

Kinas internationella propaganda

En studie av propagandan i ledarna i China Daily åren 2004–2013

Magisteravhandling
STATSKUNSKAP

Författare: **Christoffer Hällfors**

Handledare: Tom Carlson

Statsvetenskapliga institutionen

Åbo Akademi, år 2014

Innehållsförteckning

1	Introduktion.....	4
1.1	Tematik	5
1.2	Forskningssyfte och frågeställning	7
2	Studiens referensram.....	8
2.1	Tidigare forskning.....	8
2.2	Händelser som påverkat Kinas media och politik gentemot väst före forskningsperioden.....	10
2.2.1	Maos död och öppningen mot väst	10
2.2.2	Demonstrationerna vid Himmelska fridens torg och orsaker till dem	12
2.2.3	Falungong i slutet på 1990-talet.....	15
2.2.4	Nato-bombningen i Belgrad.....	17
2.3	Händelser som påverkat Kinas media och politik gentemot väst under forskningsperioden.....	18
2.3.1	Sarsepidemin	18
2.3.2	Olympiska spelen i Beijing och jordbävningen i Sichuan	19
2.3.3	Den globala finanskrisen.....	21
2.3.4	Ledarbyten.....	23
2.4	De kinesiska medierna och deras rapportering	24
2.5	Tidningar i Kina	29
2.5.1	Tidningsmarknaden i Kina.....	32
2.6	Tidningsledare.....	34
2.7	China Daily	35
2.8	Den kinesiska propagandan	37
2.9	Sammanfattning av referensram	41
3	Forskningsmetod och material	43
3.1	Val av metod	43
3.1.1	Kvantitativ innehållsanalys	43

3.1.2	Kvalitativ textanalys.....	45
3.1.3	Metoddiskussion	48
3.2	Val av material och skapande av analysverktyg	49
3.2.1	Skapande av analysverktyg	51
3.2.2	Material	53
3.2.3	Precisering av frågeställningen	54
4	Analys och resultat	55
4.1	Kodandet av materialet och reliabilitetstest	55
4.1.1	Har andelen ledare som handlar om de olika sakområdena förändrats under tidsperioden?	56
4.1.2	Har värderingen av de olika sakområdena förändrats under tidsperioden? ...	60
4.1.3	Har värderingen av aktörer förändrats under tidsperioden?.....	63
4.1.4	Har tonen i ledarna förändrats under tidsperioden?	68
4.1.5	Har tonen i ledare som handlar om olika sakområden förändrats under tidsperioden?	70
4.1.6	Sammanfattning	73
4.2	Resultatdiskussion.....	76
5	Slutdiskussion	81
	Slutord.....	82
	Litteraturförteckning	83
	Bilagor.....	87

Tabellförteckning

Tabell 1. Antalet partitidningar och övriga tidningar, 1976–1994	30
Tabell 2. Slumpmässiga datum för tidningsnummer av China Daily 2004–2013	50
Tabell 3. Andelen sakområden i ledarna i VS1 2004–2013.....	56
Tabell 4. Andelen sakområden i ledarna i VS2 2004–2013.....	57
Tabell 5. Andelen sakområden i VS1 och VS2 2004–2013.....	58
Tabell 6. Sakområde i VS1 eller VS2 2004–2013	59
Tabell 7. Värdering av sakområdet utrikespolitik i ledarna 2004–2013.....	60
Tabell 8. Värdering av sakområdet inrikespolitik i ledarna 2004–2013.....	61
Tabell 9. Värdering av sakområdet ekonomisk politik 2004–2013	62
Tabell 10. Värdering av sakområdet kultur och övrigt 2004–2013	63
Tabell 11. Antal aktörer per ledare under hela tidsperioden.....	64
Tabell 12. Alla aktörer 2004–2013	64
Tabell 13. Värdering av alla aktörer 2004–2013	65
Tabell 14. Värdering av utrikespolitiska aktörer 2004–13.....	66
Tabell 15. Värdering av utrikesaktörer 2004–13	67
Tabell 16. Värdering av inrikesaktörer 2004–13	68
Tabell 17. Tonen i ledarna i China Daily 2004–13.....	69
Tabell 18. Tonen i ledare som handlar om utrikespolitik 2004–13	70
Tabell 19. Tonen i ledare som handlar om inrikespolitik 2004–13	71
Tabell 20. Tonen i ledare som handlar om ekonomisk politik 2004–13.....	72
Tabell 21. Tonen i ledare som handlar om kultur och övrigt 2004–13.....	73
Tabell 22. Lihua och min undersöknings resultat angående bedömning av ton.	79

Figurförteckning

Figur 1. Diagram över kopplingen mellan partiet och media i Kina	26
--	----

1 Introduktion

Jag har en längre tid haft en märklig fascination för Kina. Min fascination började när jag läste kursen Kinas politiska historia där man studerar Kinas historia från de olika kejsardynastierna i prehistorisk tid genom den kinesiska republiken fram till det kommunistiska samhället som finns idag. Jag har även läst grunder i det kinesiska språket och under de kurserna bekantade deltagarna sig också med den kinesiska kulturen. Allt detta har lett till min märkliga fascination för Kina och därmed blev ämnet för denna avhandling Kina.

Kina är ett intressant land speciellt med tanke på den kinesiska kulturen och det kinesiska samhället, eftersom det är totalt annorlunda än det västerlänningar är vana med. Jag hade nöjet att delta i Nordisk ungdomsforskningskonferens i Åbo 13–15.6.2011, där professor Scott Lash föreläste kring temat ”Chinese democracy”, vilket också väckte mitt intresse för det kinesiska samhället och den kinesiska kulturen. De kinesiska medierna valdes som forskningsobjekt för denna avhandling eftersom man från dem kan få en bild här i västvärlden av samhället i Kina. Kinas egen information gällande samhället som de ger utåt bedömde jag ganska tidigt som icke-pålitlig med tanke på informationsspridningen inom landet och för övrigt finns det ganska lite officiell information på engelska. Att informationen skulle vara på engelska var en förutsättning för den här undersökningen eftersom jag inte kan kinesiska. Jag bedömde sedan också att det kunde vara svårt att hitta rätt information på engelska från den kinesiska staten för att till exempel göra en jämförelse mellan det kinesiska samhället och något annat lands samhälle. Därmed fokuserade jag på media och även engelskspråkiga media.

Det var efter att Mao Zedong avled 1976 som landet upplevde en ny era med öppenhet mot väst som ledde till att China Daily, en engelskspråkig tidning, grundades i landet år 1981 och kineserna började ha mera kontakt med västvärlden. År 1978 kom också Deng Xiaoping till makten och han hade en annan syn på kommunismen än sina företrädare, Mao Zedong och Hua Guofeng. Han föredrog en mer öppen linje än sina företrädare och detta kan också vara en orsak till att den engelskspråkiga pressen skapades något år senare. China Daily har kommit ut som dagstidning ända sedan 1981 och är därmed ett tacksamt studieobjekt med en lång historia av engelskspråkig bevakning i Kina. Min första tanke var att analysera hela tidsperioden 1981–2013, men det visade sig vara svårt

att få tag i exemplar av tidningen tidigare än 2008 utan att resa till Kina. Under tidningens existens, 1981–2013, har det hänt mycket i Kina som påverkat det nutida kinesiska samhället, till exempel protesterna vid Himmelska fridens torg och slutet av det kalla kriget, vilka högst troligen också har påverkat de kinesiska medierna och den kinesiska statens politik utåt. China Daily ses som det engelskspråkiga fönstret in i Kina och kommenterar den officiella politiken som Kina. Tidningen är också understödd av staten, vilket betyder att det som skrivs i tidningen också är statens budskap utåt. Tidningen är riktad till engelskspråkiga utlänningar i Kina, kineser som lär sig engelska, kineser som flyttat ut från Kina och andra länders politiker och statstjänstemän (Lihua 2010; Lihua 2009). Åren 2004–2013 valdes till forskningsperiod eftersom det var möjligt att få tag i ledare från den tidsperioden. Under tiden 2004–2013 har det hänt en del i Kina som högst troligen också påverkat China Dailys rapportering om omvärlden och Kinas politik gentemot väst, vilket gör perioden intressant för denna undersökning. Kina har bytt ledare två gånger under tidsperioden.

Under åren 2001–2004 blev Jiang Zemin utbytt mot Hu Jintao och år 2012 byttes Hu Jintao ut mot Xi Jinping. Det har också hänt andra stora händelser under tidsperioden som t.ex. olympiska spelen i Beijing 2008, jordbävningen i Sichuan 2008 och den globala ekonomiska krisen 2008, som säkerligen påverkat hur Kina behandlar övriga världen och hur China Daily rapporterar om olika händelser. Andra händelser som påverkat China Dailys rapportering är sarsepidemin och mjölkpulverskandalen. Speciellt ledarna i China Daily är intressanta eftersom ledarna berättar tidningens åsikter, vilket slutligen också är Kinas åsikt. Det är också intressant med tanke på händelserna under tidsperioden att undersöka ifall åsikterna och propagandan som uttrycks i ledarna i tidningen har förändrats och hur de har förändrats.

1.1 Tematik

Jag ämnar i den här avhandlingen analysera utvalda ledare i China Daily från tidsperioden 2004-2013. Jag har valt China Daily som forskningsobjekt eftersom den är den enda engelskspråkiga nationellt publicerade dagstidningen i Kina. Enligt Lihua (2010, 11) har China Daily en genomsnittlig daglig upplaga på över 200 000 exemplar, varav en tredjedel går utomlands, till över 150 olika länder och regioner. Tidningen ingår i en koncern med namnet China Daily Group. Enligt tidningens hemsida har koncernen idag 16 olika tryckta publikationer som publiceras runtom i världen och den

säger sig vara en leverantör av information, analys, kommentar och underhållning till globala läsare med ett särskilt fokus på Kina (China Daily 2014a).

Koncernens flaggskepp, China Daily kommer ut som en 24-sidors version måndag till fredag och som en 16-sidors variant på lördagar och söndagar. Dessutom publicerar koncernen också en version för Hong Kong, USA, Nordamerika, Europa, Afrika, och Latinamerika och för Stillaohavsområdet. För alla dessa har den idag en total upplaga på 900 000 exemplar (China Daily 2014a). Tidningen skryter dessutom med att "the readership, both in China and the rest of the world, is mainly high-level officials, diplomats, executives and academics", och det konstaterar även Lihua (2010). Lihua konstaterar även att ledaren i China Daily är ett bra sätt att få fram den allmänna opinionen i Kina om omvärlden. China Daily är även starkt kopplad till partiet och anses vara partiets tidning, vilket också gör att man kan få en bra bild av statens och ledarnas opinion via ledarna i tidningen.

Därför har jag som avsikt att undersöka China Dailys ledare och observera förändringar i attityden i dem gentemot övriga världen.

Min hypotes är att det har skett en förändring i propagandan, eftersom Kinas relationer har förändrats över tiden. Tidsperioden som från början var tänkt att undersökas var från tidningens grundande 1981 fram till 2013, vilket skulle ha betytt en tidsperiod drygt 30 år. Det visade sig däremot vara nästan omöjligt att få tag i materialet i Finland, trots att tidningen gjorde reklam på sin hemsida för sitt elektroniska arkiv för den tidsperioden (China Daily 2014b). Det material jag fick tag i efter många problem, var material från tidsperioden 2004–2013. Materialet och anskaffandet av materialet diskuteras i ett senare kapitel. Under tidsperioden 2004–2013 har det ändå skett många händelser, både globalt och lokalt, som troligen också har påverkat Kinas relationer till västvärlden.

I Kina har också ekonomin och den ekonomiska utvecklingen blivit viktigare under tidsperioden (Brady & Yong 2012). Det som är problemet med tidsperioden är att det ändå varit en ganska lugn tid jämfört med Kinas turbulenta historia med t.ex. massakern vid Himmelska fridens torg 1989 och de ekonomiska reformerna under 1970- och 80-talet. Dessutom har Kina blivit bättre på att kontrollera media efter demonstrationerna vid Himmelska fridens torg och blivit bättre på att gömma propagandan i texterna

(Brady 2012c). Därmed kan det vara svårt att under 2000-talet hitta stora skillnader i den propaganda som finns i ledarna i China Daily.

Det som också kan vara problematiskt med tematiken är att i sökning av tidigare teorier på internet kan man lätt komma in på olika språkliga och journalistiska undersökningar vilka inte passar in i temat, eftersom det är ett mer statsvetenskapligt tema som ska genomsyra denna avhandling.

1.2 Forskningssyfte och frågeställning

Syftet med forskningen är att undersöka Kinas propaganda i China Dailys ledare under tiden 2004–2013 och ifall den förändrats under tidsperioden. Det är vetenskapligt intressant att se hur Kinas propaganda förändrats under tidsperioden i Kinas egna internationella dagstidning. Därmed preciseras forskningssyftet till att utreda vilka sakområden som lyfts upp i ledarna i China Daily under tidsperioden och hur de värderas. Jag har även som avsikt att utreda vilka aktörer som det skrivs om och hur de värderas i ledarna. Syftet är också att utreda ifall tonen i ledarna har förändrats över tid. De preliminära frågeställningarna blir därmed:

- Har Kinas propaganda utåt via China Dailys ledare förändrats 2004–2013?

Som följdfråga kommer onekligen följande, ifall det finns förändringar:

- Hur har Kinas propaganda utåt via China Dailys ledare förändrats 2004–2013?

Frågeställningen kommer att preciseras ytterligare senare i den här undersökningen i ljuset av tidigare forskning som presenteras i studiens referensram.

2 Studiens referensram

Det kan vara problematiskt att skapa en tillräcklig referensram för denna undersökning, eftersom det i dagens läge finns mycket forskning gällande media och medierna i Kina men med ganska olika förtecken. En stor del av medieforskningen är forskning gällande medierna i västvärlden som inte fungerar på samma sätt som medierna i Folkrepubliken Kina. Mycket av forskningen gällande Kina är svår att komma åt och en stor del av den är också skriven på kinesiska. Det som också skapar problem med referensramen för den här forskningen är att Kinas kultur är mycket annorlunda än den man är van med i västvärlden och den övriga demokratiska världen. Trots att Kina under de senaste åren har kommit närmare västvärlden, har Kina under China Dailys existens, 1981–2013, gått igenom många förändringar både ekonomiskt och kulturellt inom landet.

Det första som går igenom i referensramen är tidigare forskning gällande den här forskningens speciella tematik. Sedan i kapitel 2.2 redovisas väsentliga händelser som påverkat de kinesiska medierna och samhället före forskningsperioden för att få ett begrepp varför samhället och mediekulturen ser ut som den ser ut idag. Valet att ta med den historiska delen gjordes för att det är viktigt att få en bra bakgrundsbild för att förstå den kinesiska kulturen och de sätt varpå de kinesiska medierna behandlar dagens händelser. Sedan i kapitel 2.3 går det igenom händelser från nutid som troligen kan påverka analysen och resultatet i denna avhandling.

I kapitel 2.4 går det in på de kinesiska medierna och hur de är uppbyggda och kopplade till staten för att förstå kopplingen mellan China Daily och staten och varför det antas i denna avhandling att det som tidningen skriver i sin ledare är viktigt för staten och även för omvärlden. I kapitel 2.5 beskrivs tidningar i Kina och deras historia och hur marknaden idag påverkar tidningar, vilket är viktigt för att förstå hur tidningsledarna har förändrats över tid och hur tidningsledaren ser ut idag. Sedan följer en kort beskrivning av China Daily som tidning och också en beskrivning specifikt på tidningsledaren i tidningen för att förstå studieobjektet. I den näst sista delen av referensramen går det in på ledare som funktion i tidningar vilket är viktigt i och med att det är användningen av propaganda i ledare som kommer att analyseras.

2.1 Tidigare forskning

Det finns en del tidigare forskning med delvis samma tematik som beskrivs i introduktionen. Liu Lihua har gjort en undersökning med rubriken ”Interpersonal

Rhetoric in the Editorials of China Daily – A Generic Perspective” (2010). I undersökningen har han samlat ledare från China Daily från åren 2004 till 2005 som han sedan analyserat med hjälp av systematisk funktionell lingvistik (systemic functional linguistics), kritisk diskursanalys (Critical Discourse Analysis) och genreteorier. Lihua konstaterar samtidigt att det har gjorts mycket forskning gällande diskurs i media och masskommunikation i världen men det är endast en liten del av forskningen som gäller kinesiska tidningar. Han konstaterar samtidigt att hans undersökning är den första som går in på det området. Lihua lägger i sin undersökning tyngdpunkt på språket och har som syfte att hitta mellanmänniska mönster som det kinesiska samhället är uppbyggt av. Lihuas undersökning går därmed ut på att se på diskursen och språket i allmänhet i ledarna, vilket inte passar in i syftet för denna avhandling, eftersom denna avhandling ämnar gå in på det politiska innehållet i ledarna istället för på språket. Lihua undersöker också hur man formaliserar makt via ledare. Han delar generellt upp ledarna i fem olika kategorier som han delar upp i sak, händelse och person följt av utvärdering som delas upp i *negativ*, *positiv* och *kallelse till aktion*. De fem ledartyperna som Lihua använder i sin analys är 1) förklarande (explaining); 2) uppmanande (calling-on); 3) hyllande (praising); 4) kritiserande (criticizing); och 5) firande av högtid (celebrating)¹, senare enbart firande. Lihuas slutsatser av sin granskning är att de flesta av ledarna är uppmanande för att befolkningen ska bete sig enligt statens standard, att man försöker utöva makt via ledarna i China Daily och för det tredje att ledarna är mer auktoritära än argumenterande (Lihua 2009; Lihua 2010). Senare i den här avhandlingen kommer tonerna i ledarna från denna avhandling att jämföras med tonerna i Lihuas undersökning.

I Finland har en tidigare undersökning gjorts gällande China Daily. Marko Ruonala har i sin magisteravhandling 1996 vid Jyväskylän Yliopisto undersökt China Dailys nyheter kring händelserna vid Himmelska fridens torg 1989 och analyserat hur China Daily fungerade under partiets censur (Ruonala 1996). Tyvärr är det svårt att få tag i avhandlingar från andra universitet, därmed har inte ifrågavarande avhandling kunnat användas i den här referensramen men rubriken tyder på att han har sett på nyheterna i tidningen kring händelsen och att han har sett på nyheterna från ett journalistiskt perspektiv. Det passar inte in den här avhandlingen men kunde eventuellt ha gett hjälp i förståelsen av materialet och i teoribildningen.

¹ Fri översättning av ledartoner gjord av skribenten

En annan undersökning som tangerar tematiken är Anne-Marie Bradys undersökning med namnet "Marketing dictatorship: Propaganda and thought work in contemporary China" (2008). Brady har i sin undersökning forskat i den kinesiska propagandan och hur den kontrollerar samhället och hur den sprids. Hennes undersökning baserar sig på kinesiska handböcker gällande propaganda, programförklaringar, olika interna direktiv och intervjuer med propagandatjänstemän och andra involverade i den kinesiska propagandaapparaten. Hon beskriver den kinesiska propagandan men går inte mer in på att undersöka hur den återfinns i tidningsledare utan enbart hur den fungerar och förekommer överlag i de olika medierna (Brady 2008). Brady har även redigerat ett uppföljande verk med namnet "China's thought management" som försöker förklara vidare den moderna kinesiska propagandan. I det andra kapitlet i boken har Brady tillsammans med He Yong undersökt ekonomisk propaganda och där har de jämfört nyheterna i olika kinesiska dagstidningar för att se skillnader i andelarna av ämnen som tas upp i tidningarna. De analyserade endast kinesiska tidningar såsom People's Daily, Beijing's New Capital News och New People's Evening News vilket inte denna avhandling fokuserar på. Dessutom ser de på tidningens förstasida och nyheterna i tidningen gällande ekonomi och fokuserar således inte på själva tidningsledaren.

Det som kan konstateras gällande tidigare forskning om denna avhandlings specifika tematik är att det inte finns tidigare forskning som handlar om samma problematik utan det finns många som delvis går in på området men som inte svarar på samma slags frågor som ställts upp i denna avhandling. Utifrån detta kan man härleda att denna avhandling tillför ny kunskap till forskningen.

2.2 Händelser som påverkat Kinas media och politik gentemot väst före forskningsperioden

2.2.1 Maos död och öppningen mot väst

Kinas förändrade attityd mot väst på 1980-talet sägs grunda sig på närmare relationer mellan USA och Kina redan i början på 1970-talet. År 1970 kom det vissa signaler från dåvarande amerikanska presidenten, Richard Nixon att han skulle vara intresserad av bättre relationer med Kina och samtidigt visade också Mao Zedong liknande tecken. 1971 åkte Nixons utrikesminister Henry Kissinger på ett hemligt besök till Kina där han sedan kom överens med Zhou Enlai, som var Maos högra hand, om att Nixon skulle besöka Kina. Man kom också överens om att det bara fanns ett Kina och därmed slutade

USA acceptera den kinesiska republiken Taiwan som man tidigare gjort. Nixon gjorde sedan ett historiskt besök i Kina 1972 där han träffade Mao, som sägs ha varit i dåligt skick redan på den tiden. Under Nixons besök skrev båda nationerna under den så kallade Shanghaikommunikén där USA gick med på att det finns enbart ett Kina och att man skulle sluta stöda Taiwan militärt. Man skrev också att ska man närma de två nationerna, både kulturellt och ekonomiskt, men några faktiska åtgärder kom man inte överens om i kommunikén. Senare återupprättade man diplomatiska kontakter mellan länderna och relationerna blev betydligt bättre (Young 2013).

En annan händelse som också kom att påverka Kinas politik gentemot väst är Maos död den 9 september 1976. Kina var inte förberedd på att förlora sin ledare och allmänheten hade nästan ingen kännedom om ledarens svaga hälsotillstånd före hans död. Kommunistpartiet var oförberett och det betydde att det blev en maktkamp, vilket också ledde till att kulturrevolutionen tog slut i Kina. 1978 började en era av reformer som leddes av Deng Xiaoping och hans kolleger. Kina började röra sig från det gamla socialistiska systemet där allting ägdes av staten till ett mer marknadsorienterat system (Young 2013). Den elfte centralkommitténs tredje plenum i december 1978 blev startpunkten för reformerna. Under plenumet lyckades Deng med stöd av militären och sina bundsförvanter åsidosätta Maos tänkta efterträdare, Hua Guofeng, och därmed få igenom reformerna. Det som gjorde maktövertagandet möjligt var också att det kom flera av de äldre oliktankande partimedlemmar tillbaka till partiet efter Maos död, när de inte mer blev tystade av kulturrevolutionen och Mao (Fairbank & Goldman 2006). Tyngdpunkten gick från klasskamp till modernisering, accepterandet av intellektuella i ”arbetsklassen”, införandet av marknadsorienterad ekonomisk reform och åtagandet av mer demokrati i politiska livet (Polumbaum 1990, 41). Det nya systemet blev kallat ’Socialism med kinesiska särdrag’ som fortfarande idag är den officiella ideologin i Kina (Young 2013; Zhao 2008; Fairbank & Goldman 2006). Yuezhi Zhao (2008) framhåller att Deng, för att stabilisera och rationalisera politiska och ideologiska fält för marknadsorienterad utveckling, införde fyra kardinalprinciper. För det första skulle Kina hålla sig på den socialistiska vägen, för det andra skulle proletariatet fortfarande härska; för det tredje skulle landet ledas av kommunistpartiet och för det fjärde skulle man fortfarande följa Marxism–Leninism–Maoismen. Deng kallade tiden innan reformen för ”det primära stadiet av socialism” och därmed undvek han att kritisera hans företrädare. (Zhao 2008, 37). År 1980 ersatte Hu Yaobang Hua Guofeng som

generalsekreterare för partiet och Zhao Ziyang valdes till premiärminister, därmed var ledarbyttet över (Fairbank & Goldman 2006, 407–410).

Reformerna som trädde i kraft genast ledde till snabba förändringar i samhället och den ekonomiska stagnationen som man upplevt sedan början av 70-talet slutade. Under 1980-talet förändrades mycket i det kinesiska samhället. Eftersom en mer marknadsorienterad ekonomi infördes, fick folket börja sälja varor med egen prissättning vilket ledde till att en del av befolkningen började förtjäna mer än andra. Man slutade använda ransoneringskuponger och staten bestämde inte längre vad varor kostade. Det medförde också negativa effekter såsom inflation, som kineserna aldrig tidigare upplevt, och en mer utbredd korruption än tidigare. De som tidigare varit i högre positioner inom samhället började utnyttja sin position genom att för billigare pris köpa upp varor för staten och sedan sälja dem dyrare för egen vinst. Det blev också ganska direkt allmänt med mutor i tjänstemannakåren och de kinesiska tjänstemännen var snabba med att använda sig av möjligheten. Missnöjet bland befolkningen och att man inte förde diskussion om reformerna blev sedan en del av orsakerna som ledde till demonstrationerna på Himmelska fridens torg år 1989 (Young 2013). De ekonomiska reformer som Deng satte i rörelse var tänkta att stärka partiets roll, men i verkligheten försvagade de partiets makt vilket kom att få digra följder senare (Fairbank & Goldman 2006).

2.2.2 Demonstrationerna vid Himmelska fridens torg och orsaker till dem

Den största orsaken till demonstrationerna anses vara den öppenhet som kom efter Maos död genom de olika reformerna. Det var fortfarande förbjudet att organiserat uttrycka sin åsikt offentligt men det som hade förändrats i samhället var att man nu fick börja kritisera samhället och staten, så länge det inte var offentligt eller organiserat. Under Maos levnadstid och under kulturrevolutionen vågade man inte vara kritisk ens bland bekanta för det kunde finnas någon som sedan angav en till partiet och därmed blev man bestraffad. Den rädslan försvann och man fick börja yttra åsikter om staten inom sina bekantskapskretsar och det började många göra. En liknande öppenhet började man också tolerera i media. Man rapporterade om händelser som inte kom från Xinhua, partiets officiella nyhetsbyrå, och som inte följde den officiella linjen. Man skrev ledare om ämnen innan man frågade Xinhua om det var tillåtet (Young 2013).

Xinhua är partiets nyhetskälla som styr vad som publiceras från stora evenemang och händelser och oftast satte de restriktioner på nyhetsförmedlingen från större händelser och serverade tidningarna den officiella ståndpunkten som de sedan fick vidareförmedla. Tack vare öppenheten som uppstod grundades också flera nya tidningar för att ge röst åt dem som inte tidigare hade hörts. Ett tredje viktigt element för folkrörelsen vid Himmelska fridens torg 1989 var splittringen inom partiet. Partiet hade börjat splittras i reformister och konservativa. Reformisterna var de som förespråkade fri marknad och ett öppet samhälle medan de konservativa följde de traditionella linjerna och trodde att den nya öppenheten slutligen skulle underminera kommunistpartiet (Young 2013). År 1987 hade de konservativa lyckas åsidosätta den dåvarande generalsekreteraren Hu Yaobang tack vare ett utbrett missnöje bland de konservativa på grund av hur han skött demonstrationer. Befolkningen var också delvis missnöjda på den fria marknaden på grund av inflation och fattigdom.

Hu Yaobang var den som stod för en stor del av reformerna som hände under Deng Xiaoping och han ersattes av dåvarande premiärministern Zhao Ziyang som i sin tur fick Li Peng, Zhou Enlais adopterade son, som efterträdare till premiärministerposten (Fairbank & Goldman 2006). Studenterna och den yngre generationen var tacksamma över förändringarna mot mer öppenhet och även en större del av befolkningen var av samma åsikt. Det som sedan blev gnistan som startade demonstrationerna var Hu Yaobangs död. Det fick studenterna att gå ut på gatorna och där fick de sedan stöd av andra delar av befolkningen. Hu Yaobang avled 15 april 1989. Den 26 april dömde Deng, med stöd av de konservativa, demonstrationerna som störningar i samhället i en tidningsledare som spreds i många tidningar vilket fick motsatt effekt och ledde till att demonstrationerna vid Himmelska fridens torg blev massdemonstrationer (Young 2013). När Deng dömde demonstrationer som störningar i samhället blev det samtidigt det som fick många journalister att gå med i demonstrationerna. Journalisterna och redaktörerna visste inte hur de skulle behandla demonstrationerna och de fick inte heller, som tidigare nämnts, riktlinjer från Xinhua, som vanligtvis brukade berätta i dylika fall vad som är partiets och därmed mediernas linje.

Zhao Ziyang som var generalsekreterare under demonstrationerna gick ut i medierna och sade att han vill förhandla med studenterna och komma till en fredlig lösning. Studenterna krävde friheter som Zhao inte hade makt att ge vilket betydde att förhandlingarna strandade. Nu fick ändå journalisterna en svår position eftersom de inte

visste ifall de skulle ställa sig bakom generalsekreteraren och skriva accepterande om demonstrationerna och hoppas på att förhandlingarna är gynnsamma eller fördöma demonstrationerna såsom Deng Xiaoping och Li Peng gjorde. De journalister som stödde Zhao Ziyangs och Hu Yaobangs reformer gick sedan med i demonstrationerna för att försöka få till stånd en större pressfrihet i landet. Den fjärde maj 1989, när 100 000 studenter marscherade genom Beijing för mer demokrati, protesterade samtidigt flera hundra journalister utanför Xinhuas kontor över att man lade ner World Economic Herald och mot restriktionerna gällande rapporteringen kring studentrörelsen (Polumbaum 1990; Ching-Chang & Mei-Rong 1990).

I början av maj hade demonstrationerna fått så lite uppmärksamhet i landet och av politikerna att studenterna började hungerstrejka den 13 maj i ett försök att få landets ledare att lyssna till deras krav och samtidigt försöka blåsa lite liv i demonstrationerna. Det lyckades och demonstrationerna fick mer synlighet i medierna och bland politikerna och Zhao Ziyang började förhandla med studenterna igen. Den 15 maj gjorde Michail Gorbatsjov, dåvarande ledaren för Sovjetunionen, ett historiskt statsbesök i Beijing men det föll i skymundan av demonstrationerna och ledarna kunde inte besöka Himmelska fridens torg som var kutym då statsledare träffades. Förhandlingarna mellan studenterna och de kinesiska ledarna fortsatte medan Deng blev alltmer otålig och sedan, den 19 maj, beslöt han att förklara undantagstillstånd från och med den 20 maj. Beslutet resulterade i att Zhao Ziyang avsade sig sin post och ersattes av Jiang Zemin (Fairbank & Goldman 2006; Young 2013).

Demonstrationerna fortsatte men blev mer radikala på grund av att radikala studenter från andra delar av landet nu hade nått Beijing. Oroligheterna fick sedan ett tragiskt slut i och med att Deng beslöt att armén ska ta tillbaka kontrollen av torget. Deng hade stöd av de konservativa. På kvällen den tredje juni och morgonen den fjärde juni körde pansarvagnar in i Beijing för att splittra demonstrationerna och de stötte på motstånd av demonstranterna och hundratals rapporterades döda. De flesta av demonstrationens ledare flydde sedan utomlands för att slippa fängelse och straff (Young 2013).

Demonstrationerna ledde även till att utbildningar i kommunikation blev kritiserad av staten. Hösten 1989 tog man inte emot studenter till universitetens kommunikationslinjer och flera lades ner för att kommunistpartiet skyllde demonstrationerna på kommunikation med västvärlden och att det var studenter i

kommunikation som hade mest tillgång till olika material från väst (Sun 2002). Dessutom var det ju kommunikationsutbildningarna som utbildat journalisterna som deltog i demonstrationerna och gjorde dem större i och med rapporteringen. De journalister som deltog i demonstrationerna och som enligt partiet skrev felaktigt om händelserna fick också efter fjärde juni gottgöra sina aktioner genom olika straff (Polumbaum 1990). En del av de ledande journalisterna som hade kritiserat partiet och statens aktioner var till och med tvungna att gå i politisk exil, speciellt de som aktivt efterfrågat pressfrihet (Ching-Chang & Mei-Rong 1990). Det vanligaste var att man i medierna erkände misstag och fördömde händelserna i efterhand. Staten tog tillbaka makten över medierna och styrde efter det här igen starkt vad som fick publiceras och vad som inte fick publiceras.

Efter demonstrationerna hamnade Deng i en besvärlig situation i och med att de konservativa ville ta tillbaka makten över ekonomin och marknaden till partiet och staten och sluta projektet med marknadsekonomi. Det som räddade de reformer som Zhang Ziyang och Hu Yaobang, under Dengs uppsyn, satt igång under början av 1990-talet var Sovjetunionens fall 1991 som bevisade att stalinistiska och därmed också Maos ekonomiska system inte fungerade. Dengs resa söderut till de olika ekonomiska regionerna år 1992 gav också en bild utåt till väst att de ekonomiska reformerna fortsätter och därmed stannade utländska investerare och företag i regionerna. De kineser som hittills tagit en aktiv roll inom reformerna vågade också satsa igen eftersom de rätta signalerna kom från den egentliga ledaren (Fairbank & Goldman 2006).

2.2.3 Falungong i slutet på 1990-talet

Religioner har alltid setts som ett hot av kinesiska ledare. Redan under Qing-dynastin fanns det ett speciellt förhållande mellan religion och de makthavande. Ifall religiösa grupper blev för starka hände det snabbt att de skingrades av staten. Kommunismen förbjuder religion och därmed förbjöds religioner när det kinesiska kommunistiska partiet kom till makten 1949. I början förföljde man troende och förstörde deras byggnader och altaren. Man gjorde likadant under kulturrevolutionen 1966–76. Efter Maos död och under 1980-talets reformer började staten tillåta invånarna att igen praktisera religioner (Ostrov 2005).

Befolkningen fick även upp ögonen för en del olika religioner. Staten utövade fortfarande ändå kontroll och har makten ännu idag att utse överhuvuden och ledare i de

religionerna som finns i Kina. Därför är fortfarande Vatikanen ett av de länder som Kina inte har diplomatiska kontakter med eftersom Kina inte låter den katolska kyrkan att välja den katolska kyrkans ledare i Kina och katolska kyrkan i Kina tillåts inte att ha lika mycket kontakt med Vatikanen (Ostrov 2005). Rädslan för religionerna kommer från att de ser religionerna som folksamlingar som sist och slutligen kan utmana det kommunistiska partiet. Under 1980-talet upplevde befolkningen via marknadsekonomin ett lyft i välfärden vilket gjorde att invånarna fick mer fritid. Partiet erbjöd däremot inget mer att göra på fritiden vilket betydde att det fanns ett utrymme för andliga rörelser. Detta förstärkte religionerna och det kom även upp nya religioner. En av de nya religionerna som uppstod var Falungong, som var en kvasireligiös rörelse grundad av Li Hongzi. Religionen var en blandning av buddhistiska idéer och Qi Gong, som är en forntida kinesisk form av att genom andningsövningar styra sin interna energi och allmänt höja sin hälsa (Ostrov 2005).

Det uppkom en del olika kvasireligiösa rörelser som fyllde tomrummet för unga som nu hade ledig tid men ingenting som fyllde deras andliga behov. Staten såg uppkomsten av dessa rörelser men bedömde dem som små och obetydliga. Falungong kom att vara annorlunda och lockade både unga och äldre. Unga kom med för att de var intresserade av den andliga delen medan äldre kom med för att de tänkte att meditationsliknande övningarna var hälsofrämjande. Falungong lyckades få många anhängare under slutet av 1980-talet och början av 1990-talet. Partiet började få upp ögonen för dem i mitten av 1990-talet och började då en kampanj mot rörelsen i media, men de jobbade inte aktivt emot rörelsen utan satte mer energi på de ekonomiska förändringar de höll på att genomföra i samhället. Allting ändrade ändå den 22 april 1999 då Falungong-rörelsen ordnade en överraskningsdemonstration i staden Tianjin. Tre dagar senare ordnades ännu en fredlig demonstration och då på den Himmelska fridens torg där det deltog 10 000 anhängare av rörelsen som demonstrerade för religionsfrihet. Ledarna hade inte fått någon som helst förhandsinformation om händelsen, detta i ett land som de brukade få mycket information på förhand. Efter två månader tog partiet ställning till och olagligförklarade Falungong och fördömde dess ledare och hans anhängare. Det fördes en stark kampanj i media emot rörelsen i två månader som formellt förklarade rörelsen som en ond religion. Efter händelserna är det förbjudet att diskutera om Falungong i de kinesiska medierna (Young 2013).

2.2.4 Nato-bombningen i Belgrad

Under de bättre tiderna på 1980-talet och 1990-talet började en ny slags nationalism växa bland de unga i Kina och de fick en helt ny samhörighet. Detta ledde sedan till många demonstrationer mot väst inom Kina och staten spelade mycket på denna nyfunna känsla av nationalism för att forma den allmänna opinionen genom tidningarna som sedan gjorde att demonstrationer uppstod. Ett exempel där demonstrationer uppstod var i maj 1999 då det ordnades demonstrationer mot USA och Nato. Bakgrund till demonstrationerna var Natos bombning av den kinesiska ambassaden i Belgrad. Det var i mars 1999 som det skedde konfrontationer mellan albanska och serbiska trupper och tiotusentals människor flydde sina hem på grund av stridigheterna. Efter att flera försök av Nato att övertala Milosevic att stoppa attackerna misslyckades började Nato den 23 mars bedriva flygräder mot serbiska militärmål. Den 10 juni 1999 slutade Nato med sina flygoperationer mot Jugoslavien. Kina var av motsatt åsikt och tyckte att problemen inom landet skulle lösas genom förhandlingar som inte skulle tära på Jugoslaviens suveränitet och territoriella integritet. Många västerländska analytiker trodde också att Kina på det här sättet försökte legitimera sina egna handlingar i Tibet och med Xinjiang-separatister. Den kinesiska ambassaden i Belgrad träffades av misstag den 7 maj av Natos vapen, tre kinesiska journalister avled i attacken och åtminstone 15 andra kinesiska medborgare skadades (Yang 2003).

Redan den 8 maj började demonstrationerna i Kina och den 9 maj var största delen av tidningarna fyllda med bilder från demonstrationerna och nyheterna spelade på den nyfunna nationalismen och målade upp Kina som offret för västlänarna som försöker få kontroll över världen. Medierna i Kina spelade på ämnet i fyra dagar med bilder från demonstrationer och bilder från bombningarna men efter det slutade man uppvigla folket eftersom man märkte att det började gå för långt med demonstrationerna och man höll på att tappa kontrollen. Efter fyra dagar rapporterade medierna endast om diplomatiska kontakter och hur man försökte lösa krisen. Under de följande dagarna visade man bilder på när president Jiang Zemin talade i telefon med USA:s president Bill Clinton som bad om ursäkt för det skedda. Man fortsatte också med nyheter om diplomatiska kontakter och man välkomnade hem ambassadpersonalen. Elva dagar efter att krisen började fanns det inte längre nyheter om händelsen utan endast en bild när flaggan höjdes igen vid ambassaden i Belgrad (Young 2013).

2.3 Händelser som påverkat Kinas media och politik gentemot väst under forskningsperioden

2.3.1 Sarsepidemin

Sarsepidemin var problematisk för den kinesiska staten. Sarsepidemin (Severe Acute Respiratory Syndrome) startade i november 2002 och höll på till juli 2003. Man försökte från statens håll tysta ner epidemin och det finns flera orsaker till varför man gjorde det. Man höll inom det kommunistiska partiet på att göra ett historiskt byte av ledarskap från Jiang Zemin till Hu Jintao som president och sedan välja Wen Jiabao till premiärminister (Starr 2010). Man bestämde från statens och partiets håll att det fick komma ut enbart positiva nyheter vilket betydde att man lade locket på nyheterna om sarsepidemin. Det uppskattas att hundratals människor avled på grund av epidemin eftersom staten eller media inte informerade om saken (Young 2013).

Det gick enda till februari 2003 innan man var tvungen att låta medierna rapportera om epidemin. Fyra månader lyckades man hålla locket på nyheten men sedan var man tvungen att låta medierna rapportera för att det kom mer och mer påtryckningar utifrån. Epidemin hade spridit sig till Hong Kong, USA och många andra länder som började anklaga Kina vilket gjorde att man sedan på grund av påtryckningarna blev tvungen att göra en rapport till Världshälsoorganisationen WHO (Young 2013; Liebman 2005). Det att man lyckades hålla locket på nyheter om epidemin visar hur effektiv kontrollen över medierna är men samtidigt fick man också se hur den globaliserade världen alltmer nu påverkar också Kina eftersom det var påtryckningar av övriga världen som tvingade staten att handla.

Brady (2012a) menar att det kommunistiska partiets linje att inte publicera negativa nyheter ändrade efter det här. Hon påstår att man efter sarsepidemin har börjat släppa ut valda negativa nyheter. Kinas nutida propagandaspecialister menar att publicerandet av negativ information under kriser skapar ett förtroende bland folket i statens förmåga att sköta krisen. Den nya strategin är att myndigheterna och statsorgan ger nyheterna först till de kinesiska medierna. På det viset är det Kinas syn på ämnet som får mest spridning, nationellt och internationellt (Brady 2012a).

2.3.2 Olympiska spelen i Beijing och jordbävningen i Sichuan

De olympiska spelen 2008 i Beijing gav den kinesiska staten en möjlighet att marknadsföra sig för resten av världen. Kina hade redan försökt få de olympiska spelen till Kina år 2000 men det försöket misslyckades under 1990-talet vilket ledde till stor besvikelse i Kina och ett förstärkande av nationalismen i landet. Kina blev nekad de olympiska spelen år 2000 på grund av att händelserna vid Himmelska fridens torg 1989 var i färskt minne i resten av världen. År 2002 beslöts det att Kina får stå värd för de olympiska spelen 2008 tack vare att den olympiska kommittén och övriga världen trodde att Kina måste förbättra de mänskliga rättigheterna i landet ifall de ordnar de olympiska spelen (Brady 2012b).

Argumentet gällande ökade mänskliga rättigheter visade sig vara uppbyggt av Kina och de PR-företag som jobbade för Kina för att få de olympiska spelen 2008 till Kina och var en del av den propaganda som Kina använde sig av då. De olympiska spelen blev den viktigaste prioriteten för den Centrala avdelningen för propaganda och för den kinesiska staten för att man ville via de olympiska spelen visa Kinas överlägsenhet för de egna invånarna och för resten av världen (Brady 2012b).

Under åren 2006–2008 var det kinesiska samhället översvämmat av propaganda gällande de olympiska spelen. Negativa nyheter var kontrollerade i de kinesiska medierna och propagandaavdelningarna försökte tysta ner de negativa nyheterna. Man lyckades bra från statens håll att hålla fokus på de olympiska spelen, trots olika kriser under tidpunkten (Brady 2012b).

De olympiska spelen i Beijing 2008 gav den kinesiska staten möjlighet att förstärka den nationalismen som man tidigare lyckats bygga upp och samtidigt visa de framsteg man gjort i landet under de senaste tjugo åren. Den stora nyheten som Kina ville få fram med de olympiska spelen var att marknadsföra Kinas remarkabla tillväxt. Kinas ekonomi hade växt årligen med nästan 10 % sedan 1990 och hade lyft miljontals människor från fattigdomen. År 2010 gick Kina om Japan och blev världens näst största ekonomi efter USA (Young 2013).

Propagandaavdelningarna hade ändå inte ett lätt jobb med att styra de kinesiska medierna att ge synlighet åt de olympiska spelen och att inte rapportera negativa nyheter. Det skedde två stora kriser under 2008 som sköttes olika gällande rapporteringen i nyheterna.

Den första händelsen var att den 12 maj skedde en jordbävning i Sichuan med en magnitud på 8,0 som lämnade efter sig tiotusentals döda och hundratusentals skadade. Tidigare under naturkatastrofer hade propagandaavdelningarna uppmanat media att rapportera om katastroferna för att det då oftast blev en positiv bild när det är någonting utanför människornas kontroll som sker och som staten sedan åtgärdar med stora resurser. Man hade gjort likadant när Yangtze-floden översvämmade 1998. Man hade nu ändå dilemmat med att de olympiska spelen var nära och man ville snabbt få nyheternas uppmärksamhet tillbaka till förberedelserna inför olympiska spelen. Propagandaavdelningarna såg till att budskapet i nyheterna förblev positiva och det rapporterades om överlevande och heroiska insatser av räddningsstyrkorna. Jordbävningen i Sichuan tog en stor del av mediasynligheten just innan olympiska spelen men blicken flyttade till Beijing när spelen officiellt började den 8 augusti 2008 (Young 2013; Smith 2008; Starr 2010).

En annan händelse som störde den kinesiska statens plan att enbart fokusera på de olympiska spelen under året 2008 var mjölkpulverskandalen (Brady & Yong 2012). Krisen orsakades av att San Lu hade använt melamin i sin mjölk som gjordes till mjölkpulver under åren 2007–2008 för att få mer inkomster. Det var underleverantörer till San Lu som egentligen var skyldiga till brottet. Krisen drabbade enligt officiell statistik nästan 300 000 spädbarn och orsakade dem njurskador efter att de hade konsumerat mjölken gjord på mjölkpulvret. Sex spädbarn dog till följd av skadorna. Det stora problemet med krisen var att den skedde inför olympiska spelen och under den tiden som den Centrala avdelningen för propaganda hade förbjudit medierna att rapportera om frågor angående livsmedelssäkerhet (Brady & Yong 2012).

Enligt Brady och Yong visste San Lu om det förorenade mjölkpulvret redan december 2007 men valde att tysta ner saken vilket också gick hand i hand med statens vilja att tysta ner kriser inför olympiska spelen. Myndigheterna hade också fått reda om det förorenade mjölkpulvret redan i juni 2008 men valde att inte heller göra något åt saken eftersom det enda rätta vore att gå ut med informationen och varna folk för att använda mjölkpulvret och därmed förflytta fokus från de olympiska spelen. Mjölkpulvret kunde säljas av San Lu ända fram tills augusti 2008 innan det stoppades av myndigheterna och drogs bort från marknaden. Den kinesiska staten har även efter krisen lyckats tysta ner allmän debatt om frågan. Den offentliga ilskan tycks vara lugnad genom att San Lus företagsledare fängslades. Mjölkpulverskandalen visar på hur ekonomiska intressen är

allt viktigare i Kina och hur företag och den kinesiska staten lyckas kontrollera nyheter från att nå den kinesiska allmänheten som kunde vara skadliga för staten. De lyckas med att forma den allmänna opinionen till deras fördel även fast staten själv haft en stor del i hela skandalen (Brady & Yong 2012).

De olympiska spelen blev slutligen en succé för den kinesiska staten och propagandaavdelningarna. Man hade som mål med att stå som värd för de olympiska spelen för att förbättra bilden av Kina både inrikes och utrikes. De två veckorna som olympiska spelen höll på i augusti 2008 var en sportlig och marknadsföringstriumf för den kinesiska staten. Trots de olika kontroverserna runt att Kina stod som värd för de olympiska spelen och trots de olika kriserna i landet före spelen, lyckades den kinesiska statsledningen öka sitt stöd i landet och öka den nationalistiska andan i Kina samtidigt som man också lyckades med att förbättra sin image på den internationella arenan (Brady 2012b).

2.3.3 Den globala finanskrisen

Den globala finanskrisen är en händelse som eventuellt kan synas i den här avhandlingens analys av tidningsledarna i China Daily.

Den globala finanskrisen började 2007–08 på USA:s lånemarknad till följd av en överbelånad och övervärderad bostadsmarknad i USA. Finanskrisen drabbade nästan alla länder i någon utsträckning. Speciellt USA och Europa drabbades av krisen vilka också är Kinas viktigaste länder för export. Därmed drabbades Kina också av krisen men Starr (2010) skriver att västerländska ekonomer varit förvånade och avundsjuka på den takt som den kinesiska ekonomin kom på fötter igen efter den globala finanskrisen. Efterfrågan på den kinesiska exporten sjönk plötsligt, fabriker minskade produktionen, arbetslösheten ökade och den snabba tillväxten av ekonomin saktade ner för första gången på flera år. Den kinesiska ledningen reagerade snabbt och satte igång omfattande stimulerande åtgärder för ekonomin i november 2008. Dessa åtgärder visade sig vara väldigt effektiva och redan november 2009 hade den kinesiska ekonomin återhämtat sig. Under år 2009 gick Kina förbi USA och blev världens största marknad för bilar. Kina gick också 2009 förbi Tyskland och blev världens största exportland av varor och samtidigt gick Kina också förbi Japan och blev världens näst största ekonomi (Starr 2010).

Effekter av den globala finanskrisen kan ännu ses i Europa och USA och den kan till och med anses ännu vara pågående i delar av världen medan Kina klarade av den snabbt tack vare sin kontrollerande strategi. Den globala finanskrisen syns troligen ändå i China Dailys tidningsledare gällande ekonomisk politik eftersom händelsen ändå globalt varit så pass stor. John Starr (2010) skriver att Kina alltmer har blivit en global aktör under 2000-talet efter ingången i WTO och blivit aktivare inom den internationella ekonomiska politiken också. Detta betyder att globala händelser som finanskrisen borde synas i tidningsledarna såsom i den dagliga politiken i Kina.

Brady och Yong (2012) anser också att den kinesiska ledningen lyckades relativt bra med att tackla den globala finanskrisen, bättre än USA och Japan. Brady och Yong har i sin artikel "Talking up the market: Economic propaganda in contemporary China" undersökt ekonomisk propaganda i tre kinesiska dagstidningar: People's Daily (Renmin ribao), New Capital News (Xinjing Bao) och New People's Evening News (Xinmin Wanbao). Som tidsperiod i deras undersökning hade de kulmineringen av finanskrisen från 1 till 20 oktober 2008. De valde dessa tre tidningar på grund av deras speciella egenskaper. People's Daily är partiets tidning och den största dagstidningen i Kina medan de båda andra är lokaltidningar och kan tänkas innehålla nyheter på gräsrotsnivå och kanske ha ett lokalt perspektiv. Brady och Yong märkte att de tre tidningarna hade mindre ekonomisk bevakning under denna tid men också att det var en skillnad i den ekonomiska bevakningen. De två lokala tidningarna fokuserade på finanskrisen men 80 % av den ekonomiska bevakningen var från utlandet, som t.ex. konkurser och problem med aktiemarknader. People's Dailys bevakning i sin tur handlade mest om att tala positivt om Kinas ekonomiska prestanda istället för att fokusera på finanskrisen (Brady & Yong 2012).

Brady och Yong (2012) skriver också att man medvetet från den kinesiska statens håll gett till uppgift till de kinesiska medierna att genom propaganda skapa en positiv bild av den kinesiska statens ageranden. Enligt Brady och Yong är det en standard teknik av den kinesiska statens mjuka propaganda som går ut på att använda internationella nyheter för att förändra den kinesiska allmänna opinionen gällande frågor som handlar om Kina. Tyngden i nyheterna ligger då på misslyckanden av västerländska ekonomiska modeller att förhindra krisen och samtidigt då betona den kinesiska modellens framgång. Det här har varit ett starkt tema i de kinesiska medierna sedan finanskrisen började och från den kinesiska statens sida har finanskrisen erbjudit en politisk

möjlighet att hylla den kinesiska ekonomiska och politiska modellen (Brady & Yong 2012).

2.3.4 Ledarbyten

Kina har bytt ledare två gånger under tidsperioden 2004–2013 och den kommunistiska partikongressen har mötts tre gånger under 2000-talet: 2002, 2007 och 2012 (McGregor 2012; Shirk 2008; Starr 2010; Young 2013). Det första ledarbytet under 2000-talet var historiskt eftersom det var det första ledarbytet där företrädaren inte valt efterträdaren själv som det skett tidigare vid byte av ledare. År 2002, på Kinas kommunistiska partis (KKP) sextonde partikongress, valdes Hu Jintao till generalsekreterare för centralkommittén för KKP då Jiang Zemin steg åt sidan från posten. Jiang Zemin höll sig ändå kvar i ledningen efter partikongressen 2002 och steg gradvis åt sidan i och med att han lämnade över presidentskapet under 2003 och till slut under 2004 valdes också Hu Jintao till ledare för den Centrala militärkommissionen för KKP (Starr 2010; Brady 2008). Det var alltså först år 2004 som Hu Jintao tog över all makt från Jiang Zemin och blev den riktiga ledaren för Kina. Brady skriver om att maktbytet var problematiskt eftersom Jiang Zemin ville hållas kvar i en handledarroll såsom Deng Xiaoping varit för honom men Hu Jintao hade ett starkt stöd av folket vilket gjorde att Zemin sedan i slutet var tvungen att ge efter. Ledarbytet medförde att propagandaapparaten var lite liberalare under 2004 eftersom det försiggick en maktkamp och de båda sidorna måste kunna kritiserats. Direkt efter att maktkampen tog slut, tog Hu Jintao en starkare kontroll över propagandan och propagandaapparaten (Brady 2008).

Generalsekreteraren för KKP är ofta Kinas egentliga ledare men brukar även väljas till president för Folkrepubliken Kina och till ordförande för den Centrala militärkommissionen för att få den makt som behövs för att styra Kina. Det är den nationella folkkongressen i Folkrepubliken Kina som väljer president och ordförande för den Centrala militärkommissionen medan Partikongressen för KKP väljer generalsekreterare och ordförande för den Centrala militärkommissionen för KKP. Den Centrala militärkommissionen för KKP är nästan densamma som den Centrala militärkommissionen för Kina eftersom det är samma personer som innehar posterna och nationalkongressen väljer dem som KKP valt innan (Starr 2010).

År 2007 ordnades den sjuttonde partikongressen för KKP. Under partikongressen skedde inget byte av den högsta ledaren men Xi Jinping, som senare efterträdde Hu

Jintao som ledare, valdes in i Politbyråns ständiga utskott och till ordförande för Sekretariatet. (McGregor 2012) Li Keqiang, som senare blir premiärminister, valdes också in på ledande post. Det sågs som förberedande för att Xi Jinping skulle kunna efterträda Hu Jintao efter nästa partikongress. Under den artonde partikongressen år 2012 valdes sedan Xi Jinping till generalsekreterare för Centralkommittén för KKP (Xinhua 2012). Detta betydde att han skulle komma att väljas till president för Kina och ordförande för den Centrala militärkommissionen inom snar framtid. Några månader senare under år 2013 valdes Xi Jinping till president för Kina och ordförande för den Centrala militärkommissionen (Xinhua 2013).

Ledarbyten tar lite längre tid i Kina och oftast är också ledaren som starkast när han byts ut jämfört med att i många västerländska länder där ledaren är en så kallad "lame duck" innan han byts ut (McGregor 2012). I dagens läge kan en kines ha posten som ledare enbart i två mandatperioder på fem år vilket gör att Kinas ledare byts ut oftare än under 1900-talet. Ledarbytena torde också kunna synas i propagandan inrikes och utrikes då landet förbereder sig för att byta ledare eller när de nyss bytt ledare.

2.4 De kinesiska medierna och deras rapportering

För att få en bild av hur media i Kina fungerar är man tvungen att se på hur det kinesiska samhället fungerar och hur den kinesiska mediekulturen fungerar. Chin-Chuan Lee samlade på 1990-talet in artiklar till en intressant antologi med namnet "Voices of China: The interplay of politics and journalism" (Lee 1990). Det intressanta med boken är att den publicerades innan Sovjetunionen föll och ändå efter händelserna vid Himmelska fridens torg. Lee skriver i inledningen om de kinesiska medierna och enhetligheten i det kinesiska samhället. Han skriver att den nationella makten är enhetlig i ett system som Su Shaozhi kallar för "Party-state-military-economic-ideological complex" där det är en liten klick av ledarna i en hierarkisk organisation som gör de sista besluten. Den här maktstrukturen vilar på statens tvång och skapar en personkult runt ledarna och monopoliserar ideologi samt massmedia (Lee 1990).

Medierna i landet fungerar lojalt för staten, alltså för partiet och inte folket som man skulle kunna tro. Det har ändå skett stora förändringar i öppenheten i de kinesiska medierna sedan Maos tid. Under Maos tid hade partiets ledning total kontroll över media och samhället. Under kulturrevolutionen greps oliktankare direkt och det fanns en

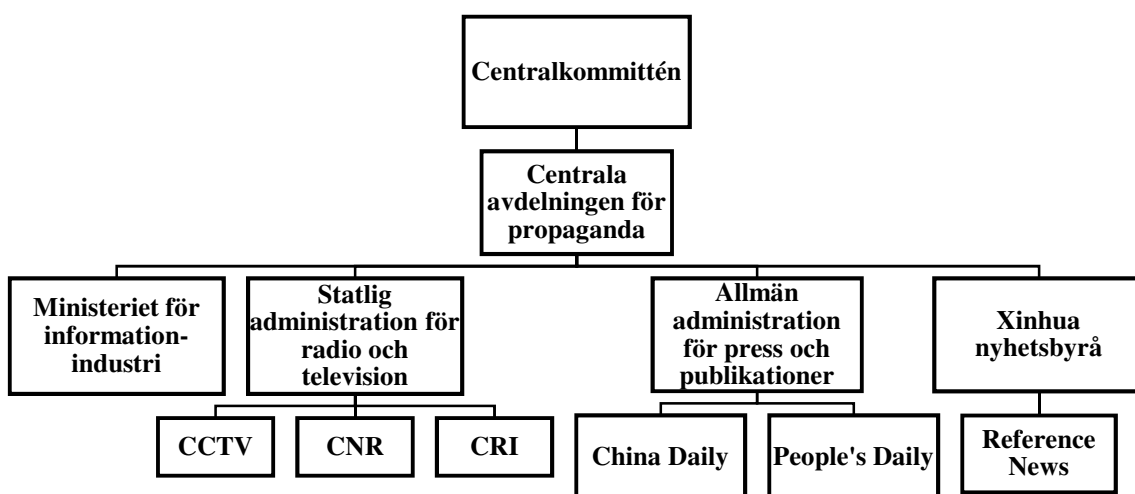
total kontroll. Under Deng Xiaopings ledning skapades ett öppnare samhälle där det fanns utrymme för annorlunda tankar så länge man fortfarande höll med om att partiets linje var den rätta och att man hade samma mål.

Under Maos tid var det sträng kontroll över vad man fick tänka och Mao kunde starta politiska kampanjer som alla skulle vara med i varpå hela befolkningen berördes. Efter Maos tid har det blivit mer liberalt i och med att man kan tänka lite mer kritiskt över samhället. Utvecklingen har också gått från Maos stora politiska kampanjer till ett mer stabilt samhälle som håller oppositionen och dissidenter tystade. Under Maos tid fylldes media med vad Mao och ledarna i partiet gjorde och invånarna var tvungna att ta del av det. Efter Maos era fylls fortfarande tidningarna med bilder på ledarna men det finns inte mera samma tvång för invånarna att läsa om dem (Young 2013; Lee 1990; Zhao 1998).

Brady skriver igen att mediekulturen blev mer avslappnad på 1980-talet men att den skärptes igen under 1990-talet i och med demonstrationerna vid Himmelska fridens torg. Det som skiljer propagandan från innan 1989 och efter 1989 är att propagandan efter 1989 blev mer gömd och man påverkade direkt tidningarna och redaktörerna istället för att göra det offentligt såsom man gjort tidigare. Det som också förändrats är att propagandan blivit mer förfinad under 2000-talet när propagandamyndigheterna till och med kan bestämma att släppa ut negativa nyheter så länge de följer de tankar som propagandaavdelningen vill att folket ska tänka (Brady 2008).

För att förstå sig på de kinesiska medierna måste man också förstå sig på den hierarki som finns inom media i Kina. Som tidigare påvisats i olika exempel på händelser har det kommunistiska partiet en sträng kontroll över media i Kina. Det högsta beslutande organet i Kina är i praktiken den Nationella partikongressen (NPK) för det kommunistiska partiet som består av 3000 medlemmar och som sammanträder ungefär vart femte år då de väljs (Li 2010; Qian 2010). Kongressen väljer sedan Centralkommittén som idag består av 205 medlemmar som sedan i sin tur utser Politbyrån som består av 25 medlemmar. Politbyrån väljer sedan i sin tur ett ständigt utskott som är de som innehar den högsta makten i Kina (Li 2010; Qian 2010). För tillfället består ständiga utskottet av sju medlemmar. Centralkommittén har sedan under sig en del avdelningar med olika uppgifter (Li 2010).

Organet som har ansvar för propaganda heter Centrala avdelningen för propaganda (CAP) och har till uppgift att sprida partiets budskap och ge vägledning för att befolkningen ska bilda rätt åsikt. CAP har spelat en viktig roll i att tidigare ha mobiliserat befolkningen i massrörelser och varit ett slagfält för maktkamper inom kommunistiska partiets ledning. Medierna har setts som ett viktigt verktyg för regimen för att vinna revolutionen och för att hålla sin position som makthavande (Wiest 2007; Shirk 2008). CAP utövar sin kontroll genom sanktioner efter publikation (Liebman 2005). Enligt Shirk (2008) utövar CAP sin kontroll genom ett nationellt nätverk av regionala och lokala kontor som centrala avdelningen instruerar flera gånger i veckan angående vilka ämnen som inte ska rapporteras och vilka ämnen som ska rapporteras samt hur. Dessa instruktioner sänds sedan av de lokala avdelningarna till olika redaktioner. Typiskt kommer en tredjedel av instruktionerna från centrala propagandaavdelningen och två tredjedelar från de lokala propagandaavdelningarna (Shirk 2008). I figur 1 illustreras hierarkin inom propagandaapparaten i Kina var det också finns med de största av partiet kontrollerade informationskanalerna.

Figur 1. Diagram över kopplingen mellan partiet och media i Kina. Källa: (Zhao 2008; Brady 2008; Liebman 2005; Wiest 2007; Young 2013)

CAP kontrollerar den Allmänna administrationen för press och publikationer (General Administration of Press and Publication), den Statliga administrationen för radio och television (The state administration of Radio, and Television), Ministeriet för informationsindustrin (Ministry of information industry) och Xinhua nyhetsbyrån (Xinhua News Agency) (Wiest 2007, 69; Brady 2008). CAP har sedan ytterligare

många lokalavdelningar ute i regionerna och städerna som fungerar som lokala övervakare som sedan kontrollerar lokala tidningar och aktörer (Wiest 2007). Innan reformerna och Deng Xiaoping hade man en starkare kontroll över medierna, till exempel var People's Daily direktkontrollerad av Politbyrån, Xinhua nyhetsbyrå var kontrollerad av statsrådet och alla tidningar var övervakade av propagandaavdelningen (Wu 2000).

Den Statliga administrationen för radio och television kontrollerar sedan i sin tur Kinas centrala television (China Central Television - CCTV), Kinas nationalradio (China National Radio - CNR) och Kinas internationella radio (China International Radio - CRI). CCTV är Kinas största tv-station och sänder 46 olika kanaler med olika program (Shi 2009). Kinas nationalradio är Kinas största nationella radiokanal medan Kinas internationella radio är partiets internationella kanal var de sänder sitt budskap. CAP kontroller effektivt via statliga administrationen vad som sänds och tystar ner det som inte följer med partiets linje (Brady 2008).

Den Allmänna administrationen för press och publikationer kontrollerar sedan det skrivna ordet och därmed följer den med alla tidningar i landet och böcker och övriga publikationer. Tidningarna i Kina redogörs närmare i ett senare kapitel. CAP:s lokalavdelningar har sedan som uppgift att övervaka tidningarna ute i regionerna. Den största tidningen som organet har makt över är partiets egen tidning People's Daily som är den största tidningen i Kina med den största spridningen. Tidningen grundades 1948, en kort tid innan kommunisterna kom till makten 1949. China Daily ses som den engelska varianten av People's Daily och är partiets tidning varmed de sprider sina tankar på engelska (Lihua 2010; Lihua 2009; Young 2013; Lee 1990).

Ministeriet för informationsindustri har upphört att existera 2008 och har ersatts av Ministeriet för industri och informationsteknologi (Ministry of Industry and Information Technology). Ministeriet har som uppgift att ge lov åt radio och tv att sända och har kontroll över elektroniska sändningar och elektroniska nät (China Factfile 2012).

Xinhua Nyhetsbyrå är en intressant organisation som saknar sin motsvarighet i västvärlden. "Red China News Agency" grundades redan 1931 och är kommunistpartiets äldsta nyhetsorganisation (Young 2013). Organisationen bytte sedan namn till Xinhua News Agency 1937. Xinhua är Kinas officiella nyhetsbyrå som producerar nyheter för de kinesiska tidningarna och även utomstående. Xinhua förser

tidningarna och annan media med nyheter från partiet som är den av partiet godkända versionen.

Största delen av partiets tidningar, både nationella och lokala använder sig av Xinhua nyheter för att sprida partiets ord. Xinhua har också en större organisation än tidningarna och har även många internationella reportrar vilket gör att när Xinhua skriver från ställen där andra tidningar inte har journalister tar de in Xinhuas nyheter som sådana. Under en lång tid var Xinhua också den enda organisation som fick skriva internationella nyheter och den enda nyhetsbyrån som fick kontrollera utomstående nyhetskällor från andra delar av världen. Xinhua ser sig själv som en av de fyra stora nyhetsbyråerna i världen, tillsammans med Reuters, the Associated Press och Agence France Presse (Young 2013).

Brady och Yong (2012) skriver att Xinhua i nutidens marknadsekonomi bland tidningarna också får bra spridning i och med att Xinhuas nyheter är gratis att använda för de kinesiska medierna eftersom staten betalar för dem. Detta betyder att flera av medierna i Kina använder sig av Xinhuas nyheter också av ekonomiska skäl (Brady & Yong 2012).

Journalisterna inom Xinhua har dessutom en dubbelroll i och med att de uppskattas skriva två versioner av sina artiklar. En som är en vanlig nyhetsartikel och en annan som blir en *neican*; en slags intern rapportering som går uppåt i hierarkin till ledarna så att de får kännedom om vad som händer ute i landet. Xinhuas interna rapporteringar går oftast direkt till politbyråns medlemmar. Den interna rapporten ska vara mera utförlig än den vanliga nyhetsartikeln för att det kommunistiska partiet därifrån får sin information om vad som händer i landet (Young 2013; Liebman 2005).

CAP kan också bestämma att lokala tidningar och nyhetssändningar enbart får använda sig av Xinhuas nyhetsmaterial vilket är ett bra sätt att visa upp enbart den sida som partiet vill visa åt befolkningen. Det här sättet att kontrollera användes till exempel vid sarsepidemins utbrott 2003, då man först bestämde sig för att ingen får rapportera om utbrotten men sedan, allteftersom man märkte hur utbredd epidemin var, tillät media att skriva om den, men enbart utgående från Xinhuas nyheter (Liebman 2005). Xinhua har även under sig referensnyheter (Reference News) som är en tryckt publikation som utkommer dagligen och tidigare delades ut endast bland kadreerna, personer med hög ställning i samhället, men detta ändrades efter reformerna. Referensnyheter tar nyheter

från utanför Kina och översätter dem till kinesiska och det var tidigare den enda bilden kineserna fick av världen utanför Kina.

2.5 Tidningar i Kina

Kina har varit en föregångare gällande journalistik eftersom man redan under Qing-dynastierna kan se spridningen av nyheter och andra kommunikationer. Det producerades officiella och inofficiella nyhetstidningar i Kina ända fram tills att de moderna tidningarna kom med tryckkonsten. Kina hade inte lika mycket nytta av tryckkonsten som västvärlden eftersom den inte hämtade samma möjligheter att trycka som det gjorde i västvärlden tack vare det latinska alfabetet. Det kinesiska språket innehåller mycket mer tecken så nyttan med boktryckarkonsten uteblev.

Den första moderna tidningen som utgavs i Kina publicerades av utlänningar som invaderade Kina innan opium-kriget på 1800-talet. Dessa tidningar var etablerade redan i slutet på 1800-talet och det var då USA och Storbritannien som stod för merparten av dessa. De var skrivna av kolonialmakterna och därmed återspeglade de kolonialmakternas intressen och inte lokalbefolkningens (Wagner 2001; Fang 2012a; Qian 2010). De befrämjade och skyddade utlänningarnas politiska och ekonomiska intressen (Fang 2012a). De första kinesiska tidningarna kom i slutet på 1800-talet då kineserna märkte nytta med att ha egna tidningar för att framföra sina egna intressen. Alltmer som kineserna blev högre utbildade alltmer fanns det beställning på kinesiska tidningar för att sprida information och fungera som kommunikationskanaler. Tidningar utgjorde sedan viktiga delar av spridningen av den kinesiska nationalkänslan i början av 1900-talet som sedan ledde till revolutioner och slutligen till återtagandet av staten Kina. Senare spelade också tidningarna en viktig roll i den kommunistiska revolutionen (Fang 2012a; 2012b; 2012c). Efter den kommunistiska revolutionen 1949 förbjöds en hel del tidningar eftersom de ansågs vara emot den kommunistiska ledningen och enbart de av partiet godkända tidningarna blev kvar (Zhao 1998).

Kommunisterna kom till makten år 1949 och det ledde till att kommunistpartiet med Mao Zedong i spetsen stramade åt kontrollen över media i landet. Man förbjöd icke-kommunistiska tidningar och höll även en sträng kontroll över de befintliga tidningarna. Mao var speciellt skicklig med kontrollen över People's Daily som är det kommunistiska partiets tidning. Under Maos tid hade partiet sträng kontroll över vad som publicerades och det var endast partiet som hade rätt att publicera. Fram till

kulturrevolutionen 1966–76 kom det att finnas olika tidningar inom landet som sedan under kulturrevolutionen förbjöds i och med att de leddes av personer som inte ansågs vara rätt kommunister enligt Mao. Färre än 200 tidningar klarade kulturrevolutionen. I början av de ekonomiska reformerna 1979 steg antalet tidningar till 320 nationellt. Redan 1987 fanns det totalt 2509 tidningar i Kina, varav 255 var dagligen utkommande. Tidningarnas gemensamma upplaga var 25,98 miljarder exemplar (Lee 1990). Det cirkulerar lite olika siffror om hur många tidningar det fanns på den tiden trots att alla använt sig av samma källa, Chinese Journalism Yearbook (*Zhōngguó xīnwén niánjiàn*). Wu (2000, 56) har samlat i en artikel dagstidningar inom Kina och delat upp dem i partiets tidningar (*dangbao*) och tidningar utanför partiet (*fei dangbao*), senare övriga tidningar, och där skriver han att antalet partitidningar 1976 var 236 stycken och de övriga tidningarna 5 stycken medan det år 1979 fanns 270 partitidningar och 10 övriga tidningar (Wu 2000). I Tabell 1 illustreras antalet partitidningar och övriga tidningar.

Tabell 1. Antalet partitidningar och övriga tidningar, 1976–1994. (Wu 2000, 56) med ursprunglig källa *Zhōngguó xīnwén niánjiàn*.

År	Antalet tidningar	
	Partitidningar	Övriga
1976	236	5
1977	238	6
1978	252	7
1979	270	10
1980	260	120
1981	250	451
1982	280	380
1983	300	490
1984	350	700
1985	384	1326
1986	361	1790
1987	374	1685
1988	407	1915
1989	410	1496
1990	406	1036
1991	422	1092
1992	436	1230
1993	440	1350
1994	460	1411

Av Tabell 1 framgår tydligt att de ekonomiska reformerna i slutet på 1970-talet och under 1980-talet öppnade upp också för medierna. Reformerna sattes igång efter Maos död år 1976 som avslutade kulturrevolutionen, och det syns tydligt i tidningarnas antal. Både partitidningarna och de övriga tidningarna började öka sakta men säkert i antal tack vare den nya öppenheten och friheten i medierna. Man kunde ha olika åsikter inom och utanför partiet utan att hamna i trubbel så länge man inte utmanade partiet. Speciellt i slutet på 1980-talet ökade de övriga tidningarna markant och år 1988 fanns det nästan fem gånger fler övriga tidningar än partitidningar. År 1989 skedde det förändring i och med händelserna vid Himmelska fridens torg. Efter händelserna 1989 skärpte de konservativa reglerna och gick tillbaka med reformandan och därmed upphörde många tidningar. De övriga tidningarnas antal sjönk med nästan hälften under året (Zhao 1998).

Tidningarna började sedan återhämta sig igen och 1994, då statistiken slutar på grund av att staten ändrade sättet att skriva ner den, fanns det 460 partitidningar och 1411 övriga tidningar. Eftersom man redan hade genomfört många ekonomiska reformer och reformer mot mer öppenhet, var det svårt att gå tillbaka till det gamla trots att de konservativa nog försökte och likaså Deng Xiaoping. Man hade öppnat för diskussion och det var svårt att gå helt tillbaka trots att reformerna och reformisterna nog fick ett ordentligt bakslag i och med det drastiska slutet på demonstrationerna 1989 (Wu 2000).

2007 publicerades över 2000 dagstidningar och 9000 tidskrifter i Kina. Spridningen av dagstidningar nådde 90 miljoner läsare år 2005. People's Daily är den största med en cirkulation på 1 728 000 år 2005 (Blumberg et al. 2007) och år 2008 en cirkulation på 2 236 186 (Qian 2010). People's Daily är enligt Blumberg et al. viktigaste organet för det kommunistiska partiet (Blumberg et al. 2007). Engelska tidningar är menade för turister och utflyttade landsmän. China Daily ges som exempel i Blumberg et al. artikel som engelskspråkig tidning och de skriver att den har en relativt stark spridning med 800 000 tryckta kopior och en ökad närvaro på internet (Blumberg et al. 2007).

Dagstidningarna i Kina har dessutom också fått en starkare roll i samhället eftersom fler läser tidningar idag än vad de gjorde tidigare. Enligt Starr (2010) fanns det 1978 42,8 miljoner läsare av dagstidningarna medan det 2008 finns 205,5 miljoner. Tidskriftsläsarna har också ökat från 62 miljoner 1978 till 166 miljoner 2008.

Publicerade böcker har också ökat från 15 000 exemplar år 1978 till 250 000 exemplar år 2008 (Starr 2010).

Detta betyder att det finns betydligt mycket mer människor som också tar del av det som skrivs i tidningarna i Kina under 2000-talet än före 2000-talet vilket i slutändan antagligen betyder att innehållet också måste vara av högre kvalitet än tidigare. China Daily påverkas sannolikt också i och med att Kina hela tiden går mot den globala världen och allt mer kineser lär sig engelska och därmed läser tidningen.

2.5.1 Tidningsmarknaden i Kina

Den kinesiska mediemarknaden beskrivs som svår eftersom det är svårt att lagligt komma in på den. Det svåraste enligt Rohn (2010, 218–220) är att kinesiska lagar inte tillåter att tidningspublikationsenheter ägs av utländska företag och att importen av tidningar är väldigt svår. Det enda sättet som ett utländskt publikationsföretag kan etablera sig inom Kina är att ingå så kallade ”copyright-cooperation”-avtal. Rohn lyfter också upp att avsaknaden av ett adekvat distributionssystem är ett av de svåraste utmaningarna också för tidningar i Kina (Rohn 2010).

Det som också försvårade andra tidningar att komma in på den kinesiska tidningsmarknaden var att statligt stödda tidningar hade lättare att få finansiering och göra bättre nyheter. Detta förvrängde konkurrensen och gjorde det svårt för utomstående att hitta annonsörer eftersom de kinesiska tidningarna kunde ha lägre priser då större delen av inkomsterna kom via statliga stöd (Zhang 2010).

Den kinesiska tidningsmarknaden har enligt Song et al. (2010) gått igenom fyra stora reformer gällande reglering. Första reformen kom år 1979 när de åtta största statliga dagstidningarna, med People’s Daily i spetsen efterlyste ändringar under devisen ”företagsledning av offentliga institutioner” (enterprise management of public institutions) som sedan blev godkänd av staten (Song et al. 2010).

Enligt den nya linjen fick dagstidningarnas institutioner höja arbetarnas löner och välfärd genom att förminska en särskild del från deras verksamhetsintäkter. Den nya linjen gav en höjning i tidningsannonsering som direkt medförde en förändring från planekonomi med understöd från staten till en ny mer marknadsorienterad mediemarknad. Den andra reformen startade i mitten av 1990-talet och innehöll en separation mellan den marknadsförande och den redaktionella delen inom tidningarna.

Den tredje reformen hände i slutet av 1990-talet i och med att det kom större dagstidningskoncerner som tog över marknaden och det blev en stor tillväxtökning inom kinesiska tidningsbolag. Omorganiseringen inom den kinesiska tidningsmarknaden var ändå annorlunda än marknadsbaserade fusioner av företag eftersom omorganiseringarna var styrda av staten i slutändan (Song et al. 2010). Song et al. argumenterar att de tre första reformerna misslyckades med att reformera den kinesiska tidningsmarknaden till en marknadsorienterad tidningsmarknad och att dagstidningar förblev organ under partiet och staten i en planekonomi. Den fjärde reformen som skedde år 2003 betecknar de som den djärvaste reformen mot en marknadsorienterad tidningsmarknad i och med att den reformen gjorde att tidningarna inte mera är under statens kontroll (Song et al. 2010).

Huvudpunkterna i reformen var att den största delen av dagstidningarna, förutom några få partiorgan, undkom från statens kontroll och blev självständiga marknadsenheter. Specifikt innehåller reformen fem olika aspekter. Den första aspekten var att dagstidningarna delades in i icke-kommersiella och kommersiella dagstidningar varav de tidigare är delvis kontrollerade och subventionerade av staten och de senare följer marknadsprinciper. Den andra aspekten är att statens övervakning är separerad från tidningsverksamheten så att statens kontroll över dagstidningarna kan försvagas och även helt avlägsnas. Den tredje aspekten är att dagstidningar nu tilläts fungera på olika mediemarknader. Den fjärde aspekten är att den kinesiska tidningsmarknaden blev öppen för världshandelsorganisationens medlemmars företag och också för inrikes privata företag. Den sista aspekten är att det inrättades inträdes- och utträdesmekanismer för marknaden och allmänna finansieringskanaler för dagstidningsindustrin som blev standardiserade (Song et al. 2010).

Enligt Song et al. har tidningsmarknaden i Kina genomgått många förändringar genom att det tidigare var enbart partimedlemmar och de bildade som hade tillgång till tidningar, förutom partitidningarna, medan det idag sprids övriga tidningar allt mer. Man har öppnat marknaden för andra tidningar som är utanför partiets kontroll, men det har också betytt att marknaden har förändrats. Även de mest traditionella tidningarna, som tidigare haft en säker finansiering genom subventionering av staten, blev plötsligt tvungna att förlita sig på annonsintäkter. Detta leder till att tidningarna måste förändra sig från att tidigare ha tagit in partiets, ibland ointressanta, pressmeddelanden till att idag vara tvungna att producera egna intressanta artiklar som lockar läsare för att

därmed kunna samla in mera annonsintäkter. Därmed argumenterar Song et al. att det skett en tydlig förändring i innehållet i tidningarna mot att de blivit mera för befolkningen idag än vad de var förut då de var till för partiet som en spridningskanal för att sprida partiets ideologi till befolkningen. Informationsteknologin har också gjort att den kinesiska tidningsmarknaden har varit tvungen att förändra sig eftersom allt fler börjar hitta sina nyheter på internet då de upplevt att tidningarna inte kunnat berätta rätt information (Song et al. 2010).

2.6 Tidningsledare

Ledare i dagstidningar ser många som en inblick i den allmänna opinionen. Antagligen är de samstämmiga med den allmänna opinionen eller så försöker de förändra den allmänna opinionen (Qian 2010). Det finns forskare som undersökt tidningsledare och användningen av dem men en stor del av forskningen går ut på att se på språket och lingvistik och forskningsperioderna är korta (Lihua 2010; Le 2010). Elisabeth Le har forskat med rubriken "Editorials and the Power of Media: Interweaving of Socio-Cultural identities" där hon sett på ledare i den franska tidningen *Le Monde*. Hon skriver att det är intressant att se på ledare som forskningsobjekt eftersom de behandlar olika aspekter på livet från ett politiskt perspektiv. Hon lyfter också upp att ledaren långt kan vara en skapare av en agenda som lyfter upp saker. Ledare som publiceras i tidningens namn är tidningens åsikt (Le 2010).

Liu Lihua (2010) beskriver ledare som en text som traditionellt skattar och utvärderar politiska handlingar, politik och politiker och ger åsiktsvägledning till befolkningen. Han skriver att ledare fungerar som ett instrument för att framföra åsikter. En nyhetstidnings ledare innehåller det som tidningen ser som det viktiga och där framför man tidningens åsikt i frågan. Ledaren finns oftast på en specifik plats i tidningen så att läsaren vet var den finns. Vanligtvis finns den på en plats där läsaren hittar den lätt och den står ut från resten av innehållet. Ledare i *China Daily* finns alltid på fjärde eller sjätte sidan enligt Lihua. Lihua anser också att ledare alltid innehåller åsikter (Lihua 2010). Lihua lyfter också upp att ändamålet med ledare är 1) att informera eller förklara; 2) att övertyga; eller 3) att stimulera insikt på ett underhållande eller humoristiskt sätt. Han skriver att ledare i Kina har en annorlunda klassificering. Enligt den skulle det finnas fyra olika ledare. Första typen av ledare är förklaring av partiets politik, beslut och regleringar. Den här typen av ledare är till för att ge läsaren en korrekt uppfattning om partiets politik. Den andra typen av ledare uppmanar läsarna att bete sig på ett visst

sätt. Tredje typen av ledare poängterar och rättar personers misstag när de fullgör partiets politik och beslut. Den sista typen av ledare är till för att fira viktiga dagar och är firande ledare. Lihua skriver att ledarens ultimata ändamål ändå är att influera och kontrollera åsikter (Lihua 2010).

Pertti Hemánus (1975) har skrivit en bok om propaganda i dagstidningar var han också tar upp ledare. Han definierar ledare som en skrivelse var tidningen som institution har en legitim rätt att framföra egna värderingar och värdebaserade ställningstaganden. Han skriver också att tidningarna ofta lägger ledaren på en speciell plats så att läsaren är medveten om att det är tidningens åsikt. Han skriver också att man sällan flyttar på ledarens plats. Det som gör att ledaren är på en speciell plats som åsiktsbildande institution är att den publiceras vanligtvis anonymt i tidningens namn och därmed är det inte enbart skribentens eller chefredaktörens åsikt utan hela tidningens åsikt. Hemánus skriver att man från ledaren, men inte från resten av artiklarna i tidningen, kan läsa tidningens åsikt (Hemánus 1975).

2.7 China Daily

China Daily är den ledande engelskspråkiga nyhetsorganisationen i Kina. Tidningen grundades 1981 och har idag totalt en spridning på 900 000 exemplar (China Daily 2014a). Engelskspråkiga tidningar i Kina är främst riktade till turister och utflyttade landsmän (Blumberg et al. 2007) och även kineser som vill lära sig engelska. China Daily sägs vara fönstret in i Kina för utlänningar och har på de senaste åren satsat mer på att få en internationell läsarkrets och internationella nyheter (Lihua 2010). Liu Lihua framför även i sin undersökning att China Dailys ledare, som utgör ett verktyg för att kommentera aktuella angelägenheter, fungerar som ett viktigt medel för att reda ut landets åsikter och attityder om världen (Lihua 2010). China Daily har ändå en stark position som partiets tidning och ger därmed partiets linje i politiska frågor, även om den sägs vara liberalare än till exempel People's Daily (Young 2013).

Lihua beskriver också att China Daily, som en tidning ägd av staten, är annorlunda än västerländska tidningar och har som största uppgift att forma den allmänna opinionen enligt statens ideologi. Han skriver att många ledare i en dylik tidning enbart kräver att befolkningen ska bete sig enligt statens standard (Lihua 2009).

John Starr (2010) skriver också om den klara hierarkin inom de kinesiska medierna och poängterar att People's Daily och New China News Agency är högst upp i hierarkin då

de åtnjuter status som ministerier och leds av medlemmar av Centralkommittén. China Daily, som engelskspråkig tidning, kommer direkt under dessa två i hierarkin och ges ut av Centralkommitténs publiceringsavdelning. Starr skriver att kontrollen över dessa publikationer är mycket strikt. Man har på senaste tiden varit tvungen i också dessa tidningar att börja skriva om många olika områden eftersom man tappat många läsare. Som exempel använder Starr att People's Daily tappat 40 procent av sin upplaga mellan åren 1990 och 2005 (Starr 2010, 282–297).

Det är inte bara Young (2013) som beskriver China Daily som en mer liberal tidning än t.ex. People's Daily. Shirk (2008) skriver också om ett exempel från 1998 där China Daily rapporterade om Kinas president Jiang Zemin:s besök i Japan på ett annorlunda sätt än People's Daily. Jiang Zemin besökte Japan efter Sydkoreas president Kim Dae-jung hade besökt Japan. Kim Dae-jung hade fått en skriftlig ursäkt av Japan för den förflutna krigstiden och Jiang Zemin försökte under sitt besök förhandla en likadan till Kina men lyckades inte. People's Daily beskrev ändå Jiang Zemin:s besök till Japan som en framgång medan China Daily kritiserade Japan för att inte gett en skriftlig ursäkt till Kina. Utrikesministeriet irriterades mycket av det här och det uppstod mycket irritation bland ledarna inom den kinesiska ledningen. Jiang Zemin skyllde på sin utrikesminister för det skedda. Senare skadade också händelsen relationerna mellan Japan och Kina. (Starr 2010).

Detta visar på att China Daily är en mer liberal tidning än sin ”storebror” People's Daily men att den fortfarande är under strikt kontroll från partiet och staten. Ibland kan tidningen ändå avvika från ledningens linje men då brukar det oftast vara frågan om splittringar inom ledningen om vilken politik som förs.

Brady har undersökt en del kinesiska tidningar i Kina och understöder också den teorin om att statsunderstödda tidningar används för propaganda. Hon skriver om många gånger som People's Daily används som direkt propagandaspridare till folket (Brady 2008; 2012b; 2012c; Brady & Yong 2012). Av detta kunde man härleda att China Daily som statsunderstödd tidning också skulle användas som spridare av propaganda.

China Dailys ledare, som är undersökningsobjektet i den här avhandlingen, finns i tidningen på en viktig plats, i början på insändarsidorna eller ”comment section”. Ledarna är inte under perioden 2004–2013 undertecknade av skribenter utan uttrycker hela tidningens åsikt. Ledarna i China Daily brukar enligt Lihua (2010) vara placerad

oftast på sidorna 4 och 6 men under tidsperioden 2004–2013 har de varit på sidorna 4, 6, 8 och 10 men ändå alltid som första text på insändarsidorna. Lihua skriver dessutom att ”The editorial in China Daily, as one important means of commenting on current issues, functions as an important means of conveying the nation’s opinions and attitudes about the world,” vilket också visar att valet av China Dailys ledare som forskningsobjekt torde vara rätt. Lihua skriver också att upphovsmannen till ledaren i China Daily representerar statsmakten medan läsarkretsen varierar från statstjänstemän, studerande till medlemmar av utländska parlament (Lihua 2010).

2.8 Den kinesiska propagandan

Tidigare i den här avhandlingen har det redan konstaterats att propaganda är viktigt för den kinesiska staten för att styra de kinesiska medierna. Via partiets och statens propagandaavdelningar styr statsledningen de kinesiska medierna och formar den kinesiska folkopinionen. Kinas kommunistiska parti har under sin historia blivit expert på propaganda och på att påverka folkets åsikter.

En av de främsta forskarna gällande kinesisk propaganda är Anne-Marie Brady som har gjort flera undersökningar kring propaganda på olika plan i Kina. Hon har gjort en undersökning som kartlägger och förklarar den kinesiska propagandaapparaten under åren 1989–2007 och också åren innan det med namnet ”Marketing dictatorship: Propaganda and thought work in contemporary China” (2008). Brady har också varit redigerare och skribent tillsammans med andra skribenter i en senare undersökning med namnet ”China’s thought management” (2012b). Den andra undersökningen innehåller essäer som förklarar den roll som propaganda har haft när det kinesiska kommunistiska partiet, senare KKP, har kunnat styra sociala förändringar i samhället och hur de klarat av diverse kriser. Båda undersökningarna var med i ett större forskningsprojekt som gick under namnet ”Propaganda and Thought Work in Contemporary China” vari Brady också var huvudforskare (2012a). De undersökningar hon gjort och varit del av är till största delen baserade på kinesiska källor vilket är annorlunda än det material som analyseras i denna avhandling.

Brady skriver att propaganda är viktigt för Kina och att propaganda är ett av de effektivaste sätten att kontrollera moderna samhällen. Hon skriver att KKP delar upp propaganda i två delar, den interna och den externa, och sedan ytterligare i fyra kategorier: politisk, ekonomisk, kulturell och social propaganda (Brady 2008). Den

interna propagandan är den som riktas inåt mot den egna befolkningen och den externa är den som riktas mot utlänningar i Kina, utflyttade kineser och utrikes i övrigt.

Eftersom China Daily läses mycket av utlänningar och kineser som flyttat utomlands kunde man anta att propagandan i China Daily ofta är av den externa propagandan.

Brady och Yong (2012) skriver att ekonomiska frågor är i huvudfokus för tillfället i både Kinas inhemska och utländska propaganda aktiviteter. De skriver att det finns självklara långtidsmotsättningar inom ekonomiska frågor och KKP, speciellt med tanke på reform eran med Deng Xiaoping och byte till marknadsekonomi med kinesiska förtecken. Men även mer känslig i tiden med ekonomiska kriser är den ekonomiska propagandan för att upprätthålla marknadens förtroende inom och utanför Kina. Den största tyngdpunkten i Kinas ekonomiska propaganda är positiv rapportering. Om det inte finns något gott att säga om den nuvarande ekonomiska situationen i Kina ska de kinesiska medierna säga och skriva så lite som möjligt om situationen. Det har enligt Brady och Yong skett en förändring gällande hur KKP hanterar ekonomiska frågor, från att tidigare ha använt strikt censur till att idag använda sig av informationskontroll och skadekontroll i frågor av stort allmänt intresse. Enligt Brady och Yong (2012) har den kinesiska propagandan tre nivåer av tabu: förbjudet innehåll (forbidden content), innehåll som ska rapporteras varsamt (content which should be reported prudently) och ämnen som endast får rapporteras av xinhua (topics which should only be reported by xinhua)¹.

Majoriteten av de kinesiska medierna håller sig inom gränserna för rapporteringen av ekonomiska frågor och följer partiets direktiv. Den Centrala avdelningen för propaganda ger strikta instruktioner till redaktörerna att de måste kontrollera och dämpa sådana rubriker som kunde orsaka instabilitet i samhället. Det kinesiska samhället måste fortsätta tro på att det gällande politiska och ekonomiska systemet är det bästa för dem och att det för tillfället inte finns något bättre system vad man än måste uthärda med det nuvarande systemet. Kinas handelspartners måste också uppmuntras till att uppehålla deras tro i styrkan på den kinesiska ekonomin och på statsledningens förmåga att sköta de nuvarande problemen (Brady & Yong 2012).

Brady (2008) skriver att det kommunistiska partiets propaganda har förändrats i slutet på 1990-talet och början på 2000-talet från att partiet tidigare var ett revolutionärt parti

¹ Fri översättning av skribenten

(”revolutionary party”) till att i nutid vara partiet vid makten (”party in power”). Idag betonas partiets roll för att hålla kontroll över landet och över de framgångar partiet skapat. Officiellt fastställdes partiets nya status som partiet i makten under den sextonde partikongressen år 2002. Man konstaterade inom KKP att det inte mer fungerade att enbart leda för att man vunnit det kinesiska inbördeskriget utan man måste komma på en ny orsak varför KKP borde leda Kina och då började man stärka tanken på att KKP behövs för att det kan göra Kina ekonomiskt starkt och framgångsrikt (Brady 2008).

Brady tar upp nio riktlinjer som används av den kinesiska propagandaapparaten i de kinesiska medierna för att styra hur folket tänker i nutid. Det första hon tar upp är ”tänk positivt” (Think positive)¹ där man försöker styra medierna i landet att rapportera om de positiva sakerna i nyheterna. Som exempel lyfter hon upp översvämningar 1998 då medierna rapporterade mycket om arméns räddningsoperationer i översvämningssområdena som det fortsatte rapporteras om långt efter att översvämningarna var över. Den andra riktlinjen hon tar upp är att man inte ska nämna dåliga nyheter under högtidsdagar eller andra känsliga datum (No bad news during holiday periods/sensitive dates). Med det menar hon att det specifikt vid högtidligheter och årsdagar ska rapporteras positiva nyheter i medierna. Som exempel använder hon det kinesiska nyåret som firas i slutet på januari eller början av februari, fjärde maj som är högtid för att fira majrörelsen från 1919 och fjärde juni som är årsdagen för händelserna vid Himmelska fridens torg och Maos födelsedag. Andra känsliga datum kan vara när partikongressen samlas eller när ledare ska bytas. Den tredje riktlinjen hon tar upp är att man inte ska nämna problem som inte kan lösas enkelt (Don’t mention problems that can’t be easily solved) med vilket hon menar att CAP strikt instruerar redaktörer att kontrollera eller tysta ner nyheter som kunde orsaka instabilitet i Kina. Som exempel lyfter hon upp ökande inkomstskillnader bland den kinesiska befolkningen; de rika blir rikare och de fattiga blir fattigare och medierna instrueras då att inte rapportera om de rikas politiska makt (Brady 2008).

Den fjärde riktlinjen Brady (2008) tar upp är ”prata upp” ekonomin (Talk up the economy). Ekonomin är ett känsligt ämne i Kina och ämnet ekonomi kontrolleras enligt Brady noggrant av den kinesiska propagandaapparaten. Ekonomiska nyheter ska vara positiva och negativa ekonomiska nyheter från Kina tystas ner. De kinesiska medierna

¹ Fri översättning av skribenten

får också instruktioner att framföra vissa varor och industrier. Den femte riktlinjen är att demonisera USA (Demonize the United States)¹ vilket hon beskriver som att den kinesiska staten inte alls modererar negativa tankar om USA utan låter de komma ut fritt och staten till och med ser det som positivt att tankarna kommer ut. KKP tror att USA är rädd för ett starkt Kina och att allt tal om frihet och mänskliga rättigheter har som mål att hålla Kina svagt, därmed denna riktlinje från propagandaavdelningarna (Brady 2008).

Den sjätte riktlinjen som Brady tar upp är att man inte ska framhäva fiendens uppfattning (Don't promote the views of the enemy) vilket hon beskriver som att medierna måste vara försiktiga med hur de rapporterar om västerländsk påverkan på det kinesiska samhället. CAP uppmanar också medierna att vara försiktiga med vilka internationella nyheter de rapporterar så att de inte innehåller fel slags synpunkter från västvärlden. Den sjunde riktlinjen är att man ska utnyttja internationella nyheter för att forma allmänna opinionen i frågor anknytande till Kina (Use international news to mold public opinion on issues relating to China). Som exempel använder hon Irakkriget och berättar hur CAP försökte få kinesiska folket att tänka som statsledningen som var av annan åsikt än USA. Rapporteringen av kriget användes som vapen för att attackera USA:s position gällande mänskliga rättigheter. Rapporteringen från kriget var kontrollerad och det var bara godkända journalister som fick åka till Irak för att rapportera om kriget. Den åttonde riktlinjen är "nyspråk" (Newspeak); det är CAP som kontrollerar terminologin i de kinesiska medierna och kontrollerar hur man benämner olika saker. CAP bestämmer hur saker ska beskrivas i politiskt känsliga frågor och på det sättet kan man begränsa den allmänna debatten och förhindra sociala förändringar. Den här teorin förstärks dessutom av Ji Fengyan som beskriver att Hu Jintao satte igång en process att utbilda alla partimedlemmar i retorik och på det sättet styra vilken retorik kineserna använder i allmänheten (Fengyan 2012). Den nionde och sista riktlinjen som Brady lyfter upp är att Taiwan är en del av Kina ("Repeat after me: 'Taiwan is a part of China'") med vilket hon menar att nyheterna gällande Taiwan i de kinesiska medierna ska vara kontrollerade. Medierna instrueras att skriva om Taiwan som en del av Kina men Taiwan får inte beskrivas som Folkrepubliken Kina utan som Taiwan-administrationen. Beslut som tas i Taiwan av Taiwans ledning måste skrivas som lagar av den taiwanesiska regionen eller "så kallade" lagar (Brady 2008).

¹ Fri översättning av skribenten

De här nio riktlinjerna som Brady (2008) framhåller är ändå bara en del av de styrningsmekanismer som den kinesiska propagandaapparaten använder sig av och man kan bara anta att en stor del av de ämnen som finns i den här avhandlingen också har påverkats av den kinesiska propagandaapparaten.

2.9 Sammanfattning av referensram

I kapitel två utvecklas den referensram som anses vara behövlig för att svara på frågeställningen hur propagandan i China Dailys ledare har förändrats under 2004–2013.

Först upptogs tidigare forskning där de mest väsentliga var Liu Lihuas undersökning om ledarna i China Daily och Anne-Marie Bradys om Kinas propaganda. Efter det gick det igenom stora händelser i Kinas historia som kan tänkas påverka attityderna i ledarna i China Daily och också den historia som skapat den mediekultur som finns i landet. Händelserna är väsentliga av olika orsaker men speciellt väsentliga för att förstå den kinesiska kulturen och kinesernas attityd till media och journalister. Mao behandlades och i viss mån tiden före Maos död och en del händelser innan 2004 eftersom de i högsta grad påverkat hur det som skrivs i medierna och hur medierna och mediemarknaden ser ut i Kina. Det är också viktigt för att förstå den mediekultur som funnits för att förstå den nuvarande mediekulturen.

De ekonomiska reformer som startades efter Maos död har påverkat media i landet och händelserna vid Himmelska fridens torg har också satt en stark prägel på mediernas rapportering i landet. Efter inblicken i de viktiga händelserna före undersökningsperioden redogjordes händelser som hänt under undersökningens tidsperiod, 2004–2013. Händelser som kan ha påverkat direkt på frågeställningen i den här avhandlingen summerades till: sarsepidemin 2002–2003; de olympiska spelen 2008; jordbävningen i Sichuan 2008; mjölkpulverskandalen 2008; den globala finanskrisen i Kina 2007–2009 och ledarbyten i Kina 2002–2013. Efter det redovisades kinesiska medier och deras relation till partiet för att utreda kopplingen mellan partiet och media och hur mycket partiet och staten påverkar medierna samt hur propagandaapparaten fungerar i Kina. Det som kom fram i kapitlet var att partiet har utövat en stark kontroll över medierna men att kontrollen har minskats genom olika reformer men nog alltså finns kvar.

Efter det behandlades tidningar i Kina och historia som är viktig för att förstå den kinesiska dagstidningspressen och tidningsmarknaden. Det påvisades att det inte längre är staten som berättar vad som ska rapporteras i medierna, som i tiden före forskningsperioden, utan på senaste tiden mera också befolkningen i och med att tidningsmarknaden har blivit mer marknadsbetonad och tidningarna behöver mer annonsörer och läsare. Det är enbart ett fåtal tidningar som idag får statligt understöd och därmed inte behöver bry sig om annonsörer och läsarkrets. Det finns forskare som betonar att detta bara är sken och att man nog fortfarande har lika mycket kontroll över media som förr men man har kontroll via t.ex. att Xinhuas nyheter får publiceras gratis och så finns det vissa ämnen som inte får rapporteras och att man ännu kontrollerar hur saker rapporteras. I kapitel 2.6 presenterades tidningsledarens roll i tidningarna och vad ledaren är för institution. I kapitel 2.7 fanns en kort beskrivning av China Daily och vilken typ av nyheter tidningen skriver och hur den är kopplad till partiet samt hur tidningens ledare är formade. Till sist i ramverket redogjordes Bradys undersökningar gällande propaganda i Kina för att få en förståelse av den kinesiska propagandan.

3 Forskningsmetod och material

3.1 Val av metod

Tidigare i denna avhandling har en referensram skapats för den empiriska undersökningen. I det här kapitlet presenteras olika metoder för att kunna besvara på den här avhandlingens frågeställningar:

- Har Kinas propaganda utåt via China Dailys ledare förändrats 2004–2013?
- Hur har Kinas propaganda utåt via China Dailys ledare förändrats 2004–2013?

Det diskuteras olika metoder som kunde användas i angripandet av problemet och slutligen bestäms vilken metod som passar bäst för att undersöka ledarmaterialet.

I den tidigare forskningen kring China Dailys ledare som togs upp i referensramen har Li Lihua (2010) använt sig av en typ av kritisk diskursanalys men han behandlar i sin metoddiskussion många olika analysmetoder som använts i tidigare analyser av ledare.

Min metoddiskussion utgår långt ifrån Metodpraktikan skriven av Esaiasson et al. (2007), eftersom den har en ganska övergripande diskussion om användning av olika metoder i forskning. Sedan kommer metoderna att diskuteras vidare. Eftersom målet med denna avhandling är att försöka få reda på hur Kinas propaganda utåt har ändrats under åren, och speciellt i China Dailys tidningsledare, kan man ganska snabbt konstatera att det inte går att göra frågeundersökningar eller intervjuer, och det kan också konstateras att textanalys som analysmetod är mest relevant för denna avhandling.

Esaiasson et al. lyfter upp både kvalitativ textanalys och kvantitativ innehållsanalys. Det här kapitlet kommer att fortsätta med en genomgång av analysmetoderna kvantitativ innehållsanalys och kvalitativ textanalys och därefter följer valet av analysmetod, som sedan används i denna undersökning. Dessa analysmetoder lyfts upp eftersom de passar bäst på den frågeställning som ställs i denna avhandling och ger bäst möjlighet att besvara den.

3.1.1 Kvantitativ innehållsanalys

Enligt Esaiasson et al. (2007) är kvantitativ innehållsanalys ett mycket användbart verktyg när man vill ha svar på frågor om förekomsten av olika typer av innehållsliga kategorier i ett material. Den kvantitativa innehållsanalysen har också en fördel i och med att den är det bästa sättet att gå igenom stora mängder material under en längre

tidsperiod. Esaiasson et al. tar också avstånd från uppfattningen att skillnaden mellan kvantitativ och kvalitativ innehållsanalys handlar om skillnaden mellan att räkna och att tolka. Kvantitativ innehållsanalys handlar ofta också om att de innehållsliga enheterna först måste tolkas för att det ska vara möjligt att placera dem i rätt kategori senare (Esaiasson et al. 2007).

Esaiasson et al. skriver att kvantitativ innehållsanalys ofta används inom den ämnesdisciplin som brukar betecknas politisk kommunikationsforskning. Esaiasson et al. beskriver bland annat att hur man analyserar politisk rapportering i framförallt press, radio och TV, men de skriver också att den kan användas utanför den politiska kommunikationen i t.ex. forskning av utrikespolitik och internationella förhållanden. Inom den politiska kommunikationsforskningen finns en etablerad indelning med tre typer av frågeställningar där kvantitativ innehållsanalys brukar komma till användning. Den första kategorin är beskrivande frågeställningar, den andra är frågeställningar som gäller hur innehåll förhåller sig till någon typ av uppställda normer och den tredje kategorin är att besvara olika typer av förklarande frågeställningar (Esaiasson et al. 2007).

Den drygaste arbetsfasen inom den kvantitativa innehållsanalysen är kodningen av variabler och antecknandet av materialet i en datamatrix och det är också här som det kan ske många fel. Det handlar om att bestämma byggstenarna för undersökningen, nämligen analysenheterna och variablerna. Det positiva med den kvantitativa innehållsanalysen i det här skedet är att det är en flexibel metod och att man under kodningen ännu kan förändra variabelvärden, ifall man hittar en ny variabel under kodningen som man inte tänkt på tidigare (Esaiasson et al. 2007).

Enligt Priest är det viktigt ifråga om kvantitativ innehållsanalys att komma ihåg reliabilitet och validitet. Med reliabilitet menas att när man upprepar samma procedur får man med hög sannolikhet samma resultat. Validitet handlar om att man undersöker om det man ämnat undersöka, och här är valet av material viktigt. Priest lyfter upp att det är viktigt att man testar sin kodning genom interkodarreliabilitet, att alla som kodar data förstår kodningen på samma sätt, och därmed se ifall man kommer till samma resultat (Priest 1996).

Enligt Esaiasson et al. innehåller varje seriös kvantitativ innehållsanalys ett reliabilitetstest som är en betygssättning på undersökningens kvalitet och noggrannhet.

Ett reliabilitetstest kan bestå av att man själv går igenom en mindre del av materialet en gång till, vilket kallas intrakodarreliabilitet, eller så har man någon annan person att testa materialet, vilket då kallas interkodarreliabilitet. Genom att sedan räkna den samstämmiga andelen på kodningarna får man ett resultat på reliabiliteten (Esaiasson et al. 2007; Priest 1996).

Esaiasson et al. menar ändå att det är svårt att ange vad som ska anses vara en tillfredsställande andel överensstämmande kodningar. De skriver att det beror på variabelernas karaktär vad som är ett tillfredsställande resultat, när det gäller variabler med större inslag av bedömning är man tvungen att nöja sig med en lägre grad av överensstämmelse (Esaiasson et al. 2007).

Krippendorff (1989) lyfter i en artikel upp en del begränsningar med innehållsanalys. Den första är att innehållsanalys ofta tenderar att vara kvantitativ, eftersom när man försöker vara vetenskaplig försöker man få ett statistiskt signifikant resultat och då är man tvungen att ha ett brett material, vilket ofta leder till kvantitativ innehållsanalys. Då kan man gå miste om unik kommunikation och lingvistisk kommunikation. Den andra begränsningen kommer från att materialet kodas så att det är utan referens till analytikern eller materialet. Innehållsanalysen behöver ett stabilt och entydigt material och begränsar därmed enligt Krippendorff utvecklingen av innehållet i olika kommunikationsverktyg och inom olika sociala grupper. Den tredje begränsningen Krippendorff lyfter upp är problemet med social teori. Om man lyckas hitta olika kategorier i material som har förändrats och undersökningen får ett resultat så är inte forskningsresultatet generaliserbart eftersom man hållit på med ett specifikt datamaterial och därmed har svårt att generalisera utöver det givna materialet (Krippendorff 1989).

Den kvantitativa innehållsanalysen verkar vara en relevant forskningsmetod för denna avhandling, men det kan inte bedömas innan flera metoder har granskats. Härnäst följer en redogörelse av kvalitativ textanalys.

3.1.2 Kvalitativ textanalys

Esaiasson et al. beskriver kvalitativ textanalys som ett alternativ till innehållsanalys som går ut på att ta fram det väsentliga innehållet genom en noggrann läsning av textens delar, helhet och den kontext vari den ingår. De skriver att det finns flera skäl till att använda kvalitativ textanalys och att ett viktigt skäl är att helheten i texten antas vara något annat än summan av delarna. Vissa delar av texten antas vara viktigare än andra.

Ett annat skäl som de nämner är att det eftersökta innehållet i texten ligger dolt under ytan och endast kan tas fram genom intensiv närläsning av texten (Esaiasson et al. 2007).

Det handlar alltså om att läsa texten noggrant och tolka den och ställa frågor till texten och försöka hitta svaren i texten.

Esaiasson et al. urskiljer två huvudtyper av textanalytiska frågeställningar: ”Sådana som handlar om att systematisera innehåller i de aktuella texterna, och sådana som handlar om att kritiskt granska innehållet i texterna.” (Esaiasson et al. 2007, 238).

De systematiserande undersökningarna kan innehålla tre olika varianter: Sådana som syftar till att klargöra tankestrukturen hos aktörer, sådana som syftar till att logiskt ordna innehållet i texten och sådana som syftar till att klassificera innehållet i givna texter. Den första varianten som syftar till att klargöra tankestrukturen hos aktörer, som på ett eller annat sätt har varit viktiga i samhällsdebatten, består i att lyfta fram och förklara det väsentliga innehållet i de aktuella texterna. Aktörerna kan vara allt från höga politiska personer till partier och organisationer. Den andra varianten som syftar till att logiskt ordna innehållet i texterna har som uppgift att formalisera tankeinnehållet i lätt överblickbara kategorier. Det kan exempelvis handla om att analysera argumentation i debatter och därmed samla argumenten som framförs för olika ståndpunkter i debatten. Den tredje varianten som syftar till att klassificera innehållet i givna texter handlar om att placera tankeinnehållet under en lämplig sammanfattande rubrik (Esaiasson et al. 2007).

Enligt Esaiasson et al. går de kritiskt granskande undersökningarna ett steg längre än de systematiserande studierna. De lyfter upp idékritisk analys som en kritiskt granskande undersökning som går ut på att ta ställning till i vilken utsträckning en given argumentation lever upp till bestämda normer. En ideologikritisk syftar däremot till att lyfta fram de samhällseliga konflikter som återspeglas i en given text. Genom att studera det här kan vi få en bild över förhållandena i samhället och därmed få en uppfattning om sakernas tillstånd i ett vidare sammanhang (Esaiasson et al. 2007).

Diskursanalys sorterar Esaiasson et al. in under de kritiskt granskande undersökningarna men menar också att det inte alls är självfallet. De har tagit upp diskursanalysen här på grund av att syftet ofta är att belysa maktförhållanden. Enligt Esaiasson har

diskursanalys under de senaste decennierna tagit över som den vanligaste textanalytiska metoden inom samhällsvetenskapen (Esaiasson et al. 2007). Detta påstående kan bestyrkas genom Li Lihuas undersökning och hans metoddiskussion i ”Interpersonal Rhetoric in the Editorials of China Daily: A Generic Perspective” (Lihua 2010).

Enligt Esaiasson et al. utmärks diskursanalyser genom att de är intresserade av maktförhållanden och också genom att språket är med och formar verkligheten. Språket och terminologin avges vara av avgörande betydelse för hur människor uppfattar världen. Många diskursanalyser går ut på att bygga upp ett helt paket med saker som påverkar och därifrån har man sedan som mål att bedriva kritisk forskning som utforskar maktrelationer i samhället och formulerar normativa perspektiv varifrån maktrelationerna kan kritiseras. Esaiasson et al. menar att kravet på att anamma ett helt paket är onödigt begränsande. De tycker också att diskursanalysen är intressant i och med att den uppmärksammar aspekter av samhällslivet som annars tas för givna och som därmed kan vara svåra att belägga med systematiska empiriska undersökningar. Utmaningen blir att på ett övertygande sätt visa att det finns dolda strukturer som styr människors handlingar (Esaiasson et al. 2007).

Esaiasson et al. beskriver ännu att man kan dela upp variablerna inom förklarande textanalyser i oberoende och beroende variabler men att diskursanalytiker är kritiska till uppdelningen. Sedan finns det ännu enligt Esaiasson et al. en typ av förklarande studie som kallas genetisk analys som syftar till att blottlägga influenserna bakom en given idéföreställning (Esaiasson et al. 2007).

Li Lihua använder sig av en typ av kritisk diskursanalys i sin undersökning men han har en mycket snävare tidsperiod i och med att han enbart ser på ledare under ett års tid 2004–2005 och då också valt att ta utvalda ledare från måndagar, onsdagar och fredagar, cirka 20 per grupp för varje veckodag. I sin avhandling har han konstruerat en ny metod kallad ”Editorial Discourse Analysis (EDA)”, senare kallad Ledardiskursanalys, som är byggd på kritisk diskursanalys men med en del tillägg (Lihua 2010). Den här metoden är lika, om inte mer, arbetskrävande som diskursanalys och är opassande för långa tidsperioder eller för stora material.

Det problematiska med kvalitativ textanalys är att den i hög grad är avhängig den enskilda forskarens analysförmåga och uppfattningar. Det andra problemet är att det är mycket arbetskrävande att analysera en text och kunna ta i beaktande alla möjliga

sociala och språkliga skillnader. För det tredje är det också svårt att göra kvalitativ textanalys under en lång tidsperiod eftersom materialet blir för stort för att kunna analyseras. Härnäst ställs de olika metoderna emot varandra och en metod för denna avhandling väljs.

3.1.3 Metoddiskussion

Hittills har det lyfts upp två olika huvudmetodtyper som kan anses vara mest passande för denna avhandling. Nu läggs de emot varandra och en slutsats kan dras vilken av metoderna som blir den aktuella i denna undersökning. För val av metod är frågeställningen väsentlig:

- Har Kinas propaganda utåt via China Dailys ledare förändrats 2004–2013?
- Hur har Kinas propaganda utåt via China Dailys ledare förändrats 2004–2013?

I slutet av presentationen av den kvantitativa innehållsanalysen konstaterades det redan att den verkar mer relevant för denna avhandling och det först intrycket kan nu bejakas.

Kvalitativ textanalys är inte passande för stora mängder text eftersom det är ett mycket arbetskrävande analysverktyg för enskilda texter. Tidsperioden som valts i denna avhandling begränsar därmed redan användningen av kvalitativ textanalys som metod eftersom materialet blir för brett. Förändringarna i Kinas propaganda utåt skulle antagligen inte heller synas i ett mindre sampel.

Lena Jonson har i sin avhandling ”Sovjetisk utrikesdebatt. Politiken mot Västtyskland-grupperingar i sovjetisk press 1975–1981” undersökt i olika tidningars innehåll och åsikter och där använt sig av en blandning av kvantitativ och kvalitativ metod. Hon har använt en systematiskt kvantitativ och en kontextuell kvalitativ metod. I sin metoddiskussion räknar hon till den kvantitativa metodens förtjänster att den är värdefull vid analys av större material mängder. Hon menar också att det kan förekomma skillnader i resultaten ifall studien är kvantitativ eller kvalitativ (Jonson 1985).

Kvantitativ innehållsanalys kan med fördel väljas som analysmetod eftersom tidsperioden som skall undersökas är lång och därmed ger ett stort material. För det andra är det också mer sannolikt att förändringarna i propagandan syns under en längre tidsperiod och eftersom det inte tidigare gjorts en kvantitativ innehållsanalys av China Dailys ledare är också forskningen ny och därmed intressant. En del kvalitativ metod

kommer med eftersom en del av ledarna måste klassificeras och tolkas innan de kan klassas och kodas vilket gör att den slutliga metoden blir en kvantitativ innehållsanalys med inslag av kvalitativ metod.

En viktig sak gällande metoden är också reliabilitet, alltså tillförlitlighet, som innebär att mätningarna är rätt gjorda och att man får ut rätt samband (Thurén 2007). Validitet innebär i sin tur att man undersökt det man vill få fram, i den här avhandlingen är det förändringar i propagandan i tidningsledarna i China Daily. Enligt Esaiasson et al. (2007) har varje kvantitativ innehållsanalys värd namnet ett så kallat reliabilitetstest som är en slags betygssättning på en undersöknings kvalitet och noggrannhet. För att testa reliabiliteten finns det två saker man kan testa: intrakodarreliabilitet eller interkodarreliabilitet. Intrakodarreliabilitet är att den som kodat materialet efter en tid går igenom en mindre del av material en gång till medan interkodarreliabilitet är att man låter en annan person göra det. Reliabiliteten undersöks sedan genom att man variabel för variabel kollar överensstämmande kodningar och ju högre överensstämmande kodningar desto bättre reliabilitet. Esaiasson et al. vill inte bestämma en generellt godtagbar siffra för godkänd reliabilitet men skriver senare att när det gäller variabler med större inslag av bedömning måste man ofta nöja sig med lägre grad av överensstämmelse (Esaiasson et al. 2007). Det betyder att en siffra på 75–80 % borde vara en godtagbar siffra för att den här analysen ska ha en god reliabilitet i fråga om kodningen och variablerna.

3.2 Val av material och skapande av analysverktyg

Materialet som kommer att användas i den här avhandlingen är China Dailys ledare från åren 2004–2013. China Daily utkommer dagligen och tidningen innehåller två ledare per tidning numera men det har varierat under de senaste tio åren. Under de senaste åren har det inte funnits ledare i den tidning som utkommer på veckoslut och helger och därmed gjordes valet att inte ta med lördags och söndags nummer eftersom materialet i så fall inte skulle vara jämförbart över tid. Åren 2006–2007 fanns det tre ledare per tidningsnummer. Ledaren finns i början på insändarsidorna som i dagens läge finns på sida 8 i tidningen men som under tidsperioden har funnits både på sida 4, 6 och 8.

För att inte arbetsbördan ska bli för stor för denna avhandling väljs en slumpmässig nyhetsvecka per år. Den slumpmässigt valda nyhetsveckan borde ge ett slumpmässigt material varifrån man torde kunna generalisera resultat. Inom den kvantitativa

innehållsanalysen brukar man oftast använda ett slumpmässigt material. Materialet med en slumpmässig nyhetsvecka per år torde också räcka till för att göra en kvantitativ innehållsanalys. De slumpmässiga datumen togs fram på följande sätt: för varje nyhetsdag slumpades ett nummer mellan 1 och 52 som motsvarade veckonummer och sedan togs datumen fram. De slumpmässiga datumen kan ses i Tabell 2.

Tabell 2. Slumpmässiga datum för tidningsnummer av China Daily 2004–2013

	Måndag	Tisdag	Onsdag	Torsdag	Fredag
2004	2.2.2004	7.12.2004	2.6.2004	10.6.2004	1.10.2004
2005	5.9.2005	28.6.2005	9.11.2005	21.4.2005	8.4.2005
2006	4.12.2006	22.8.2006	20.12.2006	6.4.2006	23.6.2006
2007	26.3.2007	9.1.2007	31.1.2007	12.7.2007	23.3.2007
2008	17.11.2008	1.7.2008	17.9.2008	28.8.2008	25.7.2008
2009	14.9.2009	24.3.2009	14.10.2009	15.1.2009	24.4.2009
2010	9.8.2010	28.12.2010	9.6.2010	4.3.2010	8.10.2010
2011	21.11.2011	6.12.2011	8.6.2011	8.9.2011	18.2.2011
2012	9.1.2012	6.11.2012	21.3.2012	6.9.2012	27.4.2012
2013	13.5.2013	8.1.2013	20.3.2013	18.4.2013	22.2.2013

Efter att ha slumpat fram vilka datum då China Dailys ledare används, är det bara att samla ledarna som ska analyseras. Ledarna som ska analyseras finns i Bilaga 1. Det som kan konstateras är att China Daily-numret 7.12.2004 enbart innehöll en ledare som var nästan tre gånger längre än medellängden på ledarna. Sedan kan också konstateras att alla nummer av China Daily åren 2006–2007 innehåller tre ledare. Under år 2010 innehåller också tre av numren tre ledare. Detta betyder att det slutliga antalet ledare som ska analyseras blev 112 stycken som sammanlagt innehåller 47 590 ord. Ledarna var i medeltal 425 ord långa. Den längsta ledaren var 1145 ord lång och den kortaste var endast 230 ord lång. År 2006 var ledarna lika långa, om inte längre, som medeltalet trots att det var tre stycken ledare per nummer med ca 450 ord per ledare i medeltal. Året 2007 var ledarna något kortare med 340 ord per ledare i medeltal. Ledarna under år 2010, som var tre stycken per nummer, innehöll enbart 280 ord i medeltal.

Antalet ledare i denna analys blir alltså 112 med sammanlagt 47 590 ord vilket kan betraktas vara ett tillräckligt antal ledare för en magisteravhandling och för att kunna utträta den analys som är tänkt. Li Lihua (2010) använde i sin undersökning om China Daily 60 stycken ledare som innehöll sammanlagt 31 535 ord under åren 2004–2005. Han motiverade sitt val av material genom att han ville ha ett material som är

slumpmässigt, lätt att gruppera och lätt att analysera (Lihua 2010, 13). Elisabeth Le använde sig av 150 ledare i sin undersökning gällande ledarna i Le Monde under åren 1999–2001. Hon motiverade sin tidsperiod med att det hände många viktiga händelser gällande konstruktionen av identitet av Le Monde i Frankrike. Antalet ledare under tidsperioden, 150 stycken ansåg hon var tillräckligt för undersökningen (Le 2010).

Lena Jonson använde sig, i den kontextuella icke-kvantitativa delen av sin analys, av 174 artiklar från tidningarna Pravda, Krasnaja Zvezda, Sovetskaja Rossija och Literaturnaja Gazeta från år 1980. I den kvantitativa delen av sin undersökning använde sig Jonson av 8920 artiklar. Orsak till det stora urvalet av artiklar i den kvantitativa analysen var att undersökningen ingick som en del av ett större projekt (Jonson 1985).

Trots att dessa nämnda tidigare undersökningar använder sig av delvis kvalitativa undersökningsmetoder är förhoppningsvis materialet i denna avhandling för den kvantitativa innehållsanalysen ändå tillräcklig för den omfattning som krävs.

3.2.1 Skapande av analysverktyg

För att skapa analysverktyget för den kvantitativa innehållsanalysen i denna avhandling så finns det två tidigare undersökningar som det kan tas utvalda delar från och användas. Lena Jonsons ”Sovjetisk utrikesdebatt. Politiken mot Västtyskland-grupperingar i sovjetisk press 1975–1981” (1985) och Li Lihuas ”Interpersonal Rhetoric in the Editorials of China Daily: A Generic Perspective” (2010) innehåller båda delar som kan vara av nytta i denna avhandling. De delar av dessa analysverktyg som passar in i denna avhandling valdes ut. Som bas för analysverktyget i denna avhandling valdes Lena Jonsons verktyg eftersom hennes analys också var en kvantitativ innehållsanalys. Ett liknande kodschema som hennes skapades för analysen i denna avhandling (Jonson 1985, 160–165).

Det används 22 olika variabler i kodschemat. Variablerna är år, xinhua, veckodag, första till fjärde sakområde, värdering av första till fjärde sakområde, Första till fjärde omtalade aktör, värdering av första till fjärde omtalade aktör, ton, position och ordantal. Kodschemat finns som Bilaga 2.

Första variabeln, V1 är årtal som ledaren kommit ut. Andra variabeln, V2 är xinhua och gäller huruvida ledaren ifråga är utskriven xinhua-ledare eller inte. Tredje variabeln, V3, är veckodag och registrerar vilken veckodag ledaren har utkommit. Den fjärde

variabeln, VS1, är första sakområde som registrerar vilket sakområde som är det viktigaste i ledarna. VS1 delas i fyra stora huvudgrupperingar: ekonomisk politik, utrikespolitik, inrikespolitik och kultur och övrigt. VS1T är värdering av det första sakområdet. VS1 kan anta värdet positiv, negativ, neutral eller blandad. Värdering av sakområde och den ursprungliga indelningen av sakområden är tagen ur Lena Jonsons undersökning (1985). VS2 registrerar det andra sakområdet, VS3 det tredje sakområdet och VS4 det fjärde sakområdet. VS2T, VS3T och VS4T värderar de övriga sakområden såsom VS1T värderar VS1. Det finns flera variabler för sakområden i den här undersökningen eftersom ledare kan handla om flera sakområden. Till exempel kan en ledare vars viktigaste sakområde handlar om gränskränkningar senare gå över till politiska förhandlingar och FN-möten. Då är gränskränkning bedömt som VS1 eftersom det är det tyngsta sakområdet i ledaren och sedan om politiska förhandlingar är näst tyngst kodas det som VS2 och FN-möten som VS3. Det här är den kvalitativa delen i undersökningen där undersökaren är tvungen att bedöma tyngden av de olika sakområdena inom ledaren. En del av ledarna kommer inte att innehålla fyra olika sakområden.

Som tolfte variabel finns VA1 som står för första omtalade aktör och är den första aktör som nämns i ledaren. VA1T står för värdering av den första omtalade aktören och kan såsom tidigare värderas med värdet positiv, negativ, neutral eller blandad beroende på hur aktören omtalas i ledarna. VA2, VA3 och VA4 står för andra, tredje respektive fjärde omtalade aktör och VA2T, VA3T och VA4T värderar hur dessa aktörer omtalas i ledarna på samma sätt som VA1T värderar VA1. Som tjugonde variabel, V4, är ton som är utgående från Li Lihuas undersökning (2010). I Lihuas undersökning kategoriserar han ledarna utifrån deras övergripande ton: 1) förklarande (explaining); 2) uppmanande (calling-on); 3) hyllande (praising); 4) kritiserande (criticizing); och 5) firande (celebrating). Dessa kategorier används i kodschemat i denna avhandling för att undersöka ledarnas ton.

Den tjugoförsta variabeln, V5, infångar vilken position i tidningen ledaren finns på. Som redan tidigare i detta kapitel påvisats finns det vissa tidningar som har tre ledare och då kan positioneringen av ledaren i tidningen visa vilken ledare redaktionen eller partiet ansett vara den viktigare. Denna variabel kan alltså ha värdet första, andra, tredje, oklar eller osäker. Varför den kan värderas till oklar och osäker redovisas

samtidigt som det redovisas vilka problem som fanns med materialet. Den tjuogoandra variabeln slutligen registrerar antal ord som ledaren innehåller.

3.2.2 Material

Materialet till denna avhandling hämtades elektroniskt under våren och sommaren 2014. Tanken var när arbetet med denna avhandling började att det skulle bli en längre tidsperiod med material från China Dailys grundande, år 1981, fram tills idag. På tidningens hemsida står det även att det finns ett elektroniskt arkiv som man kan få tillgång till (China Daily 2014b). Det visade sig senare i samband med kontakt med tidningen att arkivet inte finns tillgängligt utan att man från Finland endast kan få tillgång till fem år bakåt i tiden genom en elektronisk prenumeration på tidningen för ett halvår. Fem år är en för kort period för denna avhandling och en längre period behövdes.

Med hjälp av vetenskapsbiblioteket Tritonia i Vasa fick jag tips om en databas med namnet *Proquest Asian Business and Reference* som innehåller China Dailys texter elektroniskt från åren 1995–2007. Databasen kunde inte nås från Åbo Akademi utan enbart via Vasa universitets nät på vetenskapsbiblioteket. Efter att ha fått tillgång till databasen konstaterades att texterna från tidningarna 1995–2007 inte innehöll kategoriseringsuppgifter om vilka texter som var ledare och vilka som var nyheter vilket gjorde det i praktiken omöjligt att härleda vilka av texterna som faktiskt var ledare under de åren. Eftersom Li Lihua gjort sin undersökning under åren 2004 och 2005 kunde man genom hans val av ledare härleda vilka som var ledare under de åren från databasen och under åren 2006 och 2007 kunde man genom sökning på nätet härleda vilka som var ledare. Det gick också att se på sidnummer under de åren eftersom ledaren ofta fanns på samma sida. Det som också hjälpte med att reda ut vilka som var ledare är att China Dailys ledare oftast inte har utsatt skribent för ledarna.

I kapitel 3.2.1 beskrevs problem med bestämmande av positionering och det berodde just på att databasen därifrån numren 2004–2007 hämtades inte innehöll den informationen. Genom att två nummer som Lihua (2010) använt i sin undersökning också finns i denna bas kunde deras positionering bestämmas. Elva ledare under åren 2004–2007 kunde inte bestämmas säkert att de var ledare genom sökning på internet eller via Lihua och därför finns kategorin osäker med. Dessa texter har formen, längden och tonen som ledare men eftersom de inte på något sätt kunde styrkas att de är ledare

finns de med som osäkra. 21 ledare kunde genom sökning på internet konstateras vara ledare i tidningen men positionen kunde inte bestämmas.

Ledarna från åren 2008–2013 blev tillgängliga via en elektronisk prenumeration under våren 2014. Anskaffandet av en elektronisk prenumeration var också svårare än ursprungligen tänkt när man för att prenumerera på den kinesiska versionen av China Daily var tvungen att ha ett kinesiskt personnummer för att kunna betala. En stor del av beställningen av prenumerationen gick också på kinesiska vilket gjorde det svårt att prenumerera för en som inte kan läsa kinesiska. En kinesisk utbytesstuderande hjälpte med att fixa en prenumeration och därmed fick jag tillgång till 5-års arkiv på tidningen i pdf-format. Under slutet av våren 2014 samlades alla ledare som behövdes i textformat för analysen och därmed kunde arbetet med kodandet av ledarna enligt kodschemat påbörjas.

3.2.3 Precisering av frågeställningen

Frågeställningen måste senast i det här skedet preciseras. I utgångsläget var frågeställningarna följande:

- Har Kinas propaganda utåt via China Dailys ledare förändrats 2004–2013?
- Hur har Kinas propaganda utåt via China Dailys ledare förändrats 2004–2013?

För att få svar på dessa frågor måste de preciseras så att de kan svaras på utifrån det material som analyseras. Följande preciserade frågor ställs utgående från materialet för att hjälpa till att få ett svar.

- 1) Har andelen ledare som handlar om de olika sakområdena förändrats under tidsperioden?
- 2) Har värderingen av utrikespolitik förändrats under tidsperioden?
- 3) Har värderingen av andra länder förändrats under tidsperioden?
- 4) Har tonen i ledarna förändrats under tidsperioden?
- 5) Har tonen i ledare som handlar om de olika sakområdena förändrat under tidsperioden?

Varje fråga kan dessutom ha en följdfråga *hur* de har förändrats ifall förändring har skett. Ingen förändring över tid är också ett resultat som visar mycket. Frågorna är numrerade för att lättare ha kontroll över dem i fortsättningen, det är inte en viktighetsordning.

4 Analys och resultat

Det här kapitlet behandlar själva analysen av materialet och därmed besvaras de preciserade frågeställningarna och sedan följer en resultatdiskussion.

4.1 Kodandet av materialet och reliabilitetstest

Kodningen av materialet skedde under våren, sommaren och hösten 2014. Sakområden lades till i kodmatrisen under processen också då det inte fanns motsvarande kategorier från förr. Listan på aktörer ökades också på enligt hur de omnämndes i ledarna. Variabeln V2 hade också genom hela analysen samma värde; ingen av ledarna hade nämnt xinhua vilket betyder att den variabeln kan lämnas bort från analysen. Efter att allt material kodats enligt kodmatrisen måste materialet omarbetas så att det går att få svar på de frågor som ställts i den här avhandlingen.

För att kunna svara på frågorna kommer slås sakområden ihop i 4 huvudgrupperingar för att på det sättet kunna jämföra materialet. Sakområden som slås ihop är 10–29 till ekonomisk politik; 30–42 till utrikespolitik; 50–79, 86, 88 och 89 till inrikespolitik; alla överblivande kategorier till kultur och övrigt. Dessutom, eftersom materialet innehåller en slumpmässig nyhetsvecka per år, kan det minsta antalet ledare för ett år bli 9 eftersom det år 2004 fanns ett nummer som bara innehöll en ledare. Tio ledare är för litet per tidsenhet för att kunna göra en ordentlig statistisk analys. Därmed sammanfogas tidsenheter så att det blir tvåårsperioder enligt följande: 2004–2005, 2006–2007, 2008–2009, 2010–2011 och 2012–2013. Frågorna kommer att gås igenom turvis och det förklaras hur materialet analyserats i samband med frågorna.

Analysens reliabilitet togs upp i kapitel 3 och två olika reliabilitetstest lyftes fram. Det reliabilitetstest som är enklare att göra och mindre tidskrävande är att testa intrakodarreliabilitet. I den här avhandlingen passar det som test för reliabiliteten. Under senhösten 2014 kodades en mindre del av materialet igen för att testa reliabiliteten. Det som kodades var en slumpmässad ledare per år vilket betyder att det blev 10 ledare som kodades om. Ledarna som omkodades var ledare nummer 4, 16, 25, 48, 56, 62, 70, 88, 98 och 104. Kodningen överensstämde i 112 av 120 kodningsbeslut vilket betyder att kodningarna överensstämmer till 93,3 %. Enligt Esaiasson et al. (2007) är siffran 75–80 % redan godtagbar siffra i undersökningar med större inslag av bedömning vilket betyder att den siffran som betecknar reliabiliteten i denna avhandling visar på en hög reliabilitet i kodandet av materialet.

4.1.1 Har andelen ledare som handlar om de olika sakområdena förändrats under tidsperioden?

1) Har andelen ledare som handlar om de olika sakområdena förändrat under tidsperioden?

Det förklarades redan tidigare att sakområdena är uppdelade i 4 ämnen: ekonomisk politik, utrikespolitik, inrikespolitik och kultur och övrigt. Variablerna VS1 och VS2, första och andra sakområde, registrerar de två viktigaste sakområdena inom ledarna och det torde räcka att enbart analysera dem för att få reda på om en ledare handlat om ett visst sakområde och på det viset reda ut hur stor andel av ledarna handlar om de olika sakområdena. Det har till en början räknats ut andelen ledare som handlat om de olika sakområdena i VS1 och VS2 under de olika tidsperioderna och under den hela tidsperioden 2004–2013. Tabell 3 redovisar hur andelarna av sakområden inom VS1 fördelar sig i ledarna under tidsperioden.

Tabell 3. Andelen sakområden i ledarna i VS1 2004–2013

	2004–05	2006–07	2008–09	2010–11	2012–13	Totalt
Ekonomisk politik %	3 15,8 %	5 16,7 %	8 40,0 %	3 13,0 %	1 5,0 %	20 17,9 %
Utrikespolitik %	8 42,1 %	1 3,3 %	0 0,0 %	3 13,0 %	9 45,0 %	21 18,8 %
Inrikespolitik %	7 36,8 %	22 73,3 %	9 45,0 %	15 65,2 %	9 45,0 %	62 55,4 %
Kultur och övrigt %	1 5,3 %	2 6,7 %	3 15,0 %	2 8,7 %	1 5,0 %	9 8,0 %
Totalt	19	30	20	23	20	112

I tabellen kan man se andelen ledare som handlat om de olika ämnesområden som VS1, alltså som dominerande sakområde i ledaren. Man kan se en förändring över tid utifrån siffrorna, t.ex. att andelen ledare som har ekonomisk politik som tyngsta sakområde förändras över tid och att det inte finns ledare som i huvudsak handlar om utrikespolitik under tidsperioden 2008–2009. Antalet ledare är ändå ganska litet i de olika kategorierna, men man kan ändå se en viss longitudinell skillnad i ämnesprioritet över tid.

Under hela tidsperioden 2004–2013 skrivs det mest om inrikespolitik, sedan kommer utrikespolitik, ekonomisk politik och minst skrivs det om kultur och övrigt. Andelarna

har varierat under åren men inrikespolitiken har hela tiden varit det mest populära sakområdet i ledarna. I början av perioden skrevs det mer om utrikespolitik och i slutet av perioden var det likadant men i mitten av perioden byttes utrikespolitiken ut mot ekonomisk politik samt kultur och övrigt.

I Tabell 4 nedan finns rapporterat hur andelarna av sakområden inom VS2 fördelar sig i ledarna under tidsperioden.

Tabell 4. Andelen sakområden i ledarna i VS2 2004–2013

	2004–05	2006–07	2008–09	2010–11	2012–13	Totalt
Ekonomisk politik	10	9	6	5	2	32
%	52,6 %	30,0 %	30,0 %	21,7 %	10,0 %	28,6 %
Utrikespolitik	4	0	1	4	9	18
%	21,1 %	0,0 %	5,0 %	17,4 %	45,0 %	16,1 %
Inrikespolitik	5	21	11	14	8	59
%	26,3 %	70,0 %	55,0 %	60,9 %	40,0 %	52,7 %
Kultur och övrigt	0	0	2	0	1	3
%	0,0 %	0,0 %	10,0 %	0,0 %	5,0 %	2,7 %
Totalt	19	30	20	23	20	112

Det man kan se i Tabell 4 är att det är liknande andelar under hela tidsperioden 2004–2013 men att vissa enskilda tvåårsperioder skiljer sig från varandra, t.ex. perioden 2004–2005 har betydligt mycket mer ekonomisk politik i andra sakområde än i första sakområde. Det betyder att ekonomisk politik ofta har varit som det näst viktigaste sakområdet i ledare som haft t.ex. inrikespolitik eller utrikespolitik som dominerande sakområde.

Tidsperioden 2004–2013 innehåller också mest ledare med inrikespolitik som näst tyngsta område men skiljer sig från VS1 genom att ekonomisk politik är näst tyngsta område, före utrikespolitik och kultur och övrigt. Det syns samma trend gällande utrikespolitiken i andra sakområde som i första sakområde under tidsperioden. Perioderna 2006–2007 och 2008–2009 skrevs det lite om utrikespolitik. Inrikespolitiken var också det tyngsta sakområdet i kategorin VS2.

Det som kommer fram som problem i de två tidigare analyserna är att ledarna kan innehålla två olika sakområden som hör till olika sakområdeskategorier. Till exempel kan det första sakområdet vara ekonomisk politik och det andra sakområdet utrikespolitik och då handlar ledaren ändå om utrikespolitik trots att den har mindre

tyngd än sakområdet ekonomisk politik. För att reda ut hur många ledare som innehåller olika sakområden gällande första sakområde och andra sakområde, har Tabell 5 sammanställts över första och andra sakområden under hela tidsperioden 2004–2013.

Tabell 5. Andelen sakområden i VS1 och VS2 2004–2013

		VS2				
		Ekonomisk politik	Utrikespolitik	Inrikespolitik	Kultur och övrigt	Totalt
VS1	Ekonomisk politik %	15 75,0 %	2 10,0 %	3 15,0 %	0 0,0 %	20 100,0%
	Utrikespolitik %	7 33,3 %	14 66,7 %	0 0,0 %	0 0,0 %	21 100,0%
	Inrikespolitik %	6 9,7 %	2 3,2 %	52 83,9 %	2 3,2 %	62 100,0%
	Kultur och övrigt %	4 44,4 %	0 0,0 %	4 44,4 %	1 11,1 %	9 100,0%
	Total	32 28,6 %	18 16,1 %	59 52,7 %	3 2,7 %	112 100,0%

I Tabell 5 kan man se andelen av VS1 som är VS2, t.ex. av de ledare som har ekonomisk politik som VS1 innehåller 75 % ekonomisk politik som VS2. Alla grupper har en klar majoritet med samma ämne som på VS1 och VS2 förutom kultur och övrigt.

Det finns ändå en 33,3 % av ledarna som handlar om utrikespolitik i VS1 som sedan handlar om ekonomisk politik i VS2 och dessa ledare handlar ju definitivt också om ekonomisk politik. Vice versa handlar 75 % av ledarna som handlar om ekonomisk politik i VS1 och om ekonomisk politik i VS2, men 10 % handlar om utrikespolitik. Dessa 10 % handlar ju då också om utrikespolitik trots att de också handlar om ekonomisk politik.

Därmed kan man räkna ihop de sakområden som handlar om ett sakområde i någondera av variablerna VS1 eller VS2, till exempel om en ledares VS1 handlar om utrikespolitik och VS2 om ekonomisk politik handlar ledaren om både utrikespolitik och ekonomisk politik. Om en ledare handlar om utrikespolitik i VS1 och utrikespolitik i VS2 räknas

ledaren enbart som utrikespolitik. Detta för att kunna räkna med de ledare som handlar om utrikespolitik som andra sakområde för att de bevisligen handlar om utrikespolitik och frågan var ifall antalet ledare som handlar om de olika sakområdena har förändrats under tidsperioden. I Tabell 6 har de ledare som handlar om ett sakområde i VS1 eller VS2 slagits ihop.

Tabell 6. Sakområde i VS1 eller VS2 2004–2013

	2004–05	2006–07	2008–09	2010–11	2012–13	Totalt
Utrikespolitik	9	1	1	5	9	25
%	32,1 %	2,9 %	3,7 %	16,7 %	40,9 %	17,6 %
Inrikespolitik	8	23	11	17	10	69
%	28,6 %	65,7 %	40,7 %	56,7 %	45,5 %	48,6 %
Ekonomisk politik	10	9	10	6	2	37
%	35,7 %	25,7 %	37,0 %	20,0 %	9,1 %	26,1 %
Kultur och övrigt	1	2	5	2	1	11
%	3,6 %	5,7 %	18,5 %	6,7 %	4,5 %	7,7 %
Totalt	28	35	27	30	22	142

Antalet ledare som handlar om olika sakområden blir då 142 vilket betyder att urvalet till och med ökar från det ursprungliga 112. Först redogörs sakområdet utrikespolitik.

I Tabell 6 ser vi att andelen ledare som handlat om utrikespolitik har förändrats under tidsperioden. 2004–05 handlar 9 av 28 ledare (32 %) om utrikespolitik medan andelen ledare som handlar om utrikes politik är betydligt mindre under perioderna 2006–2007 (3 %) och 2008–09 (4 %). Slutligen ses en höjning i andelen ledare i perioderna 2010–11 (17 %) och 2012–13 (41 %). Andelen inrikespolitik har under tidsperioden varit ganska ojämn med sin lägsta andel 2004–2005 med 29 % och högsta andel 2006–2007 med 66 %. Antalet ledare som handlat om inrikespolitik har också varierat mycket under tidsperioden från det lägsta antalet 2004–05 med 8 stycken (29 %) till det högsta antalet 23 (66 %) åren 2006–07.

Gällande sakområdet ekonomisk politik var de största andelarna under tidsperioderna 2004–05 med 36 % och 2008–09 med 37 %. Under 2004–05 ersatte sakområdet ekonomisk politik sakområdet inrikespolitik och 2008–09 ersattes sakområdet utrikespolitik av sakområdet ekonomisk politik. Den minsta andelen ekonomisk politik var under 2012–13. Överlag har andelen ekonomisk politik gått ner över tidsperioden.

Sakområdet kultur och övrigt var det sakområde som behandlades minst i ledarna under tidsperioden. Största antalet ledare som behandlade sakområdet var under tidsperioden 2008–09 med 5 av 27 ledare (19 %) då det ersatte sakområdena inrikespolitik och utrikespolitik tillsammans med ekonomisk politik.

4.1.2 Har värderingen av de olika sakområdena förändrats under tidsperioden?

Följande fråga som ska besvaras i den här undersökningen är följande:

- 2) Har värderingen av de olika sakområdena förändrats över tid?

För att besvara denna fråga har de ledare vars sakområde handlar om utrikespolitik valts ut och då analyserats hur de värderats enligt kategorierna positivt, negativt, neutralt eller blandat. I Tabell 7 kan man se hur de ledarna värderar sakområdet utrikespolitik över tid.

Tabell 7. Värdering av sakområdet utrikespolitik i ledarna 2004–2013

	2004–05	2006–07	2008–09	2010–11	2012–13	Totalt
Positiv	9	1	1	3	6	20
%	75,00 %	100,00 %	100,00 %	42,86 %	33,33 %	51,28 %
Negativ	2	0	0	1	11	14
%	16,67 %	0,00 %	0,00 %	14,29 %	61,11 %	35,90 %
Neutral	0	0	0	0	0	0
%	0,00 %	0,00 %	0,00 %	0,00 %	0,00 %	0,00 %
Blandad	1	0	0	3	1	5
%	8,33 %	0,00 %	0,00 %	42,86 %	5,56 %	12,82 %
Total	12	1	1	7	18	39

Det man kan se i värderingen gällande utrikespolitik i ledarna är att den under tidsperioden 2004–09 för det mesta var positiv medan den under perioden 2010–13 var blandad och negativ.

Tabellen måste tolkas med försiktighet då det finns få ledare i flera av tidsperioderna. Det man kan se är att ledare gällande utrikespolitik värderas mest negativt under perioden 2012–2013. Under hela perioden 2004–13 har ledarna som behandlat utrikespolitik behandlat utrikespolitiken mer positivt än negativt.

Frågan som ställdes, huruvida värderingen av utrikespolitiken i ledarna har förändrats över tid, är svår att klart besvara eftersom det finns få fall i materialet per tidsperiod.

Till följande görs samma analys för ledare som behandlar sakområdet inrikespolitik för att se ifall värderingen av det förändrats under tidsperioden. I Tabell 8 redovisas hur värderingen av sakområdet inrikespolitik utvecklats.

Tabell 8. Värdering av sakområdet inrikespolitik i ledarna 2004–2013

	2004–05	2006–07	2008–09	2010–11	2012–13	Totalt
Positiv	5	21	12	10	4	52
%	41,67 %	48,84 %	60,00 %	34,48 %	23,53 %	42,98 %
Negativ	3	10	6	9	8	36
%	25,00 %	23,26 %	30,00 %	31,03 %	47,06 %	29,75 %
Neutral	2	1	0	0	0	3
%	16,67 %	2,33 %	0,00 %	0,00 %	0,00 %	2,48 %
Blandad	2	11	2	10	5	30
%	16,67 %	25,58 %	10,00 %	34,48 %	29,41 %	24,79 %
Total	12	43	20	29	17	121

Det man kan konstatera först är att antalet ledare som haft sakområdet inrikespolitik är flera än dem som behandlat sakområdet utrikespolitik.

Det man kan konstatera i värderingen av sakområdena inom inrikespolitik är att det under hela tidsperioden totalt varit mer positiva än negativa värderingar av inrikespolitiken. Negativ värdering har varit den andra mest vanliga värderingen av inrikespolitiken och som tredje kommer blandat och som sist neutralt. Det är endast under åren 2004–05 och 2006–07 som värderingen av sakområde inom inrikespolitik varit neutral. Trenden man kan se överlag i Tabell 8 är att sakområde inom inrikespolitik värderats positivare i ledarna varje år från åren 2004–05 tills åren 2008–09 då andelen ledare med positiv värdering börjat sjunka tills det lägsta värdet nås, åren 2012–13. Andelen ledare som haft värderingen ”blandad” har också förändrats under tidsperioden men den har varierat och det syns ingen tydlig trend. Det man kan konstatera överlag är att värderingen av inrikespolitik har blivit negativare sedan under åren 2008–09 och att man blivit tydligare i värderingen eftersom värderingen ”neutral” bara finns under början av tidsperioden. Det man också kan konstatera är att andelen

ledare som behandlar inrikespolitik med en positiv värdering var högst åren 2008–09 och 2006–07 medan den var lägst åren 2010–11 och 2012–13.

Nu går jag över till ledarna med sakområdet ekonomisk politik för att se hur värderingen har utvecklats där (Tabell 9).

Tabell 9. Värdering av sakområdet ekonomisk politik 2004–2013

	2004–05	2006–07	2008–09	2010–11	2012–13	Totalt
Positiv	7	9	8	1	0	25
%	53,8 %	64,3 %	57,1 %	12,5 %	0,0 %	48,1 %
Negativ	1	1	3	3	2	10
%	7,7 %	7,1 %	21,4 %	37,5 %	66,7 %	19,2 %
Neutral	2	2	0	1	0	5
%	15,4 %	14,3 %	0,0 %	12,5 %	0,0 %	9,6 %
Blandad	3	2	3	3	1	12
%	23,1 %	14,3 %	21,4 %	37,5 %	33,3 %	23,1 %
Total	13	14	14	8	3	52

Den ekonomiska politiken är nämnd i fler sakområden än utrikespolitiken med sina 52 ledare. Det som gör det svårt med sakområden gällande ekonomisk politik är att det förekommer som mest i 14 ledare under åren 2006–07 och 2008–09 men endast i tre ledare åren 2012–13. Det man kan se i Tabell 9 är att sakområdet ekonomisk politik totalt sett värderats oftast positivt, sedan kommer blandat, sedan negativt och minst har sakområdet värderats neutralt. Den förändring man kan se under hela tidsperioden är att de negativt värderande ledarna har ökat medan de positivt värderande ledarna har sjunkit. Också de blandat värderande ledarna har ökat i andel under tidsperioden.

Till sist behandlar jag värderingen av sakområdet kultur och övrigt i Tabell 10.

Tabell 10. Värdering av sakområdet kultur och övrigt 2004–2013

	2004–05	2006–07	2008–09	2010–11	2012–13	Totalt
Positiv	0	1	4	2	2	9
%	0,0 %	50,0 %	80,0 %	100,0 %	100,0 %	75,0 %
Negativ	0	0	0	0	0	0
%	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %
Neutral	0	0	1	0	0	1
%	0,0 %	0,0 %	20,0 %	0,0 %	0,0 %	8,3 %
Blandad	1	1	0	0	0	2
%	100,0 %	50,0 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %	16,7 %
Total	1	2	5	2	2	12

Det man direkt kan härleda från Tabell 10 är att antalet ledare är få och att sakområdet kultur och övrigt har värderats mest positivt och två gånger blandat och en gång neutralt och inte en enda gång negativt. Man kan inte från det här antalet härleda att det skulle ha skett någon förändring gällande värderingen av sakområde kultur och övrigt i ledarna, eftersom antalet ledare är så få i antal.

4.1.3 Har värderingen av aktörer förändrats under tidsperioden?

Följande fråga som ska besvaras i den här undersökningen är följande:

3) Har värderingen av andra länder förändrats under tidsperioden?

Att besvara frågan huruvida värderingen av aktörer förändrats under tidsperioden är svårt. Variabeln värdering av aktör tillåter ett större material än de andra frågorna eftersom jag i kodandet bara har kodat nämnda aktörer och hur de nämnts vilket betyder att de inte har rangordnats som i fallet med sakområden. Det betyder att variablerna gällande omtalade aktörer VA1, VA2, VA3 och VA4 kan slås ihop och därmed får vi ett material med 372 aktörer med olika värdering. 372 aktörer blev det eftersom alla ledare inte hade fyra stycken aktörer utan en del ledare hade bara en aktör. I Tabell 11 syns hur många ledare som hade hur många aktörer.

Tabell 11. Antal aktörer per ledare under hela tidsperioden.

	Ledare	Procent	Kumulativ procent
en aktör	2	1,8	1,8
två aktörer	11	9,8	11,6
tre aktörer	48	42,9	54,5
fyra aktörer	51	45,5	100,0
Total	112	100,0	

I Tabell 12 kan man se hur många gånger de olika aktörerna som har omnämnts i ledarna förekommer under hela tidsperioden 2004–2013.

Tabell 12. Alla aktörer 2004–2013

Aktör	Frekvens	Procent
kinesiska allmänheten	41	11,0
nationell myndighet	39	10,5
region/ställe i Kina	34	9,1
Kina	33	8,9
presidenten/statsledningen	28	7,5
lokal myndighet	26	7,0
näringslivet	23	6,2
USA	20	5,4
Industri	15	4,0
Europa/länder i Europa	11	3,0
bönder	11	3,0
Skolor i Kina	9	2,4
FN	7	1,9
Investerare	6	1,6
Unga/Ungdomen	6	1,6
press/TV	5	1,3
regional myndighet	5	1,3
Mellanöstern t.ex. Irak	5	1,3
Taiwan	4	1,1
CCP	4	1,1
Polisen/säkerhetstjänsten	4	1,1
WTO	4	1,1
Japan	3	,8
DPP (Taiwan)	3	,8
APEC	3	,8
funktionshindrade	3	,8
G20	3	,8

KMT	2	,5
ROK (Sydkorea)	2	,5
NGO	2	,5
Ryssland	1	,3
Nordkorea	1	,3
parlamentet	1	,3
Intern region	1	,3
Hong Kong	1	,3
Australien	1	,3
OECD	1	,3
Vårdpersonal	1	,3
Filippinerna	1	,3
Terrorister	1	,3
Indien	1	,3
Total	372	100

Under hela tidsperioden nämns Kina och andra inrikesaktörer flest gånger i ledarna vilket också korrelerar med att majoriteten av ledarna handlade om inrikespolitik. Det intressanta är ändå inte mängden aktörer eller frekvensen utan för att svara på frågan ska jag se hur de olika aktörerna värderas, om de värderas positivt, negativt, neutralt eller blandat. För att först se på alla aktörer och värderingen av dessa har de sammanställts i Tabell 13.

Tabell 13. Värdering av alla aktörer 2004–2013

	2004–05	2006–07	2008–09	2010–11	2012–13	Totalt
Positiv	31	50	44	40	33	198
%	49,2 %	54,9 %	62,0 %	48,8 %	50,8 %	53,2 %
Negativ	7	11	8	21	22	69
%	11,1 %	12,1 %	11,3 %	25,6 %	33,8 %	18,5 %
Neutral	20	10	13	6	0	49
%	31,7 %	11,0 %	18,3 %	7,3 %	0,0 %	13,2 %
Blandad	5	20	6	15	10	56
%	7,9 %	22,0 %	8,5 %	18,3 %	15,4 %	15,1 %
Total	63	91	71	82	65	372

Det man kan utläsa av Tabell 13 är att värderingen av aktörerna totalt sett har förändrat under tidsperioden. Det var överlag positivare värdering av aktörerna under åren 2006–07 och 2008–09 än under resten av tidsperioden. Värderingen av aktörer blev negativare

åren 2010–11 och 2012–13. Det förekom också fler blandade värderingar av aktörerna åren 2006–07, 2010–11 och 2012–13.

Det som kan konstateras är att värderingen av aktörer har förändrats under tidsperioden och hur det har förändrats totalt sett har redan beskrivits men det som också vore intressant är att ta reda på ifall det har skett förändringar i värderingen av olika grupper av aktörer. Det undersöks ifall det skett en förändring i värderingen av utrikespolitiska aktörer och ifall det förekommit förändringar i värderingen av andra länder under tidsperioden eftersom det kan visa ifall propagandan har förändrats över tid.

Först kommer det att undersökas utrikespolitiska aktörer och värderingen av dessa. För att urskilja utrikespolitiska aktörer har variabeln utrikespolitik i första sakområde och andra sakområde använts. Ledare som har handlat om utrikespolitik bestäms genom att se ifall utrikespolitik finns behandlat som första eller andra sakområde. Det ger som redan tidigare konstaterats 25 ledare men 79 aktörer eftersom flera av de ledare som handlar om utrikespolitik omnämnde flera aktörer. Värderingen av de 79 aktörerna under tidsperioden 2004–2013 redovisas i Tabell 14.

Tabell 14. Värdering av utrikespolitiska aktörer 2004–13

	2004–05	2006–07	2008–09	2010–11	2012–13	Totalt
Positiv	18	1	3	9	14	45
%	62,1 %	50,0 %	100,0 %	50,0 %	51,9 %	57,0 %
Negativ	6	1		4	10	21
%	20,7 %	50,0 %	0,0 %	22,2 %	37,0 %	26,6 %
Neutral	4			2		6
%	13,8 %	0,0 %	0,0 %	11,1 %	0,0 %	7,6 %
Blandad	1			3	3	7
%	3,4 %	0,0 %	0,0 %	16,7 %	11,1 %	8,9 %
Total	29	2	3	18	27	79

Av dessa 79 aktörer är 24 den egna staten som för det mesta värderas positivt. För att få ett resultat angående utrikesaktörer har Kina och olika myndigheter, såsom olika ministerier, tagits bort ur listan och därmed blir det kvar 55 värderade aktörer; se Tabell 15.

Tabell 15. Värdering av utrikesaktörer 2004–13

	2004–05	2006–07	2008–09	2010–11	2012–13	Totalt
Positiv	10	1	1	4	5	21
%	47,6 %	50,0 %	100,0 %	30,8 %	27,8 %	38,2 %
Negativ	6	1		4	10	21
%	28,6 %	50,0 %	0,0 %	30,8 %	55,6 %	38,2 %
Neutral	4			2		6
%	19,0 %	0,0 %	0,0 %	15,4 %	0,0 %	10,9 %
Blandad	1			3	3	7
%	4,8 %	0,0 %	0,0 %	23,1 %	16,7 %	12,7 %
Total	21	2	1	13	18	55

Tabell 15 belyser problemet som har genomsyrat den här analysen, nämligen att antalet utrikespolitiska ledare under åren 2006–07 och 2008–09 varit få till antalet och gör det svårt att analysera utvecklingen.

Det man kan se i Tabell 15 är att andelen och antalet negativa och positiva värderingar bland utrikesaktörer är jämnt fördelade under hela tidsperioden. Den negativa värderingen är den mest vanliga under 2012–13 och är även betydande åren 2010–11 tillsammans med ”blandad”. Utrikesaktörer värderades mest positivt och neutralt under åren 2004–05. Det man kan konstatera är att det skett förändringar i värderingen av utrikesaktörer under tidsperioden men det är svårt att bestämma förändringen på grund av ett litet antal nämnda utrikesaktörer under åren 2006–07 och 2008–09.

Det sista som ska undersökas i det här kapitlet är värderingen av inrikesaktörer. I Tabell 16 redovisas värderingen av de aktörer som nämns i ledare som inte handlar om utrikespolitik. Inrikesaktörer kallas de aktörer som nämns i ledare som inte handlar om utrikespolitik i första eller andra sakområde.

Tabell 16. Värdering av inrikesaktörer 2004–13

	2004–05	2006–07	2008–09	2010–11	2012–13	Totalt
Positiv	13	49	41	31	19	153
%	38,2 %	55,1 %	60,3 %	48,4 %	50,0 %	52,2 %
Negativ	1	10	8	17	12	48
%	2,9 %	11,2 %	11,8 %	26,6 %	31,6 %	16,4 %
Neutral	16	10	13	4		43
%	47,1 %	11,2 %	19,1 %	6,3 %	0,0 %	14,7 %
Blandad	4	20	6	12	7	49
%	11,8 %	22,5 %	8,8 %	18,8 %	18,4 %	16,7 %
Total	34	89	68	64	38	293

Det man kan konstatera utgående från Tabell 16 är att det totala antalet inrikesaktörer är tillräckligt stort för att kunna se skillnader över tid.

Från Tabell 16 kan man utläsa att det har skett en förändring i värderingen av inrikesaktörer. Totalt för hela tidsperioden 2004–13 värderas inrikesaktörer mest positivt. För att sedan se på de specifika tvåårsperioderna kan man se en trend gällande de positiva värderingarna i och med att de börjar lägre åren 2004–05 och sedan stiger ända till åren 2008–09 då de sjunker igen och sedan hålls på samma nivå under åren 2010–11 och 2012–13. Man kan också se en trend gällande den negativa värderingen av inrikesaktörerna: den har ökat i andel under tidsperioden. Det kan också bero på den blandade värderingen men då betyder det att man har blivit tydligare på att värdera än tidigare. Det som också skiljer tvåårsperioderna från varandra är att den neutrala värderingen av inrikesaktörer har förändrats ganska tydligt från att ha varit mest förekommande åren 2004–05 till att inte alls förekomma åren 2012–13.

4.1.4 Har tonen i ledarna förändrats under tidsperioden?

Följande fråga som ska besvaras i den här undersökningen är följande:

- 4) Har tonen i ledarna förändrats under tidsperioden?

Beträffande bedömningen av tonen i ledarna i den här avhandlingen används samma bedömning av ton som Lihua (2010) använt sig av, nämligen: förklarande, uppmanande, hyllande, kritiserande eller firande ton. Tonen i ledaren är en viktig egenskap och

förändringar i tonen kan vara viktiga för att bedöma ett lands eller en tidnings aktioner. Tonen i ledarna på China Daily under tidsperioden 2004–13 redovisas i Tabell 17.

Tabell 17. Tonen i ledarna i China Daily 2004–13

	2004–05	2006–07	2008–09	2010–11	2012–13	Totalt
Förklarande	3	12	5	6	7	33
%	15,8 %	40,0 %	25,0 %	26,1 %	35,0 %	29,5 %
Uppmanande	5	11	9	11	9	45
%	26,3 %	36,7 %	45,0 %	47,8 %	45,0 %	40,2 %
Hyllande	4	5	4	0	1	14
%	21,1 %	16,7 %	20,0 %	0,0 %	5,0 %	12,5 %
Kritiserande	5	2	2	6	3	18
%	26,3 %	6,7 %	10,0 %	26,1 %	15,0 %	16,1 %
Firande	2	0	0	0	0	2
%	10,5 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %	1,8 %
Totalt	19	30	20	23	20	112

Totalt sett har den största delen av ledarna haft en uppmanande ton. Den näst vanligaste tonen är den förklarande. Ledare med de övriga tonerna är färre till antal.

Antalet ledare som varit uppmanande har varit ganska jämnt fördelat under hela tidsperioden medan det har funnits flera förklarande ledare under tidsperioderna 2006–07 och 2012–13. Andelen kritiserande ledare har också varierat under tidsperioden. Under tidsperioderna 2006–07, 2008–09 och 2012–13 fanns det färre kritiserande ledare än under de två övriga tidsperioderna. Ledare med hyllande ton fanns det jämnt av under första hälften av den totala tidsperioden, mest under åren 2006–2007 medan antalet sedan minskade. Ledare med firande ton fanns endast under tidsperioden 2004–05. Man kan se en förändring i tonen över den totala tidsperioden i och med att den kritiserande tonen är mer vanlig i ledare under vissa tidsperioder medan den är mindre vanlig under andra perioder.

Svaret på frågan blir att tonen i ledarna har förändrats under tidsperioden vilket gör att man kan ställa en följdfråga: Hur har tonen i ledarna förändrats under tidsperioden. Svaret på den frågan är sedan en svårare eftersom det inte finns en tydlig trend i förändringen på tonen. Det enda som kan konstateras gällande hur den har förändrats är att det fanns fler ledare med kritiserande ton under åren 2004–05 och 2010–11 än medeltalet och att det under åren 2006–07 och 2008–09 fanns färre ledare med

kritiserande ton än medeltalet. De hyllande ledarna har också minskat i antal under tidsperioden 2004–13. I resultatdiskussionen senare i denna avhandling kommer det att diskuteras orsaker som kan ha lett till detta.

4.1.5 Har tonen i ledare som handlar om olika sakområden förändrats under tidsperioden?

Följande fråga som ska besvaras i den här undersökningen är följande:

- 5) Har tonen i ledare som handlar om de olika sakområdena förändrat under tidsperioden?

För att analysera tonen i ledare som handlar om de olika sakområdena är man tvungen att dela upp materialet på samma sätt som i Tabell 6 i kapitel 4.1.1. Därmed blir alltså ledarna som handlar om utrikespolitik i första eller andra sakområde till antalet 25, inrikespolitik blir 69, ekonomisk politik blir 37 och sakområde kultur och övrigt blir 11. Totalt blir antalet då 142 ledare. Först analyseras ledare som handlar om utrikespolitik. I Tabell 18 redovisas tonerna i ledare som handlar om utrikespolitik inom tidsperioderna.

Tabell 18. Tonen i ledare som handlar om utrikespolitik 2004–13

	2004–05	2006–07	2008–09	2010–11	2012–13	Totalt
Förklarande %	1 11,11 %	1 100,00 %	0 0,00 %	0 0,00 %	3 33,33 %	5 20,00 %
Uppmanande %	0 0,00 %	0 0,00 %	1 100,00 %	2 40,00 %	3 33,33 %	6 24,00 %
Hyllande %	3 33,33 %	0 0,00 %	0 0,00 %	0 0,00 %	0 0,00 %	3 12,00 %
Kritiserande %	3 33,33 %	0 0,00 %	0 0,00 %	3 60,00 %	3 33,33 %	9 36,00 %
Firande %	2 22,22 %	0 0,00 %	0 0,00 %	0 0,00 %	0 0,00 %	2 8,00 %
Totalt	9	1	1	5	9	25

Som framgår av Tabell 18, finns det mycket få ledare som handlar om utrikespolitik. Detta försvårar betydligt analysen av tonen eller gör den rent ut sagt omöjlig att utföra. Det man kan se från tabellen är att tonen i ledare som handlat om utrikespolitik under hela perioden 2004–13 totalt sett till tonen varit mest kritiserande med 9 ledare som

varit kritiserande till tonen. Som följande ton är uppmanande som förekommit 6 gånger och till tredje förklarande som förekommit nästan lika många gånger, 5 gånger. Minst förekommande är tonerna hyllande och firande i de ledare som handlar om utrikespolitik. Förklaringen i mängden ledare som gäller utrikespolitik och förändringen i tonen, trots liten, kommer att försöka förklaras i resultatdiskussionen senare i den här avhandlingen

Gällande ledare som handlar om inrikespolitik är antalet 69, vilket betyder att man borde ha en bättre möjlighet att analysera tidsutvecklingen. Detta redovisas i Tabell 19.

Tabell 19. Tonen i ledare som handlar om inrikespolitik 2004–13

	2004–05	2006–07	2008–09	2010–11	2012–13	Totalt
Förklarande %	2 25,00 %	10 43,48 %	2 18,18 %	5 29,41 %	4 40,00 %	23 33,33 %
Uppmanande %	3 37,50 %	9 39,13 %	3 27,27 %	9 52,94 %	5 50,00 %	29 42,03 %
Hyllande %	1 12,50 %	3 13,04 %	4 36,36 %	0 0,00 %	1 10,00 %	9 13,04 %
Kritiserande %	1 12,50 %	1 4,35 %	2 18,18 %	3 17,65 %	0 0,00 %	7 10,14 %
Firande %	1 12,50 %	0 0,00 %	0 0,00 %	0 0,00 %	0 0,00 %	1 1,45 %
Totalt	8	23	11	17	10	69

Från tabellen kan man utläsa också stora skillnader i antalet ledare som handlar om de olika sakområden per tidsperiod vilket redan tidigare har konstaterats.

Det man kan utläsa från tabellen är att det under hela tidsperioden finns flest ledare med tonen uppmanande och förklarande. Det finns bara en ledare med firande ton, under åren 2004–05. Ledare med tonen kritiserande är mest vanliga under tidsperioden 2010–11. Ledare med hyllande ton finns mest under tidsperioderna 2006–07 och 2008–09. Ledare med förklarande ton är vanligast under åren 2006–07 och 2012–13. Ledare med uppmanande ton finns det flest av under åren 2010–11 och 2012–13. Fördelningen av ledare med olika toner har inte ändrat drastiskt under tidsperioden vilket betyder att tonen bland de ledare som handlar om inrikespolitik inte har ändrat på något markant sätt.

Gällande tonen i ledare som handlar om ekonomisk politik kan man i Tabell 20 se utvecklingen över tid.

Tabell 20. Tonen i ledare som handlar om ekonomisk politik 2004–13

	2004–05	2006–07	2008–09	2010–11	2012–13	Totalt
Förklarande %	1 10,0 %	2 22,2 %	3 30,0 %	2 33,3 %	0 0,0 %	8 21,6 %
Uppmanande %	2 20,0 %	4 44,4 %	6 60,0 %	1 16,7 %	2 100,0 %	15 40,5 %
Hyllande %	4 40,0 %	2 22,2 %	0 0,0 %	0 0,0 %	0 0,0 %	6 16,2 %
Kritiserande %	2 20,0 %	1 11,1 %	1 10,0 %	3 50,0 %	0 0,0 %	7 18,9 %
Firande %	1 10,0 %	0 0,0 %	0 0,0 %	0 0,0 %	0 0,0 %	1 2,7 %
Totalt	10	9	10	6	2	37

Det totala antalet ledare som handlar om ekonomisk politik är 37. Den ton som förekommer mest bland ledare som handlar om ekonomisk politik under tidsperioden 2004–13 är den uppmanande, sedan kommer: förklarande, kritiserande, hyllande ton och minst förekommer tonen firande (en ledare).

Tonen på ledare som handlar om ekonomisk politik har förändrats över tidsperioden så att det under tidsperioden 2004–05 och 2006–07 fanns ledare med hyllande ton medan det under tidsperioden 2008–09 och 2010–11 inte fanns hyllande ledare. De förändringar man också kan se är att det fanns mest ledare med uppmanande ton under 2008–09 och mest ledare med kritiserande ton under 2010–11. Dessa förändringar kommer jag också att försöka förklara senare i resultatdiskussion men det viktigaste här är att konstatera att det har skett en förändring trots att den är liten. En definitiv förändring är svår att se från ett så litet material som detta.

Det sista sakområde som tonen ska granskas i är kultur och övrigt vilket är det sakområde som minst ledare handlat om, enbart 11 ledare. I Tabell 21 kan man se hur tonen varierat i ledarna som handlar om kultur och övrigt under tidsperioden 2004–13.

Tabell 21. Tönen i ledare som handlar om kultur och övrigt 2004–13

	2004–05	2006–07	2008–09	2010–11	2012–13	Totalt
Förklarande %	0 0,0 %	0 0,0 %	1 20,0 %	0 0,0 %	0 0,0 %	1 9,1 %
Uppmanande %	0 0,0 %	1 50,0 %	0 0,0 %	2 100,0 %	1 100,0 %	4 36,4 %
Hyllande %	0 0,0 %	1 50,0 %	4 80,0 %	0 0,0 %	0 0,0 %	5 45,5 %
Kritiserande %	1 100,0 %	0 0,0 %	0 0,0 %	0 0,0 %	0 0,0 %	1 9,1 %
Firande %	0 0,0 %	0 0,0 %	0 0,0 %	0 0,0 %	0 0,0 %	0 0,0 %
Totalt	1	2	5	2	1	11

Det man direkt kan konstatera är att antalet ledare i de olika cellerna är litet, till exempel fanns det inte en enda ledare med firande ton. Den vanligaste ledartonen var den hyllande (fem ledare) följt av den uppmanande (fyra ledare). Ledarna med hyllande ton fanns under åren 2008–09 och 2006–07 medan de uppmanande fanns uppdelade på perioderna 2010–11, 2012–13 och 2006–07. Det har alltså skett förändringar över tid gällande tonerna inom de ledare som handlar om kultur och övrigt vilket också kommer att förklaras senare i resultatdiskussionen av den här avhandlingen.

4.1.6 Sammanfattning

För att få en överblick över analysen och svaren på de frågor som ställts sammanfattas analysen här. Följande frågor ställdes i början av detta kapitel:

- 1) Har andelen ledare som handlar om de olika sakområdena förändrats under tidsperioden?
- 2) Har värderingen av de olika sakområdena förändrats under tidsperioden?
- 3) Har värderingen av andra länder förändrats under tidsperioden?
- 4) Har tonen i ledarna förändrats under tidsperioden?
- 5) Har tonen i ledare som handlar om olika sakområdena förändrats under tidsperioden?

Den första frågan besvarades i kapitel 4.1.1 där man kunde utläsa att andelen ledare som handlade om utrikespolitik var hög åren 2004–05 och 2012–13. Andelen sjönk under

åren 2006–07 och 2008–09 men steg åter lite under åren 2010–11. Andelen ledare som handlade om inrikespolitik har förändrats obetydligt under tidsperioden 2004–2013, förutom att flest ledare handlade om inrikespolitik har det varit en sakta stigande trend för sakområdet. Största andelen ledare som handlade om inrikespolitik fanns åren 2006–07 och 2010–11 medan den minsta andelen av dem fanns åren 2004–05, 2008–09 och 2012–13. Andelen ledare som handlade om ekonomisk politik var andra störst men har en sjunkande trend under hela perioden, 2004–13. Den största andelen av ledare som handlade om ekonomisk politik fanns åren 2008–09 och 2004–05; andelen sjönk där emellan 2006–07 och sedan sjönk den ytterligare under åren 2010–11 och 2012–13. Andelen av ledarna som handlat om det sista sakområdet, kultur och övrigt, var störst under åren 2008–09 och näst störst under åren 2006–07 och 2010–11 och sedan minst under åren 2004–05 och 2012–13. Svaret på frågan är sammanfattningsvis att fördelningen av sakområden har förändrats över tid

Svaret på den andra frågan är att värderingen av de olika sakområdena har förändrats över tid. Värderingen av sakområdet utrikespolitik har förändrats i en mer negativ riktning under tidsperioden från att ha varit positiv under åren 2004–05 mot att vara mer blandad och mindre positiv åren 2010–11 till att vara mest negativ åren 2012–13. Utrikespolitik som sakområde förekom för lite under åren 2006–07 och 2008–09 för att kunna dra slutsatser från de åren, vilket i sig också är ett resultat. Under hela tidsperioden värderades utrikespolitik mest positivt. Värderingen av inrikespolitiken konstaterades ha varit mest positiv under hela tidsperioden. Andelen ledare med fokus på inrikespolitik som värderades positivt blev först större åren 2004–05, 2006–07 och blev ytterligare större åren 2008–09 men sjönk sedan åren 2010–11 och blev minst åren 2012–13. Största andelen negativa värderingar av inrikespolitik fanns också åren 2012–13. Värderingen av ekonomisk politik under hela tidsperioden 2004–13 har varit mest positiv i ledarna och det kunde konstateras att den även varit mest positiv under åren 2004–05, 2006–07 och 2008–09 men att den blivit mer negativ värderad än tidigare efter åren 2008–09. Under åren 2010–11 och 2012–13 var antalet ledare som handlade om ekonomisk politik mindre. Värderingen av det sista sakområdet, kultur och övrigt, konstaterades vara svår att analysera eftersom antalet ledare som innehållit detta var för litet, men det kunde konstateras att största delen av sakområdet kultur och övrigt värderades positivt. En möjlig förklaring till dessa förändringar kommer i resultatdiskussionen.

Den tredje frågan gällde huruvida värderingen av aktörer har förändrats under tidsperioden. Det konstaterades att värderingen av alla aktörer varit överlag positiv men att värderingen av aktörer var positivare under åren 2006–07 och 2008–09 jämfört med resten av tidsperioden. Värderingen av aktörer blev överlag negativare under åren 2010–11 och 2012–13. Aktörerna delades sedan upp i utrikes- och inrikesaktörer. Värderingen av utrikesaktörer har under hela tidsperioden 2004–13 varit lika mycket negativ som positiv. Värderingen av utrikesaktörer var mest positiv 2004–05 och mest negativ 2012–2013. Det som kunde konstateras var att antalet utrikesaktörer under åren 2006–07 och 2008–09 var litet men det är också ett resultat. Värderingen av inrikesaktörer var övervägande positiv under hela tidsperioden 2004–13. Det konstaterades däremot att de negativa värderingarna har ökat under tidsperioden och är störst sett till andel under åren 2012–13. De neutrala värderingarna har igen minskat i andel under den totala tidsperioden. Den största andelen positiva värderingar av aktörer fanns under åren 2006–07 och 2008–09.

Den fjärde frågan gällde huruvida tonen i ledarna har förändrats under tidsperioden. Det som konstaterades var att den största andelen ledare under 2004–13 varit uppmanande i sin ton och den näst största andelen var av förklarande ton. Den tredje största andelen var kritiserande, den fjärde största var hyllande och den minsta andelen var av firande ton. Det som också konstaterades var att det fanns en större andel ledare med kritiserande ton åren 2004–05 och 2010–11 och att det under åren 2006–07 och 2008–09 fanns färre ledare med kritiserande ton. Ledare som har haft en förklarande och uppmanande ton har varit relativt jämnt fördelade under tidsperioden.

Den femte och sista frågan gällde huruvida tonen i ledare som handlar om de olika sakområdena har förändrats under tidsperioden. Svaret på den frågan är att tonen i ledare gällande de olika sakområdena har förändrats. Det konstaterades att tonen i ledare som handlar om utrikespolitik är mest negativ, näst mest uppmanande, tredje mest förklarande, fjärde mest hyllande och minst firande. Gällande tonen i ledare som handlar om inrikespolitik är de flesta under hela tidsperioden 2004–13 uppmanande, näst flest är förklarande och i resten av ledarna är tonerna litet representerade. Den största andelen hyllande ledare fanns under åren 2008–09. Den största andelen förklarande fanns under åren 2006–07 och 2012–13 medan den största andelen uppmanande fanns åren 2010–11 och 2012–13. Mest kritiserande ledare som handlar om inrikespolitik fanns under åren 2010–11.

Gällande tonen i ledare som handlar om ekonomisk politik fanns det under hela tidsperioden störst andel ledare med uppmanande ton sedan kommer förklarande, kritiserande och hyllande. Minst förekommande var ledare med firande ton. I början av tidsperioden, under åren 2004–05 och 2006–07, fanns det ledare med hyllande ton gällande ekonomisk politik men under den övriga tidsperioden förekom de inte. Antalet ledare gällande ekonomisk politik med förklarande ökade från 2004 till 2009 men sjönk sedan 2010–11. Den största andelen kritiserande ledare gällande ekonomisk politik fanns åren 2010–11. Tonen i ledare gällande det sista sakområdet, kultur och övrigt, kunde inte konstateras ha förändrats eftersom antalet ledare som handlade om kultur och övrigt var för få. Det kunde däremot konstateras att den största delen av ledarna som handlade om kultur och övrigt hade tonen hyllande eller uppmanande.

I det här kapitlet har de fem preciserade frågorna besvarats och svaren och resultatet kommer att diskuteras i följande kapitel.

4.2 Resultatdiskussion

Grundfrågorna i den här avhandlingen var:

- Har Kinas propaganda utåt via China Dailys ledare förändrats 2004–2013?
- Hur har Kinas propaganda utåt via China Dailys ledare förändrats 2004–2013?

Kinas propaganda utåt via China Dailys ledare har förändrats under tidsperioden kunde konstateras redan i genomgången av tidigare forskning i kapitel 2. I kapitel 3 valdes metod för analysen i denna avhandling som ledde till att frågorna preciserades utgående från det material som användes för att kunna få svar på grundfrågorna. Preciseringen gav följande fem frågor:

- 1) Har andelen ledare som handlar om de olika sakområdena förändrats under tidsperioden?
- 2) Har värderingen av utrikespolitik förändrats under tidsperioden?
- 3) Har värderingen av andra länder förändrats under tidsperioden?
- 4) Har tonen i ledarna förändrats under tidsperioden?
- 5) Har tonen i ledare som handlar om olika sakområdena förändrats under tidsperioden?

I kapitel 4.1 analyserades materialet utgående från dessa frågor och frågorna besvarades turvis. I det här kapitlet kommer möjliga förklaringar till svaren på dessa frågor att

diskuteras utgående från de händelser och tidigare forskning som dryftats i referensramen.

Andelen ledare som handlar om de olika sakområdena hade förändrats över tid genom att andelen ledare som handlar utrikespolitik hade sjunkit under åren 2006–07 och 2008–09. Detta kan troligen förklaras med att de olympiska spelen ordnades år 2008. I referensramen tog jag upp Bradys undersökning gällande propagandan runt de olympiska spelen där hon förklarar att den kinesiska propagandaapparaten hade som mål att bara släppa ut positiva nyheter under den tiden och att fokusera på Kinas framgångar före spelen. Den tidpunkt som enligt Brady kontrollerades extra mycket av propagandamyndigheterna var åren 2006–08 vilket passar bra in som förklaring på den förändring jag iakttagit (Brady 2012b). Det som också understöder den här tolkningen är att utrikespolitiken värderades positivt under åren 2006–07 och 2008–09. Man ville inte via medierna irritera andra länder inför de olympiska spelen. Att det förekom mest negativ värdering av utrikespolitiken 2012–13 kan bero på att den nya ledningen vill visa en aktivare roll i utrikespolitiken än den förra ledningen vilket kan förekomma i samband med ledarbyten.

Det att flest ledare handlar om inrikespolitik under hela perioden passar också in i Bradys argumentering om att en del av utrikespolitiken och den ekonomiska politiken tystas ner (Brady 2012a). Den största andelen inrikespolitik fanns perioderna 2006–07 och 2010–11. Åren 2006–07 kan förklaras med att de olympiska spelen var på antågande och att KKP hade partikongress år 2007. Innan viktiga händelser sker, brukar propagandan fokusera på att förstärka partiets åsikt bland allmänheten (Brady 2008).

Ledarna som handlade om inrikespolitik värderade denna politik allt som oftast positivt vilket passar ihop med Bradys iakttagelse att man för det mesta försöker rapportera positiva nyheter (Brady 2008). Dessutom konstaterades det också att de positivaste ledarna gällande inrikespolitiken förekom inför och under olympiska spelen, vilket också följer Bradys observationer om den kinesiska propagandan inför de olympiska spelen (Brady 2012b). Mest negativa värderingar inom inrikespolitiskt orienterade ledarna fanns åren 2012–13 vilket kan bero på att det skett ett ledarbyte då och att den nya ledningen försökte ta över kontrollen från den tidigare starka ledningen, vilket också skedde under det föregående ledarbytet (Brady 2008).

Andelen ledare som fokuserade på ekonomisk politik uppvisade en sjunkande trend under åren 2004–13 och det kan bero på den kinesiska ekonomiska krisen vilket gjorde att tidningarna allt mindre utsträckning kunde lyfta upp ekonomi på ledarposition eftersom en stor del av de ekonomiska frågorna är känsliga och det bara får förekomma positiv rapportering. Mest ekonomisk politik i ledarna fanns under 2008–09 vilket kan förklaras av att den globala finanskrisen, som Kina klarade sig bra under, började då. Under själva krisen ville man via propagandan visa de goda egenskaperna för att öka förtroendet för den kinesiska marknaden och den kinesiska ekonomiska politiken. Brady och Yong (2012) hävdar att den kinesiska propagandaapparaten under den globala finanskrisen starkt kontrollerade de kinesiska medierna för att öka förtroendet för marknaden och för Kina och det att man år 2009 skrev mycket om ekonomi kunde bero på att man ville visa att man klarade sig snabbt genom krisen. Brady och Yong (2012) hävdar också att propagandaapparaten tvingar rapporteringen av ekonomisk politik att vara positiv. Däremot förekommer det ändå under 2010–11 och 2012–13 flera ledare där den ekonomiska politiken har värderats negativt. Det att ekonomisk politik oftast värderats positivt under hela tidsperioden passar in på Bradys och Yongs tes och det att det i slutet blir mer negativ värdering kan också bero på det minskade antalet ledare som handlar om ekonomisk politik.

Kultur och övrigt var i fokus i ledarna i synnerhet under åren 2008–09 vilket också kan bero på de olympiska spelen i Beijing 2008. Det att kultur och övrigt värderas positivt har troligen också att göra med de olympiska spelen. Inte en enda av de ledare som handlar om kultur och övrigt är negativ i sin värdering vilket tyder på att propagandaapparaten fungerar enligt Bradys beskrivning (Brady 2008; Brady 2012a).

Hur aktörerna värderas följer också de iakttagelser som Brady framlägger angående kinesisk propaganda i och med att det under hela tidsperioden fanns mest positiv värdering av aktörer i ledarna under åren 2006–07 och 2008–09 som är åren då olympiska spelen ordnades (Brady 2012b). Dessutom värderades utrikesaktörer mer negativt än inrikesaktörer vilket också tangerar Bradys observationer om att man använder utvalda utrikesaktörer som negativa exempel för att det egna ska verka bättre (Brady 2008). Utrikesaktörer nämndes annars också få gånger under åren 2006–07 och 2008–09 vilket igen troligen berodde på de olympiska spelen (Brady 2012b). Dessutom följer också värderingen av inrikesaktörer samma mönster eftersom inrikesnyheter enligt Brady ska rapporteras positivt; under hela tidsperioden har det varit mest positiv

värdering av inrikesaktörer i ledarna. De negativa värderingarna av inrikesaktörer har ändå ökat under hela tidsperioden, vilket kan bero på ledarbytet 2012–13 eller på att de kinesiska medierna faktiskt börjar få fler friheter än tidigare såsom t.ex. Song et al. (2010) påstår. Brady skriver att forskningen som visar på att Kina håller på att öppnas och demokratiseras är en medveten skenmanöver av den kinesiska staten (Brady 2008).

Tonen i ledarna under tidsperioden 2004–13 har i allmänhet varit uppmanande och förklarande. Jag ska här ännu jämföra mina resultat om ledartonen i China Daily med Lihuas dito resultat (Tabell 22).

Tabell 22. Lihua och min undersöknings resultat angående bedömning av ton. (Lihua 2010)

	Lihua	Andel	Hällfors	Andel	Skillnad
Förklarande	13	21,7 %	33	29,5 %	7,5 %
Uppmanande	27	45,0 %	45	40,2 %	– 4,8 %
Kritiserande	10	16,7 %	18	16,1 %	– 0,6 %
Hyllande	6	10,0 %	14	12,5 %	2,5 %
Firande	4	6,7 %	2	1,8 %	– 4,9 %
Totalt	60	100 %	112	100 %	0 %

Det som kan konstateras är att andelarna överensstämmer i ganska hög grad. Det finns fler förklarande ledare i den här undersökningen än vad det finns i Lihuas undersökning.

I övrigt gällande tonerna kan man konstatera att den största andelen hyllande ledare förekom under åren 2008–09 och att det sannolikt beror på de olympiska spelen 2008 och hur den kinesiska staten skött den globala finanskrisen. Varför den största andelen förklarande ledare förekom under 2006–07 och 2012–13 beror troligen på att detta var två perioder då det ordnades partikongresser. Då hade propagandan till syfte att förklara hur folket ska tänka. Det man också kan konstatera att det fanns en mindre andel kritiserande ledare under åren 2006–2008 vilket sammanfaller med propagandan för de olympiska spelen (Brady 2012b). Den största andelen kritiserande ledare fanns under åren 2004–05 och 2010–11 vilket är lite oförklarligt med de teorifragment som lyfts upp tidigare eftersom det inte borde vara några händelser som är upptagna som påverkat dessa, men antalet kritiska ledare under dessa årtal är ändå inte särdeles stort så förändringen är relativt liten. Tonen gällande ledare som handlade om utrikespolitik var mest kritiserande vilket också passar in i Bradys propagandateorier om att utrikesaktörer

används som negativa exempel för att det egna ska verka bättre och att Kinas politiska linje ska ses som överlägsen (Brady 2012a). Under början av tidsperioden under åren 2004–05 och 2006–07, fanns det ännu ledare med hyllande ton som handlade om ekonomisk politik men sedan upphörde de vilket torde ha att göra med den globala finanskrisen och mjölkpulverskandalen, som tärde på den ekonomiska politiken. Den stora andelen kritiserande ledare gällande ekonomisk politik kan förklaras med att Kina kommit ut ur den globala finanskrisen men då kritiserar andra för att på så vis höja sig själv.

Sammanfattningsvis har Kinas propaganda utåt via China Dailys ledare förändrats flera gånger under 2004–2013. Den har förändrats genom att olika händelser varit aktuella i Kina, såsom t.ex. de olympiska spelen, den globala finanskrisen och olika ledarbyten. Dessa förändringar har även lyfts fram av andra forskare (Brady 2012a; Brady & Yong 2012; McGregor 2012; Young 2013; Zhao 2008; Starr 2010) och har även förklarats av många. Denna avhandling förstärker den tidigare forskningen gällande den kinesiska propagandan eftersom ännu en tidning kan läggas till listan över tidningar som påverkas av den kinesiska propagandaapparaten eftersom man tydligt ser hur de olympiska spelen påverkar även andra ämnen från Kina i China Daily. Kinas propaganda utåt har enligt de tidigare forskarna blivit alltmer förfinad och allt svårare att upptäcka (Brady 2012a). Som motpart till detta finns även de forskare som anser att det inte är den kinesiska staten som numera styr medierna utan att det är marknaden och de själva som bestämmer vad de rapporterar (Song et al. 2010). Vad som än är den absoluta sanningen, sammanfaller mycket av rapporteringen i China Daily med den information som Brady (2012a) samlat in i Kina från dokument och intervjuer med personer med olika kopplingar till propagandaapparaten. Forskningsfrågorna som ställdes i denna avhandling är nu besvarade och förklarade så gott som det går. I nästa kapitel diskuteras ännu hur denna avhandling kunde fortsättas och möjligen förbättras.

5 Slutdiskussion

Den här undersökningen av China Daily är den första som med hjälp av kvantitativ innehållsanalys observerat utvecklingen longitudinellt. Det resultat som denna avhandling gav är tillfredsställande för en magisteravhandling men det finns många möjligheter att fortsätta forska inom samma tematik. Ett alternativ för fortsatt forskning inom ämnet vore att enbart utöka materialet. Det intressanta skulle vara att få med alla ledare åren 1981–2011, en period på 30 år, då det inträffat ännu fler händelser. Det mest intressanta i det alternativet skulle kanske vara att få med 80-talet då tidningen grundades och tiden efter 1989 och händelserna vid Himmelska fridens torg, då man kanske skulle kunna observera skapandet av den kinesiska propagandan i China Dailys ledare. Problemet då blir enbart att materialet blir mycket stort att koda, men i dagens värld torde det finnas möjligheter att ta teknisk hjälp av datorer för att underlätta arbetet. Ett annat alternativ att fortsätta forska i ämnet vore att gå in på specifika händelser utifrån Bradys (Brady 2012a) undersökning gällande den kinesiska propagandan och se hur mycket som överensstämmer med propagandan och därmed kunna bestämma slutligen ifall det är så att de kinesiska medierna håller på att få mer frihet eller ifall det är så att KKP har mer kontroll över dem än någonsin tidigare. Ett tredje alternativ skulle vara att fortfarande sikta sig in på 2000-talet eller till och med samma tidsperiod men att utöka antalet ledare för att få en större bild. En slumpmässigt vald nyhetsvecka per år är ändå inte så mycket, men det är det resurserna räckte till i detta läge.

Det som kan konstateras gällande den här avhandlingen är att den fyller ett tomrum inom forskningen gällande den kinesiska propagandan eftersom ingen tidigare undersökt propagandan i China Dailys ledare.

Slutord

Problemet med den här avhandlingen var att få tag i både litteratur till referensramen och att få tag i materialet till analysen. Ifall jag gör en liknande undersökning igen i mitt liv så kommer jag att söka mig till Kina där man kunde hitta materialet. Det som också försvårade arbetet var att jag inte kunde kinesiska och därmed hade svårt att hitta vissa uppgifter. Gällande litteraturen så hade inte vetenskapsbiblioteket Tritonia den litteraturen jag behövde utan en stor del måste fjärrlånas. Temat intresserar mig ännu mycket och jag är nog intresserad av att lära mig mera fortfarande om den kinesiska kulturen och överväger till och med att flytta till Kina. Då har jag möjlighet att kanske också fortsätta samla material för en liknande undersökning som denna fast med bredare material.

Slutligen vill jag tacka de som varit där som stöd för mig under mina studier som kulmineras i denna avhandling. Jag vill först och främst tacka mina handledare i denna magisteravhandling: Tom Carlson, Göran Djupsund och Kim Strandberg. Ni har alla varit till stort stöd i både brainstorming och skrivandet. Tom var speciellt av stor hjälp i slutet av arbetet. Jag vill också tacka den övriga undervisande personalen på institutionen för de år jag bedrivit mina studier där. Jag vill också tacka den övriga personalen vid ÅA i Vasa som varit till hjälp för mig. Tritonias personal har också hjälpt mig i anskaffandet av materialet och är också värt ett tack, jag hade också nöjet att få hyra ett forskarrum där under våren 2014 för att samla materialet som skulle analyseras. De som inte får glömmas är förstås språkhandledaren vid ÅA i Vasa som hjälpt mig lite med språket, vilket inte är en lätt uppgift, och så förstås Xin Yin som hjälpte mig att prenumerera på China Daily för ett halvår.

Jag vill ge mitt tack också till min familj för det stöd de gett mig under mina studieår. Min mor har varit förstående trots att studietiden blivit allt längre och längre. Min syster har också varit där ifall jag velat diskutera om allt mellan himmel och jord. Till sist men inte minst så går ett stort tack till Alexandra, min sambo som orkat se på mig medan jag stressad läst igenom litteratur till denna avhandling och hysteriskt skrivit på denna avhandling. Det finns förstås många fler som hjälpt mig under studierna och de alla är också värt sitt tack. Även detta kapitel får sitt slut.

Litteraturförteckning

- Blumberg, F. et al. 2007. "Media Literacy in the US and China", i Blumberg, F., red., *When East Meets West : Media Research and Practice in US and China*. Newcastle: Cambridge Scholar Publishing.
- Brady, A. 2008. *Marketing dictatorship : Propaganda and thought work in contemporary China*. Maryland: Rowman & Littlefield.
- Brady, A. 2012a. *China's Thought Management*. New York: Routledge.
- Brady, A. 2012b. "The Beijing Olympics as a campaign of mass distraction.", i Brady, A., red., *China's Thought Management*. New York: Routledge.
- Brady, A. 2012c. "Market-friendly, scientific, high tech, and politics-lite: China's new approach to Propaganda.", i Brady A., red., *China's Thought Management*. Abingdon: Routledge.
- Brady, A. & Yong, H. 2012. "Talking up the market: economic propaganda in contemporary China.", i Brady, A., red., *China's Thought Management*. New York: Routledge.
- China Daily 2014a. About China Daily. Hämtad den 12 november 2014, från: http://www.chinadaily.com.cn/static_e/2011about.html
- China Daily 2014b. Subscribe to China Daily. Hämtad den 27 oktober 2014, från: <http://subscribe.chinadaily.com.cn/product/getAllProductByQuYuBH.action;jsessionid=24A3CB080CF603DAAB68C3AC84ECE38E>
- Ching-Chang, H. & Mei-Rong, Y. 1990. "'Don't Force Us To Lie' : The Case of The World Economic Herald.", i Lee, C., red., *Voices of China : The Interplay of Politics and Journalism*. New York: The Guildford Press.
- Esaiasson, P., Gilljam, M., Oscarsson, H. & Wägnerud, L. 2007. *Metodpraktikan. Konsten att studera samhälle, individ och marknad*. (tredje uppl.). Göteborg: Norstedts juridik.
- Fairbank, J. K. & Goldman, M. 2006. *China : A New History*. (andra uppl.) Cambridge: The Belknap press of Harvard University Press.

- Fang, H. 2012a. *History of Journalism in China, Volume 1*. Singapore: Silkroad Press.
- Fang, H. 2012b. *History of Journalism in China, Volume 2*. Singapore: Silkroad Press.
- Fang, H. 2012c. *History of Journalism in China, Volume 3*. Singapore: Silkroad Press.
- Fengyan, J. 2012. "Linguistic engineering in Hu Jintao's China: The case of the 'Maintain Advancedness' campaign.", i Brady, A., red., *China's thought management*. New York: Routledge.
- China Factfile 2012. The major responsibilities of MII. Hämtad den 9 januari 2014, från: http://www.gov.cn/english//2005-10/02/content_74176.htm
- Hemánus, P. 1975. *Propaganda sanomalehdissä*. Keuruu: Kustannusosakeyhtiö Otava.
- Jonson, L. 1985. *Sovjetisk utrikesdebatt. Politiken mot Västtyskland-gupperingar i sovjetisk press 1975–1981*. Lund: Universitetsförlaget Dialogos AB.
- Krippendorff, K. 1989. "Content Analysis", *International Encyclopedia of Communications*, Volym 1, 403–407.
- Le, E. 2010. *Editorials and the Power of Media : Interweaving of Socio-Cultural Identities*. Amsterdam: John Benjamins Publishing Company.
- Lee, C. 1990. "Mass Media: Of China, about China.", i Lee, C., red., *Voices of China: the interplay of politics and journalism*. New York: The Guildford Press.
- Li, C. 2010. "China's Communist Party-State: The Structure and Dynamics of Power.", i Joseph, W. A., red., *Politics in China*. New York: Oxford University Press.
- Liebman, B. L. 2005. "Watchdog or Demagogue? The Media in the Chinese Legal System." *Columbia Law Review*, 1(105), 1–157.
- Lihua, L. 2009. "Formalizing power in editorials in China Daily : a genre analysis." *Linguistics and the Human Sciences*, 2(5), 195–223.
- Lihua, L. 2010. *Interpersonal Rhetoric in the Editorials of China Daily : A Generic Perspective*. Bern: Peter Lang.
- McGregor, R. 2012. *The Party: The Secret World of China's Communist Rulers*. (första uppl.) New York: Harper Perennial.

- Ostrov, B. C. 2005. "Something of value: the religious response to de-Maoization in China." *The Social Science Journal, Issue 42*, 55–70.
- Polumbaum, J. 1990. "The Tribulations of China's Journalists after a Decade of Reform.", I Lee, C., red., *The Voices of China : The Interplay och Politics and Journalism*. New York: The Guildford Press.
- Priest, S. H. 1996. *Doing media research: An introduction*. London: Sage Publications.
- Qian, Y. 2010. *Discursive Constructions Around Terrorism in The People's Daily (China) and The Sun (UK) before and after 9.11*. Bern: Peter Lang.
- Rohn, U. 2010. *Cultural Barriers to the Success of Foreign Media Content, Western Media in China, India, and Japan*. Frankfurt: Peter Lang.
- Ruonala, M. 1996. *Tiananmenin tapaus vuonna 1989 ja China Daily -lehti : tasapainoilua lehdistövapauden ja sensuurin välillä*. Jyväskylä: Jyväskylän Yliopisto.
- Shirk, S. L. 2008. *China: Fragile Superpower*. New York: Oxford University Press.
- Shi, T. 2009. Brief Introduction to China Central Television (CCTV). Hämtad den 9 januari 2014, från: <http://english.cntv.cn/20091207/103449.shtml>
- Smith, B. 2008. "Journalism and the Beijing Olympics : Liminality with Chinese Characteristics.", i Price M. & Dayan, D., red., *Media World : Owning the Olympics : Narratives of the New China*. Ann Arbor: University of Michigan Press.
- Song, J., Shao, G. & Wu, J. 2010. "Responding to Regulatory, Market, and Information Technology Changes: Chinese Newspapers in the Transitional Era." *Global Media Journal: American Edition*, 9(16), 1–15.
- Starr, J. B. 2010. *Understanding China: A Guide to China's Economy, History, and Political Culture*. (tredje uppl.) New York: Hill and Wang.
- Sun, Z. 2002. "Communication studies in China: State of the Art.", i Jia W., Lu X. & Heisey, D. R., red., *Chinese Communication Theory and Research : Reflections, New Frontiers and New Directions*. Westport, CT, USA: Greenwood Press.
- Thurén, T. 2007. *Vetenskapsteori för nybörjare*. Malmö: Liber.

- Wagner, R. 2001. "The early Chinese newspapers and the Chinese public sphere." *European Journal of East Asian Studies*, 1(1), s. 1–33.
- Wiest, N. C. 2007. "Agents of Change : Chinese Journalists and Censorship.", I Blumberg, F., red., *When East Meets West : Media Research and Practice in US and China*. Newcastle: Cambridge Scholars Publishing.
- Wu, G. 2000. "One Head, Many Mouths : Diversifying Press Structures in Reform China.", i Lee, C., red., *Power, Money, and Media : Communication Patterns and Bureaucratic Control in Cultural China*. Evanston, IL, USA: Northwestern University Press.
- Xinhua 2012. Chinadaily.com.cn. Hämtad den 9 november 2014, från: http://www.chinadaily.com.cn/china/2012cpc/2012-11/16/content_15935829.htm
- Xinhua 2013. Chinadaily.com.cn. Hämtad den 9 november 2014, från: http://www.chinadaily.com.cn/china/2013npc/2013-03/17/content_16313950.htm
- Yang, J. 2003. "Framing the NATO Air Strikes on Kosovo Across Countries: Comparison of Chinese and US Newspaper Coverage." *Gazette: The International Journal for Communication Studies*, 3(65), 231–249.
- Young, D. 2013. *The Party Line: How the Media Dictates Public Opinion in Modern China*. Singapore: John Wiley & Sons.
- Zhang, S. I. 2010. "Chinese Newspaper Ownership, Corporate Strategies, and Business Models in a Globalizing World." *The International Journal on Media Management*, Issue 12, 205–230.
- Zhao, Y. 1998. *Media, Market and Democracy in China : Between the Party Line and the Bottom Line*. Chicago: University of Illinois Press.
- Zhao, Y. 2008. *Communication in China : Political Economy, Power, and Conflict*. Plymouth: Rowman & Littlefield.

Bilagor

Bilaga 1. Förteckning över ledare som analyseras.

#	rubrik	veckodag	årtal	datum	ord
1	Nation takes actions to brace for bird flu	måndag	2004	2.2.	384
2	New laws provide clearer guidelines	måndag	2004	2.2.	502
3	PPRD integration will benefit all	onsdag	2004	2.6.	410
4	Changzhou remedy marks positive step	onsdag	2004	2.6.	382
5	Operation in Iraq faces bumpy road	torsdag	2004	10.6.	452
6	Power conservation everyone's concern	torsdag	2004	10.6.	411
7	Meeting G7 global concerns with talks	fredag	2004	1.10.	547
8	Celebrating more than just 55 years	fredag	2004	1.10.	511
9	Price hikes won't do heritage sites good	tisdag	2004	7.12.	1145
10	DPP treading on dangerous ground	fredag	2005	8.4.	548
11	Optimum structure for telecom industry	fredag	2005	8.4.	491
12	Fast GDP growth calls for caution	torsdag	2005	21.4.	517
13	Lien's historic visit has major implications	torsdag	2005	21.4.	555
14	Beware of Chen's secessionist moves	tisdag	2005	28.6.	615
15	War on drugs faces new challenges	tisdag	2005	28.6.	643
16	Excellent relations with EU can still grow	måndag	2005	5.9.	588
17	Remember those who paid victory's price	måndag	2005	5.9.	480
18	Equal access crucial to financial reforms	onsdag	2005	9.11.	515
19	Hu's diplomatic tour to strengthen ties	onsdag	2005	9.11.	464
20	Action on special tax	torsdag	2006	6.4.	417
21	It's time to start planting	torsdag	2006	6.4.	455
22	SEPA's work needs teeth	torsdag	2006	6.4.	468
23	Land deals unreasonable	fredag	2006	23.6.	413
24	Fair treatment essential	fredag	2006	23.6.	471
25	Important initiative	fredag	2006	23.6.	477
26	Champions from China	tisdag	2006	22.8.	508
27	Eat aquatic food safely	tisdag	2006	22.8.	363
28	Perhaps too much doting	tisdag	2006	22.8.	499
29	Solving traffic woes	måndag	2006	4.12.	465
30	Guiding generation Me	måndag	2006	4.12.	429
31	Workable law needed	måndag	2006	4.12.	432
32	Speed up SOE reforms	onsdag	2006	20.12.	467
33	Universal benefit	onsdag	2006	20.12.	418
34	A win for commuters	onsdag	2006	20.12.	442
35	Box-office power	tisdag	2007	9.1.	346
36	Facing climate change	tisdag	2007	9.1.	340
37	To ensure true justice	tisdag	2007	9.1.	361
38	Better quality of life	onsdag	2007	31.1.	328
39	A new countryside	onsdag	2007	31.1.	335
40	Vow on IPR protection	onsdag	2007	31.1.	230

41	A long way to go	fredag	2007	23.3.	371
42	End college largesse	fredag	2007	23.3.	346
43	World weather warnings	fredag	2007	23.3.	356
44	Second chance for Iran	måndag	2007	26.3.	318
45	Give them fair value	måndag	2007	26.3.	351
46	Healthy move for TCM	måndag	2007	26.3.	350
47	Havoc caused by rats	torsdag	2007	12.7.	364
48	New drug measures	torsdag	2007	12.7.	329
49	Policy has merits	torsdag	2007	12.7.	350
50	Necessary slowdown	tisdag	2008	1.7.	433
51	Learning from life	tisdag	2008	1.7.	391
52	Wealth and wellbeing	fredag	2008	25.7.	465
53	Buoyant tax growth	fredag	2008	25.7.	379
54	Ode to human spirit	torsdag	2008	28.8.	482
55	City management tips	torsdag	2008	28.8.	527
56	Paralympic glory	onsdag	2008	17.9.	317
57	Monetary stimulus	onsdag	2008	17.9.	476
58	United front needed	måndag	2008	17.11.	476
59	Learning a lesson	måndag	2008	17.11.	489
60	To keep wheels moving	torsdag	2009	15.1.	412
61	Disney in Shanghai	torsdag	2009	15.1.	400
62	Concern for climate	tisdag	2009	24.3.	421
63	Invaluable expenditure	tisdag	2009	24.3.	422
64	Job situation not as bad	fredag	2009	24.4.	380
65	Chengguan in hot soup	fredag	2009	24.4.	456
66	The menace to recovery	måndag	2009	14.9.	443
67	Bureaucratized schools	måndag	2009	14.9.	480
68	Rightful punishment	onsdag	2009	14.10.	588
69	Expo countdown	onsdag	2009	14.10.	491
70	Caution on GM crops	torsdag	2010	4.3.	291
71	Time to make amends	torsdag	2010	4.3.	282
72	Strive for energy goal	torsdag	2010	4.3.	266
73	Float prospects	onsdag	2010	9.6.	337
74	Laudable reform	onsdag	2010	9.6.	273
75	Academic merit	onsdag	2010	9.6.	237
76	Fitness roadmap	måndag	2010	9.8.	292
77	Monitoring judiciary	måndag	2010	9.8.	293
78	Unjustified renovation	måndag	2010	9.8.	233
79	The currency illusion	fredag	2010	8.10.	483
80	Corruption in real estate	fredag	2010	8.10.	399
81	Law on soil erosion	tisdag	2010	28.12.	460
82	Demolition rules	tisdag	2010	28.12.	428
83	No more quick fixes	fredag	2011	18.2.	510
84	Hepatitis B discrimination	fredag	2011	18.2.	373
85	Baloney of house prices	onsdag	2011	8.6.	456

86	More extreme weather	onsdag	2011	8.6.	411
87	High cost of inaction	torsdag	2011	8.9.	478
88	Repair damaged credibility	torsdag	2011	8.9.	452
89	US scaremongering	måndag	2011	21.11.	524
90	Flaws in our education	måndag	2011	21.11.	402
91	Flexibility for progress	tisdag	2011	6.12.	518
92	Ad ban needs review	tisdag	2011	6.12.	436
93	US' shift in strategy	måndag	2012	9.1.	467
94	Eradicate healthcare tumor	måndag	2012	9.1.	488
95	Better social services	onsdag	2012	21.3.	392
96	Another bite of Apple	onsdag	2012	21.3.	362
97	Manila going too far	fredag	2012	27.4.	421
98	Safe drinking water	fredag	2012	27.4.	339
99	More Sino-US exchanges	torsdag	2012	6.9.	344
100	Japan fans farce on islets	torsdag	2012	6.9.	389
101	Curbing corruption	tisdag	2012	6.11.	372
102	Protect cultural heritage	tisdag	2012	6.11.	389
103	Care for adopted children	tisdag	2013	8.1.	394
104	End accident cover-ups	tisdag	2013	8.1.	386
105	Calm after DPRK's test	fredag	2013	22.2.	401
106	Realty policies continue	fredag	2013	22.2.	383
107	Treasuring mutual trust	onsdag	2013	20.3.	398
108	Sad legacy of Iraq War	onsdag	2013	20.3.	384
109	Zero tolerance to terror	torsdag	2013	18.4.	394
110	Taxi reform a nice try	torsdag	2013	18.4.	382
111	On quake anniversary	måndag	2013	13.5.	397
112	New type of ties	måndag	2013	13.5.	387

Bilaga 2. Kodschema

Kodschema			
Variabel	Beteckning	Kategori	
V1	År	2004-2013	Årtal
V2	Xinhua	1	utskriven Xinhua
		2	inte utskriven Xinhua
V3	Veckodag	1	Måndag
		2	Tisdag
		3	Onsdag
		4	Torsdag
		5	Fredag
VS1	Sakområde (första)	10	EKONOMISK POLITIK
		11	pågående handel
		12	framtida/planerad handel
		13	handelsrestriktioner, ekonomiska sankt.
		14	företagsamhet
		15	tekniskt vetenskapligt utbyte
		16	vapenhandel
		17	finans- och kreditfrågor
		18	ändringar i lagar gällande handel
		19	marknadsekonomiska frågor
		20	arbetsmarknadspolitik
		21	valutakurs
		22	turism
		23	statligt ägande
		24	illegal handel
		25	beskattning
		26	marknadsmonopol
		27	Immateriell rätt (trademark)
		28	inflation
		29	subventioner och stöd
		30	UTRIKESPOLITIK
		31	krig
		32	fredsarbete
		33	historiska återblickar
		34	territoriella frågor
		35	mellanstatliga avtal

		36	rustnings frågor/vapenutveckling
		37	regionstrategiska frågor
		38	kontrollfrågor
		39	militära övningar
		40	Politiska förhandlingar
		41	mellanstatliga möten
		42	terrordåd/våldsamheter
		50	INRIKESPOLITIK
		51	partipolitik
		52	miljöfrågor
		53	utsläppsfrågor
		54	historiska/politiska återblickar
		55	inre statsangelägenheter
		56	kommunistpartiangelägenheter
		57	Rättssystemet
		58	Teknologisk utveckling
		59	politiskt motstånd
		60	demonstrationer/protester
		61	sociala förhållanden
		62	regionalpolitik
		63	nationella industrin
		64	sjukdomar & epidemier
		65	samhällets medvetenhet
		66	Lantbruket i Kina, Agrikultur
		67	Hälsovård
		68	Lagreform/lagstiftning
		69	implementering av lagar
		70	korrupktion
		71	energipolitik
		72	omorganisering
		73	droger & droganvändning
		74	utbildning
		75	trafik & transport
		76	Medicin
		77	naturkatastrofer
		78	olyckor
		79	Polis/ordningsfrågor
		86	Forskning
		88	Bostadsbyggande & byggande
		89	diskriminering
		80	KULTUR- och

			INFORMATIONSPRÅGOR
		81	utbyte: kultur, turism
		82	sport, olympiader, andra tävlingar
		83	ideologiska frågor
		84	historiska monument/turistattraktioner
		85	Filmindustri
		87	Världsexpo
		91	Teknik
VS1T	värdering av sakområde (första)	1	positiv
		2	negativ
		3	neutral
		4	blandad
VS2	Sakområde (andra)	samma som VS1	
VS2T	värdering av sakområde (andra)	samma som VS1T	
VA1	Omtalade aktör (första)	1	Kina
		2	USA
		3	Europa/länder i Europa
		4	Ryssland
		5	Japan
		6	Nordkorea
		7	Taiwan
		8	NATO
		9	Kinas kommunistiska parti
		10	presidenten/statsledningen
		11	parlamentet
		12	lokal myndighet
		13	nationell myndighet
		14	näringslivet
		15	militären
		16	press/TV
		17	Polisen/säkerhetstjänsten/gränsskydd

		18	kinesiska allmänheten
		19	bönder
		20	WTO (World Trade Organization)
		21	Intern region t.ex. PRD
		22	Hong Kong
		23	regional myndighet
		24	region/ställe i Kina
		25	FN
		26	Mellanöstern t.ex. Irak
		27	KMT (Taiwan)
		28	DPP (Taiwan)
		29	Investerare
		30	Industri
		31	Unga/Ungdomen
		32	ROK (SydKorea)
		33	APEC
		34	Skolor Kina
		35	funktionshindrade
		36	G20
		37	Australien
		38	OECD
		39	Vårdpersonal
		40	NGO (Non Governmental Organizations)
		41	Filippinerna
		42	Terrorister
		43	Indien
VA1T	värdering av aktör VA1	1	positiv
		2	negativ
		3	neutral
		4	blandad
VA2	Omtalade aktör (andra)	samma som VA1	
VA2T	värdering av aktör VA2	samma som VA1T	
VA3	Omtalade aktör (tredje)	samma som VA1	
VA3T	värdering av aktör	Samma som	

	VA3	VA1T	
VA4	Omtalade aktör (tredje)	samma som VA1	
VA4T	värdering av aktör VA3	Samma som VA1T	
V4	Ton		1 explaining(förklarande)
			2 calling-on(uppmanande)
			3 praising(hyllande)
			4 criticizing(kritiserande)
			5 celebrating(firande)
V5	Position		1 första
			2 andra
			3 tredje
			4 oklar
			5 osäker
V6	Ordantal	antal ord	